

GHIDUL PRIVIND REGIMURILE SPECIALE

CAPITOLUL I DISPOZIȚII GENERALE

1. Prezentul Ghid privind aplicarea regimurilor vamale speciale are un caracter explicativ și orientativ. Scopul este de a facilita înțelegerea și aplicarea uniformă a prevederilor legislației vamale. Dispozițiile actelor normative prevalează asupra conținutului acestui Ghid și trebuie consultate în mod prioritar.
2. În sensul prezentului Ghid, următoarele abrevieri semnifică:
 - 2.1. CV95 - Codul vamal aprobat prin Legea nr.95/2021;
 - 2.2. HG92 - Regulamentul de punere în aplicare a Codului vamal nr.95/2021 aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.92/2023;
 - 2.3. CV1149 – Codul vamal Legea nr.1149/2000
 - 2.4. HG1140 – Regulamentului de aplicare a destinațiilor vamale prevăzute de Codul vamal al Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1140/2005;
 - 2.5. AEOC – Agent Economic Autorizat pentru Simplificările Vamale
 - 2.6. AEOS – Agent Economic Autorizat pentru Securitate și Siguranță
 - 2.7. FTA - Acordul de liber schimb
 - 2.8. PA – regim vamal de perfecționare activă
 - 2.9. PA cu sistem de suspendare – regim vamal de perfecționare activă cu suspendare
 - 2.10. PP – regim vamal de perfecționare pasivă
 - 2.11. MRN – Master Reference Number
 - 2.12. EIDR – Înscrierea în evidențele declarantului
 - 2.13. RS - Regimuri speciale
 - 2.14 RVIE - Regimurile vamale cu impact economic
 - 2.15. TORO - Transferul de drepturi și obligațiuni

CAPITOLUL II REGIMURI VAMALE. ASPECTE GENERALE

*Art. 278 din CV95
Domeniul de aplicare*

3. Regimurile vamale cu impact economic (RVIE) sunt denumite „regimuri speciale”.
 - 3.1. Depozitarea;
 - 3.2. Utilizarea specifică;
 - 3.3. Prelucrarea.

*Art. 279 din CV95
Dispoziții generale privind autorizația*

4. Art. 279 alin.(1) lit. (a) din CV95

4.1. Autorizația este o decizie favorabilă la care se face referire în art. 15 și 5 pct. 11) din CV95. Cu excepția autorizațiilor acordate pe baza unei declarații vamale și a autorizațiilor pentru exploatarea spațiilor de depozitare în scopul antrepozitării vamale a mărfurilor, perioada maximă de valabilitate a autorizației pentru perfecționare activă sau pasivă, admitere temporară sau destinație finală este de 5 ani.

4.2. În prezent, perioada de valabilitate a autorizației și perioada de încheiere a regimului special nu sunt identice. În plus, perioada de 5 ani nu este relevantă pentru autorizațiile care au fost acordate prin acordarea liberului de vamă mărfurilor pentru regimul vamal relevant (punctele 356-360 din HG92). Pentru acele autorizații „individuale”, perioada de valabilitate este limitată la o secundă logică și ele pot fi utilizate doar pentru o singură declarație vamală.

4.3. Referitor la Art. 279 alin. (2) din CV95, atunci când un operator economic intenționează să utilizeze mai mult de o regimuri speciale, este recomandat să se prezinte cereri separate pentru fiecare regim vamal. Acest lucru va permite titularului autorizației să identifice în mod clar care drepturi și obligații se aplică pentru fiecare regim vamal.

4.4. Autorizațiile pentru utilizarea regimului de admitere temporară trebuie acordate cu condiția ca starea mărfurilor plasate sub regim să rămână neschimbată. Cu toate acestea, repararea, etc. este admisă (a se vedea Art. 318¹ alin. (2) din CV95).

4.5. Cererea de autorizație pentru utilizarea regimului de admitere temporară se poate face, în anumite cazuri prin simplul act de trecere a frontierei. În cazurile date, autorizația se acordă prin acordarea liberului de vamă mărfurilor pentru regim vamal de admitere temporară (a se vedea pct. 360¹ din HG92). Trebuie remarcat faptul că transportul mărfurilor, prezentarea mărfurilor, acceptarea declarației vamale și acordarea liberului de vamă mărfurilor de către Serviciul Vamal se consideră că au fost efectuate prin simplul act de trecere a frontierei (a se vedea pct. 291 din HG92).

4.6. Carnetele ATA și CPD sunt considerate cereri de autorizație pentru admitere temporară dacă îndeplinesc anumite condiții (a se vedea pct. 360 din HG92). Mai mult, carnetele ATA și CPD sunt declarații vamale pentru plasarea mărfurilor sub regim vamal de admitere temporară și pentru încheierea regimului de admitere temporară în caz de reexport. Carnetele ATA pot fi emise de o Cameră de Comerț și Industrie pentru mărfurile străine destinate să fie plasate sub regim de admitere temporară.

5. Art. 279 alin. (1) lit. (b) din CV95

Autorizațiile pentru exploatarea spațiilor de depozitare în scopul antrepozitării vamale a mărfurilor pot fi acordate și în cazul în care formele uzuale de manipulare preconizate ar predomina asupra depozitării mărfurilor.

5.1. Perfecționarea pasivă IM/EX

În ceea ce privește perfecționarea pasivă IM/EX, așa cum este menționat în pct. 553 din HG92, perioada în care mărfurile autohtone trebuie să fie plasate sub regimul de perfecționare pasivă IM/EX nu este o ”perioadă de încheiere” așa cum este definită în pct. 1 subpct. (27) din HG92. Acest lucru indică faptul că perfecționarea pasivă IM/EX este un caz special care are următoarele consecințe:

În ceea ce privește perioada de valabilitate a autorizației, autorizația pentru perfecționarea pasivă IM/EX trebuie să fie valabilă la data acceptării declarației vamale pentru punere în liberă circulație a produselor prelucrate obținute din mărfurile echivalente corespunzătoare.

Dacă mărfurile autohtone sunt declarate pentru perfecționarea pasivă IM/EX în perioada specificată în pct. 553 din HG92, autorizația pentru perfecționare pasivă nu mai trebuie să fie valabilă.

5.1. Subdiviziunea competentă a Serviciului Vamal

Subdiviziunea competentă a Serviciului Vamal este cea de la locul permanent de realizare a activității economice (a se vedea Art. 15 alin. (4) din CV95). Dacă Subdiviziunea competentă a Serviciului Vamal nu poate fi determinată, aceasta este cea unde este efectuată majoritatea din activitățile care urmează să fie acoperite de decizie.

Exemplul:

Un operator economic dorește să solicite o autorizație pentru perfecționare activă. Locul permanent de realizare a activității economice este la Birou vamal A. Activitățile care urmează să fie acoperite de decizie sunt efectuate la Birou vamal B. Prin urmare, Birou vamal B este subdiviziunea competentă a Serviciului Vamal.

5.3. Termenul „activitățile care fac obiectul deciziei”, cuprinde fiecare acțiune care urmează să fie efectuată de operatorul economic în legătură cu autorizația care urmează să fie acordată, de la plasarea mărfurilor sub regim special până la încheierea acestuia. Aceasta implică, printre altele, depozitarea, prelucrarea sau circulația mărfurilor. Depunerea unei notificări de reexport sau a unei declarații vamale este considerată o „activitate care urmează să fie acoperită de decizie”, cu condiția ca declarația să fie acoperită de decizie.

6. Autorizații cu efect retroactiv (Art. 280 din CV95)

6.1. Aspecte generale (Art. 280 din CV95)

O autorizație poate fi acordată cu efect retroactiv atunci când sunt îndeplinite condițiile prevăzute la Art. 280 din CV95. Cu toate acestea, o autorizație nu poate fi acordată din nou cu efect retroactiv dacă o autorizație cu efect retroactiv a fost acordată pentru același regim special în temeiul Art. 280 din CV95 în ultimii 3 ani (a se vedea Art. 280 alin. (1) pct. 5) din CV95). O modificare a unei autorizații existente conform Art. 29 din CV95, chiar dacă o astfel de modificare are efect retroactiv, nu este considerată a fi o autorizație cu efect retroactiv în sensul Art. 280 din CV95.

Exemplu:

Autoritățile vamale competente acordă o autorizație pentru perfecționare activă. Deținătorul autorizației solicită autorității vamale să adauge un cod NC în autorizație pentru mărfuri care au fost declarate anterior pentru punere în liberă circulație. Autoritățile vamale modifică autorizația conform solicitării titularului. Această modificare nu este considerată a fi o autorizație cu efect retroactiv în sensul Art. 280 din CV95.

O autorizație are efect retroactiv dacă perioada de valabilitate începe înainte de data la care autorizația a fost emisă.

6.2. Autorizații acordate cu efect retroactiv (Art. 280 alin. (1) pct. 2) CV95)

Exemplul 1:

Un operator economic importă mărfuri străine pentru perfecționare și cunoaște că acestea vor fi reexportate după transformare. În loc să plaseze mărfurile sub regim de perfecționare activă, el le pune în liberă circulație și solicită o autorizație retroactivă atunci când o parte din mărfuri au fost fabricate. Dacă se poate stabili că operatorul cunoștea că va reexporta produsele, poate exista tentativă de fraudă. Scopul fraudei a fost de a se eschiva de la îndeplinirea obligațiilor care se referă la regimul vamal special (cererea, autorizație...).

Exemplul 2:

Un operator economic a primit o autorizație retroactivă pentru regimul vamal de destinație finală. El solicită o reînnoire retroactivă a acelei autorizații. Acest lucru nu va fi posibil, dar dacă ar fi solicitat o autorizație retroactivă pentru perfecționare activă, acea autorizație ar fi putut fi acordată.

Pct. 356 subpct. 5) din HG92, ca legislație specială, poate fi aplicat de mai multe ori în decursul perioadei de 3 ani¹. Această regulă poate acoperi autorizația acordată pe baza unei declarații vamale.

În ceea ce privește Art. 280 alin. (4) din CV95, efectul retroactiv este limitat la 3 ani din cauza Art. 280 alin. (1) pct. 8) din CV95.

Dacă produsele de înlocuire urmează să fie puse în liberă circulație folosind sistemul de schimb standard și o autorizație pentru PP nu a fost emisă, o astfel de autorizație poate fi emisă cu efect retroactiv doar în forma standard, dar nu pe baza declarației vamale (a se vedea pct. 356 subpct. 5) din HG92).

7. Condiții pentru acordarea unei autorizații (Art. 279 alin. (5) din CV95)

7.1 Stabilirea pe teritoriul vamal (Art. 279 alin. (5) lit. a) din CV95)

Autorizațiile pot fi acordate persoanelor stabilite pe teritoriul vamal al Republicii Moldova. Cu toate acestea, în anumite condiții, este posibil să se acorde o autorizație pentru perfecționare activă (PA) și destinație finală unei persoane care este stabilită în afara teritoriului vamal (a se vedea pct. 354 HG92). Deoarece acest punct constituie o derogare de la regula generală, interpretarea privind domeniul de aplicare al acestei prevederi ar trebui să fie restrictivă.

Următoarele exemple indică domeniul de aplicare al acestei prevederi.

Exemplul 1:

O companie aeriană care este stabilită în afara teritoriului vamal solicită o autorizație pentru regim de destinație finală pentru a putea importa mărfuri în scopul reparării aeronavelor civile și a pieselor acestora. În acest caz, utilizarea regimului vamal de destinație finală nu este ocazională. Din acest motiv, solicitantul ar trebui să fie stabilit pe teritoriul vamal și, în consecință, cererea ar trebui respinsă.

Exemplul 2:

O persoană fizică, rezidentă într-o țară terță, care își operează propria aeronavă, poate solicita o autorizație pentru destinație finală pentru a putea importa un motor de înlocuire în regim de destinație finală. Autorizația ar trebui acordată în acest caz.

Pct. 354 și 355 din HG92 pot fi aplicate pentru cererile depuse electronic și pentru cererile bazate pe o declarație vamală.

Exemplu: Solicitant stabilit în afara teritoriului vamal

Un turist stabilit în Elveția a cumpărat o mașină de tuns iarba în timpul unei vizite de cumpărături în Republica Moldova. Revenit în Elveția, observă că mașina nu funcționează corespunzător. Se întoarce în Republica Moldova pentru a solicita repararea pe baza unei obligații contractuale rezultate dintr-o garanție. La postul vamal de frontieră, solicită aplicarea regimului vamal de perfecționare activă prin depunerea unei declarații vamale standard conform pct. 356 subpct. 3) din HG92. Autorizația este acordată de Serviciul Vamal deoarece cazul nu are relevanță economică.

7.2. Asigurarea necesară bunei derulări a operațiunilor (Art. 279 alin. (5) lit. b) din CV95)

¹ pct. 356 subpct. 5) din HG92 acoperă ambele situații, și anume cu sau fără importul prealabil a produselor de înlocuire.

Se consideră că Statutul de AEOC asigură garanția necesară a bunei desfășurării a operațiunilor, în absența unor informații care să indice contrariul, fără a fi necesare verificări suplimentare. Pentru non-AEOC, necesită a fi verificat istoricul solicitanților privind activitățile lor în domeniul vamal și fiscal.

Pentru aplicarea Art. 279 alin. (5) lit. b) din CV95, Art. 39, 41,42 din CV95 pot fi luate în considerare dacă solicitantul nu este un AEOC. Art. 279 alin. (5) lit. b) CV95 CDU trebuie aplicat de la caz la caz.

7.3. Furnizarea unei garanții (Art. 279 alin. (5) lit. c) CV95)

7.3.1. Furnizarea unei garanții este obligatorie.

Scopul garanției este acoperirea unei potențiale datorii vamale, care ar putea apărea pentru mărfurile care au fost plasate sub un regim special. Cu toate acestea, nu este necesară furnizarea acesteia în următoarele circumstanțe:

7.3.1.1. cota dreptului de import pentru toate mărfurile care urmează să fie plasate sub regim special este zero (adică nu există o potențială datorie de import), și

7.3.1.2. în ceea ce privește potențiala datorie pentru alte taxe, și anume TVA, există o scutire de la obligația de a furniza o garanție în conformitate cu prevederile care reglementează astfel de taxe,

7.3.2. În plus, o garanție nu va fi solicitată în următoarele cazuri:

7.3.2.1. perfecționarea activă EX/IM;

7.3.2.2. anumite cazuri de admitere temporară, și anume atunci când declarația vamală este făcută verbal sau prin altă acțiune;

7.3.2.3. perfecționarea pasivă EX/IM.

În cazurile în care furnizarea unei garanții nu este necesară, autorizația pentru regimul special trebuie să precizeze următoarele „Garanția nu este necesară”. În toate celelalte cazuri, o garanție este necesară și autorizația pentru regimul special trebuie să precizeze după cum urmează: „Garanție necesară” și suma de referință.

Chiar și atunci când o garanție este necesară, autoritățile vamale pot acorda o autorizație pentru utilizarea unei garanții globale, inclusiv unei scutiri de garanție conform Art. 104 alin. (2) din CV95.

În cazul în care o garanție este necesară și este furnizată, un număr de referință al garanției trebuie să fie furnizat cel târziu în momentul în care este depusă declarația vamală pentru plasarea mărfurilor sub un regim vamal special. În caz contrar, declarația vamală pentru destinație finală, perfecționare activă și admitere temporară nu va fi acceptată.

Ca urmare, Art. 279 alin. (5) lit. c) din CV95 trebuie înțeles ca introducând cerința furnizării unei garanții (în cazurile aplicabile) de către o persoană care solicită o autorizație așa cum este menționat în Art. 279 alin. (1) din CV95. Art. 187 alin. (5) din CV95, trebuie interpretat ca indicând momentul cel mai târziu la care cerința menționată mai sus trebuie îndeplinită (înainte de depunerea primei declarații vamale pentru un regim special). Acesta este legat de regula conform căreia o persoană poate alege între o garanție globală și una izolată care trebuie furnizată, chiar și pentru scopurile autorizației pentru un regim special care acoperă mai mult de o operațiune. Serviciul Vamal poate autoriza diferite forme de garanție.

În cazul utilizării unei garanții globale, autorizația pentru un regim special trebuie modificată, și anume numărul de referință al garanției trebuie indicat. În cazul unei tranzacții unice (ceea ce înseamnă că nu sunt efectuate alte tranzacții) privind utilizarea unui regim special printr-o declarație vamală, poate fi furnizată o garanție izolată. O garanție globală poate fi utilizată în cazul unei tranzacții unice cu condiția ca, atunci când se stabilește și se monitorizează suma de referință a acestei garanții globale, Serviciul Vamal să ia în considerare suma corespunzătoare tranzacției unice acoperite de această garanție globală. Dacă este furnizată o garanție izolată, nu este posibil să se solicite reducere sau scutire, deoarece această flexibilitate este posibilă doar pentru garanția globală. Aceasta înseamnă că 100% din garanția izolată trebuie furnizată chiar dacă persoana în cauză are statut de AEOC.

Dacă drepturile de import pentru toate mărfurile care urmează să fie plasate sub regim vamal special sunt zero, atunci nicio garanție nu este necesară.

Suma de referință trebuie să fie egală cu cuantumul drepturilor vamale de import care ar putea deveni exigibile pentru mărfurile care se află sub un regim special la un anumit moment în timp.

Un exemplu este disponibil în Anexa I a acestui Document.

În ceea ce privește utilizarea regimului vamal de antrepozit vamal, o garanție nu este necesară pentru plasarea mărfurilor sub regim vamal deoarece doar exploatarea spațiilor de depozitare în scopul antrepozitării vamale a mărfurilor necesită o garanție. Titularul autorizației de antrepozit vamal trebuie să furnizeze o garanție. Cu toate acestea, Serviciul Vamal poate permite ca garanția să fie furnizată de titularul regimului sau de o terță persoană (a se vedea Art. 98 alin. (2) din CV95).

Titularul autorizației pentru exploatarea spațiilor de depozitare de Tip II a furnizat o garanție. În cazul în care Titularul regimului (persoană altul decât Titularul autorizației) nu îndeplinește obligațiile cerute de legislația vamală, apare o datorie vamală și acesta este debitor în conformitate cu Art. 89 alin. (3) lit. (a) din CV95. În cazul în care Titularul regimului nu achită drepturile de import, garanția furnizată de Titularul autorizației va fi executată.

Se sugerează ca o garanție să fie furnizată înainte de a se acorda o autorizație pentru exploatarea spațiilor de depozitare în scopul antrepozitării vamale a mărfurilor. În acest caz, o „verificare a garanției” nu este necesară în momentul depunerii unei declarații vamale pentru antrepozitarea vamală.

7.4. Utilizarea mărfurilor în cazul regimului de admitere temporară ori efectuarea operațiunilor de prelucrare asupra mărfurilor în cazul regimului de perfecționare activă (art. 279 alin. (5) lit. d) din CV95).

Spre deosebire de regimul vamal de admitere temporară și perfecționare activă titularul autorizației pentru perfecționare pasivă nu trebuie să aranjeze desfășurarea operațiunilor de perfecționare care urmează să fie întreprinse în afara teritoriului vamal. În plus, această persoană nu trebuie să fie neapărat exportatorul mărfurilor care vor fi scoase din teritoriul vamal în regim de perfecționare pasivă. Cu toate acestea, formalitățile de export trebuie respectate (a se vedea Art. 334 alin. (2) și (3) CV95).

Solicitantul unei autorizații pentru perfecționare pasivă trebuie să indice țările/teritoriile în care vor fi desfășurate operațiunile de perfecționare. Dacă astfel de operațiuni au sau au avut loc într-o țară/teritoriu diferit de cel(e) menționat(e) în autorizația pentru perfecționare pasivă, acest lucru nu are un impact asupra utilizării autorizației doar dacă aceasta este modificată cu efect retroactiv.

Exemplu:

Un solicitant indică în autorizația sa pentru perfecționare pasivă că anvelopele urmează să fie prelucrate în țara A sau B. Autorizația este acordată la 1 aprilie 2025. La 1 mai 2025, anvelopele acoperite de această autorizație sunt prelucrate în țara terță C, iar titularul autorizației notifică acest fapt Serviciului Vamal la 5 mai 2025. Subdiviziunea competentă a Serviciului Vamal poate, la cerere, să modifice autorizația pentru perfecționare pasivă la 6 mai 2025, cu efect de la 1 mai 2025, cu condiția să indice în decizie această dată ca moment de la care decizia produce efecte (a se vedea Art. 29 din CV95). Art. 280 alineatul (1) pct. 5) din CV95 nu se aplică în acest caz, deoarece aceasta nu poate fi considerată o autorizație acordată cu efect retroactiv.

8. Condiții economice (Articolul 279 alin. (6), (7) din CV95)

8.1. Metoda de calcul

Metoda de calcul poate avea un impact asupra cerinței de a examina condițiile economice. Astfel, metoda de calcul urmează a fi menționată în cererea de autorizație. Metoda de calcul trebuie stipulată în autorizație. În cazul apariției unei datorii vamale, calculul sumei drepturilor de import trebuie efectuat în conformitate cu metoda stipulată în autorizație. Dacă metoda de calcul nu are un impact asupra cerințelor de examinare a condițiilor economice, se sugerează să se ofere flexibilitate titularului autorizației/declarantului cu privire la metoda de calcul.

Aceasta înseamnă că, atunci când mărfurile destinate să fie plasate sub regim de perfecționare activă nu ar fi supuse unei măsuri de politică comercială, în autorizație poate fi stipulată o metodă de calcul care o să fie aplicată fie în conformitate cu Art. 95 alin. (1), fie cu Art. 96 alin. (4) din CV95. Astfel, solicitantul poate aplica pentru ca calculul să se facă în conformitate cu Art. 96 alin. (4) din CV95 și poate indica suplimentar că calculul poate fi efectuat și în conformitate cu Art. 95 din CV95. Ca alternativă, dacă solicitantul nu aplică pentru ca metoda de calcul să se facă în conformitate cu Art. 96 alin. (4) din CV95 (ceea ce înseamnă aplicarea Art. 95 din CV95), el poate indica suplimentar că calculul poate fi făcut și în conformitate cu Art. 96 alin. (4) din CV95, la cererea declarantului. Întotdeauna se poate alege o metodă principală și înscrie a doua ca rezervă, pentru ca ulterior să nu fie necesar de modificat autorizația în cazul în care va fi necesară cealaltă metodă.

8.2. Măsuri de politică comercială

Politica comercială include măsuri netarifare. Măsurile tarifare nu sunt incluse în domeniul de aplicare al Art. 5 pct. 42) din CV95.

Conform pct. 363 din HG92 este necesar să fie examinate condițiile economice dacă mărfurile plasate sub regim de perfecționare activă sunt supuse măsurilor de politică comercială. Astfel de măsuri sunt definite în Art. 5 pct. 42) din CV95.

9. Schimbul standardizat de informații

9.1. Schimbul standardizat de informații presupune utilizarea sistemului de schimburi de date INF, dar Art. 6 din CV95 permite, de asemenea, posibilitatea de a utiliza „alte mijloace decât tehnicile de prelucrare electronică a datelor”.

„Alte mijloace decât tehnicile de prelucrare electronică a datelor” stabilite în Art. 6 din CV95 pot fi utilizate fie pentru regimul de perfecționare pasivă, fie pentru regimul de perfecționare activă. Acestea pot include fișiere de date (de ex. fișier Excel, Sistem de evidență dezvoltat de operatorul economic, etc.), dar trebuie să furnizeze toate elementele de date care sunt solicitate conform pct. 377 din HG92. Fișierele de date pot fi furnizate cu condiția ca informația despre „sold” să fie disponibilă biroului vamal competent până în momentul eliberării mărfurilor. Acest lucru permite

subdiviziunii competente să decidă ce cantitate de produse prelucrate poate fi puse în liberă circulație după perfecționare pasivă.

9.2. Obligațiile stabilite în pct. 288 din CV95 sunt independente de cele stabilite în pct. 371-375 din HG92. Din punct de vedere practic, Art. 288 din CV95 se aplică înaintea pct. 371-375 din HG92.

Sistemul INF ar trebui utilizat atunci când sunt implicate mai multe birouri vamale. Serviciul Vamal poate decide să utilizeze alte mijloace de schimb electronic de informații, dacă toate datele necesare pentru aplicarea legislației vamale pot fi disponibile prin alte mijloace de schimb electronic.

10. Dispoziții finale

10.1. Autorizațiile cu o perioadă de valabilitate limitată care sunt acordate în baza Codului vamal nr. 1149/2000 și sunt valabile la 1 ianuarie 2024 rămân valabile până la 31 decembrie 2026 sau până la expirarea perioadei indicate în autorizație, dacă aceasta expiră înainte de data de 31 decembrie 2026.

Exemplu:

O modificare a unei autorizații existente în condițiile CV95 este posibilă. Nu este necesară emiterea unei noi autorizații în baza CV95 pentru a înlocui cea existentă. Cu toate acestea, dacă există o cerere pentru o modificare semnificativă care ar afecta supravegherea vamală a autorizației, se sugerează efectuarea unei reevaluări a autorizației pentru exploatarea spațiilor de depozitare în scopul antrepozitării vamale a mărfurilor.

Exemplu:

Autorizațiile PA pot fi modificate în condițiile CV95. Ar fi permisă adăugarea a unor mărfuri suplimentare care pot fi plasate sub regim, dacă nu este necesară examinarea condițiilor economice.

10.2. Acolo unde autorizațiile existente au fost emise fără furnizarea unei garanții sau cu garanție parțială, autorizațiile pot fi totuși utilizate fără obligația de a furniza o garanție suplimentară.

Utilizarea unei autorizații existente emise fără examinarea condițiilor economice este permisă chiar și atunci când CV95 necesită o examinare a condițiilor economice înainte de emiterea unei autorizații. Cu toate acestea, așa cum este prevăzut de CV95, o examinare viitoare a acestor condiții economice nu este exclusă.

Utilizarea unei autorizații existente emise cu examinarea condițiilor economice este permisă chiar și fără o a doua examinare în condițiile CV95.

10.3. Reevaluarea autorizațiilor pentru exploatarea spațiilor de depozitare în scopul antrepozitării vamale a mărfurilor trebuie efectuată până la 1 ianuarie 2027 de către subdiviziunea competentă a Serviciului Vamal. Cererea titularului autorizației pentru reevaluare nu este necesară. Înainte ca Serviciul Vamal să reevalueze o autorizație, se sugerează ca titularul autorizațiilor să comunice dacă dorește să continue să utilizeze autorizația existentă sau intenționează să depună o nouă cerere de autorizație. Dacă operatorul economic nu a informat Serviciul Vamal despre intenția de a continua utilizarea autorizației existente în termenul acordat, sau nici o intenție de a depune o cerere pentru Autorizație conform CV95, autorizația ar trebui reevaluată.

După reevaluare, autorizația existentă trebuie revocată în orice caz. Acolo unde persoana în cauză a furnizat toate informațiile suplimentare solicitate, noua autorizație trebuie emisă în conformitate cu terminologia CV95 și dispozițiile CV95. În cazurile în care Titularul autorizației a depus o nouă

cerere pentru o autorizație înainte de reevaluare, o astfel de reevaluare de către Serviciul Vamal nu este necesară.

10.4. Pentru autorizația de perfecționare activă acordată înainte de 1 ianuarie 2024, calculul sumei drepturilor de import pentru produsele prelucrate declarate pentru punere în liberă circulație trebuie efectuat în conformitate cu Art. 96 alin. (4) din CV95. În acele cazuri, unde pentru o autorizație PA acordată înainte de 1 ianuarie 2024 Titularul autorizației a solicitat aplicarea Art. 57 lit. b) din CV1149, calculul drepturilor de import nu poate avea loc pe baza Art. 95 alin. (1) CV95.

Exemplul 1:

Mărfurile au fost plasate sub regim de perfecționare activă cu sistem de suspendare înainte de 31.12.2023.

O parte din acestea, sub forma produselor prelucrate principale, au fost reexportate.

După 01.01.2024, a doua parte a mărfurilor introduse este declarată pentru punere în liberă circulație în următoarele forme:

- produse prelucrate principale,*
- deșeuri (produse prelucrate secundare),*
- mărfuri în stare neschimbată.*

Calculul sumei drepturilor de import:

- pentru produsele principale prelucrate trebuie efectuat în conformitate cu Art. 96 alin. (4) din CV95, cu excepția cazurilor acoperite de pct. 365 din HG92;*
- pentru deșeuri (produse prelucrate secundare) trebuie efectuat în conformitate cu Art. 95 din CV95, cu excepția cazului în care a fost făcută o cerere de aplicare a Art. 96 alin. (4) din CV95;*
- pentru mărfurile în stare neschimbată trebuie efectuat în conformitate cu Art. 95 alin. (1) din CV95.*

Exemplul 2:

Mărfurile au fost introduse și plasate sub regim PA înainte de 31.12.2023.

După 01.01.2024, mărfurile au fost declarate pentru punere în liberă circulație în următoarele forme:

- produse prelucrate principale,*
- deșeuri (produse prelucrate secundare),*
- mărfurile în stare neschimbată.*

Calculul sumei drepturilor de import:

- pentru produsele principale prelucrate trebuie efectuat în conformitate cu Art. 95 alin. (1) din CV95;*
- pentru deșeuri (produse secundare prelucrate) trebuie efectuat în conformitate cu Art. 95 din CV95, cu excepția cazului în care a fost depusă o cerere de aplicare a Art. 96 alin. (4) din CV95;*
- pentru mărfurile în stare neschimbată trebuie efectuat în conformitate cu Art. 95 alin. (1) din CV95.*

11. Ghid suplimentar privind utilizarea unei autorizații pentru regim special (RS) care a fost emisă în temeiul Art. 279 din CV95

11.1. Declarant pentru un regim special

Numai titularul autorizației pentru regimul vamal perfecționare activă, perfecționare pasivă, destinație finală, admitere temporară și antrepozit vamal privat are dreptul de a declara mărfurile pentru regimul vamal special respectiv (a se vedea Art. 169 alin. (1) din CV95).

Titularul autorizației poate fi reprezentat (a se vedea Art. 12 din CV95). În acest caz este posibilă numai reprezentarea directă (a se vedea mai jos Drepturi și obligații).

Titularul autorizației pentru antrepozit vamal public sau orice altă persoană poate declara mărfuri pentru plasare în antrepozit vamal public. Acestea persoane pot fi reprezentate direct sau indirect.

11.2. Titularul regimului

Persoana care a depus declarația vamală (declarantul), sau în numele căreia a fost depusă această declarație, este Titularul regimului, dacă mărfurile au fost plasate sub regim vamal special relevant (a se vedea Art. 5 pct. 66) din CV95).

Titularul regimului poate fi, de asemenea, o persoană căreia i-au fost transferate drepturile și obligațiile (TORO).

11.3. Drepturi și obligații

Titularul autorizației pentru perfecționare activă, perfecționare pasivă, destinație finală, admitere temporară și antrepozit vamal privat are drepturi și obligații așa cum sunt prevăzute în autorizație care a fost emisă în conformitate cu Art. 279 din CV95. Prin urmare, Titularul regimului și Titularul autorizației trebuie să fie aceeași persoană.

Aceasta rezultă din Art. 169 alin. (1) din CV95 care prevede că „în cazul în care acceptarea unei declarații vamale impune anumite obligații pentru o anumită persoană, respectiva declarație este depusă de către această persoană sau de către reprezentantul său”. O declarație pentru acestea regimuri speciale impune obligații persoanei căreia i-a fost acordată o autorizație pentru utilizarea PA, PP, AT sau destinația finală. Prin urmare, numai Titularul autorizației pentru PA, PP (IM/EX și EX/IM), AT sau destinația finală poate depune declarația vamală. Cu toate acestea, în cazul PA EX/IM, unde are loc TORO, cesionarul poate depune declarația vamală. În acest caz, distincția dintre cele două tipuri de titulari își pierde o parte din relevanță, deoarece aceeași persoană este responsabilă pentru toate obligațiile. Cu toate acestea, este încă necesar să se identifice care obligații decurg din care rol, deoarece *transferul drepturilor și obligațiilor este posibil numai pentru drepturile și obligațiile titularului regimului*.

Dacă reprezentarea indirectă ar fi fost posibilă, Titularul autorizației și Titularul regimului nu ar fi aceeași persoană. Acest lucru ar însemna că Titularul regimului are drepturi și obligații care au fost stabilite pentru Titularul autorizației, adică pentru o altă persoană. Din acest motiv, reprezentarea indirectă nu este posibilă în ceea ce privește declarația vamală pentru regimurile speciale menționate mai sus.

Titularul autorizației pentru exploatarea spațiilor de depozitare care sunt utilizate pentru antrepozitarea vamală publică are drepturi și obligații așa cum sunt prevăzute în autorizația care a fost emisă în conformitate cu Art. 279 alin. (1) lit. (b) din CV95. Cu toate acestea, spre deosebire de paragraful anterior, Titularul regimului și Titularul autorizației nu trebuie să fie aceeași persoană. Utilizarea regimului de antrepozit vamal public nu necesită o autorizație, ci doar exploatarea spațiilor de depozitare. Din acest motiv, orice persoană poate declara mărfuri pentru antrepozit vamal public. În consecință, reprezentarea indirectă este, de asemenea, posibilă deoarece, în final, este un aspect comercial a operatorilor economici.

11.4. Revocarea unei autorizații

O decizie favorabilă trebuie revocată fără întârziere dacă una sau mai multe dintre condițiile pentru luarea acelei decizii nu au fost sau nu mai sunt îndeplinite (a se vedea Art. 29 alin. (1) lit. a) din

CV95). Efectul revocării poate fi amânat în cazuri excepționale în care interesele legitime ale titularului deciziei o cer (a se vedea Art. 29 alin. (4) din CV95). Această perioadă de grație nu poate depăși data de încheiere a perioadei de valabilitate a autorizației care urmează să fie revocată. Cu toate acestea, această perioadă de grație nu poate dura mai mult de un an de la ziua următoare datei la care decizia privind revocarea este primită de Titularul autorizației (a se vedea Articolele 29 alin. (4) din CV95). Data în care revocarea intră în vigoare trebuie indicată în decizia de revocare.

Exemplul 1:

O autorizație pentru perfecționare activă este valabilă până la 1 octombrie 2026. Una dintre condițiile pentru această autorizație nu mai este îndeplinită și, prin urmare, o decizie de revocare a fost luată la 1 mai 2024, cu efect de la 1 aprilie 2025 în conformitate cu Art. 29 alin. (4) din CV95 (adică a fost acordată o perioadă de grație de 11 luni). Prin urmare, mărfurile pot fi încă plasate sub regim de perfecționare activă prin utilizarea acestei autorizații până la 31 martie 2024 (adică autorizația rămâne valabilă până la 31 martie 2025, iar revocarea intră în vigoare de a doua zi). Perioada de încheiere este de 6 luni. Prin urmare, încheierea regimului de perfecționare activă referitoare la această autorizație nu poate avea loc după data de 30 septembrie 2025.

Același principiu se aplică în cazul în care condițiile economice nu mai sunt îndeplinite (a se vedea Art. 279¹ CV95).

Exemplul 2:

O autorizație pentru perfecționare activă este valabilă până la 1 octombrie 2024. Una dintre condiții, și anume condițiile economice, pentru această autorizație nu mai sunt îndeplinite și, prin urmare, o decizie de revocare este luată fără întârziere la 1 mai 2024. O perioadă de grație este acordată de Biroul vamal competent. Cu toate acestea, cea mai târzie zi în care decizia de revocare trebuie să intre în vigoare este 2 octombrie 2024.

12. Cerere de reînnoire/modificare a autorizațiilor pentru regimuri speciale (RS) acordate în temeiul dispozițiilor CV1149

12.1. Legislația vamală curentă

Pe lângă numeroasele modificări ale legislației privind regimurile speciale altele decât tranzitul (care, spre deosebire de fosta legislație vamală, include în prezent și destinația finală ca regim special), precum și normele de tranziție prevăzute la Art. 427 din CV95, trebuie subliniat faptul că principala dispoziție privind deciziile vamale cu privire la regimurile speciale nu mai sunt CV1149, ci Art. 279 CV95, ceea ce înseamnă următoarele:

12.1.1. Orice cerere de reînnoire/modificare a oricărei autorizații trebuie tratată în conformitate cu dispozițiile CV95. Trebuie remarcat faptul că reînnoirea/modificarea unei autorizații înseamnă că toate informațiile, condițiile și referințele la normele vamale rămân neschimbate. Doar perioada de valabilitate a autorizației este diferită de autorizația anterioară. Având în vedere faptul că CV95 și HG92 sunt foarte diferite de CV1149 și HG1140, autorizația „veche” nu poate fi reînnoită. Prin urmare, o cerere de reînnoire a unei autorizații de Perfecționare activă acordată înainte de 1 ianuarie 2024 trebuie respinsă. Persoana interesată (Titularul autorizației „vechi” expirate) trebuie să depună o nouă cerere de autorizație.

12.1.2. Condiția stabilită la Art. 280 alin. (1) pct. 5) din CV95 pentru acordarea autorizațiilor cu efect retroactiv se referă numai la autorizațiile acordate după 31 decembrie 2023 (adică în temeiul dispozițiilor CV95). Prin urmare, perioada de 3 ani stabilită la Art. 280 alin. (1) pct. 5) din CV95 nu acoperă autorizațiile cu efect retroactiv acordate înainte de 1 ianuarie 2024. Aceasta înseamnă că Art. 280 alin. (4) din CV95 se aplică numai în cazul cererilor de reînnoire a autorizațiilor care

au fost acordate conform CV95 Prin urmare, Art. 280 alin. (4) din CV95 nu se aplică în cazul reînnoirii autorizațiilor acordate înainte de 1 ianuarie 2024.

12.1.3. Dacă este depusă o cerere de reînnoire a unei autorizații pentru un regim vamal special altul decât tranzit, acordate înainte de 1 ianuarie 2024, Serviciul Vamal urmează să respingă o astfel de cerere din motivele menționate la pct. a) de mai sus. Persoana interesată poate să depună o nouă cerere de autorizație.

Exemplul 1: Cererea de reînnoire a unei autorizații pentru utilizarea unui regim vamal cu impact economic acordat în temeiul CV1149

Un operator economic este Titularul unei autorizații pentru perfecționare activă acordată în anul 2023 și solicită o reînnoire în anul 2024. Cererea de reînnoire a acestei autorizații trebuie respinsă.

Exemplul 2: Perioada de 3 ani pentru efect retroactiv

Un producător din Republica Moldova este Titularul unei autorizații pentru Perfecționare activă (PI, sistem cu suspendare) acordată cu efect retroactiv în anul 2024. Acest producător solicită o altă autorizație de PA cu efect retroactiv în anul 2025. În acest caz, condiția cerută la Art. 280 alin. (1)pct. 5) din CV95 este considerată îndeplinită deoarece autorizația de PA cu efect retroactiv a fost acordată în anul 2024 în temeiul dispozițiilor CV95, chiar dacă termenul limită de 3 ani cerut nu s-a încheiat încă. Prin urmare, dacă sunt îndeplinite celelalte cerințe aplicabile, autorizația ar trebuie acordată.

13. Modificarea unei autorizații RS după expirarea perioadei de valabilitate

13.1. Modificarea unei autorizații RS poate fi efectuată în conformitate cu Art. 29 din CV95. Cu toate acestea, modificarea este posibilă cu condiția ca:

13.1.1. autorizația RS să fie încă valabilă conform art. 281 din CV95 sau,

13.1.2. în cazul în care perioada de valabilitate menționată la art. 281 din CV95 a expirat, modificarea autorizației poate fi admisă cu condiția ca aceasta să se refere exclusiv la mărfurile deja plasate sub regimul vamal, pentru care încheierea regimului nu a avut încă loc, și numai în măsura în care modificarea permite titularului autorizației să respecte condițiile stabilite în aceasta.

13.2. În cazul a), s-ar aplica procedura standard de modificare a autorizației de PA.

În cazul b), autoritățile vamale competente pot lua, în locul modificării autorizației, o decizie favorabilă separată conform art. 15 din CV95 (de exemplu: schimbarea biroului/postului vamal de încheiere a regimului, prelungirea termenului pentru încheierea regimului sau schimbarea locului de prelucrare).

14. Aeronave străine, piese de schimb și accesorii aduse în RM pentru repararea aeronavelor

14.1. În cazul aeronavelor, pieselor de schimb și accesoriilor acestora transportate în teritoriul vamal al Republicii Moldova pentru operațiuni de reparații, acestea pot fi declarate pentru oricare dintre următoarele regimuri vamale:

14.1.1. Admitere temporară,

14.1.2. Perfecționare activă,

14.1.3. Destinație finală,

14.1.4. Zonă liberă/antrepozit vamal, și

14.1.5. Plasare în liberă circulație.

Faptul dacă reparațiile sunt planificate sau nu în avans nu este un factor decisiv pentru a determina regimul vamal pentru care mărfurile pot fi declarate, dar este un aspect relevant pentru a determina cel mai eficient și mai puțin complicat mod de a le declara, permițând operatorilor economici să respecte obligațiile stabilite în CV95.

În cazul unei companii care efectuează sau asigură efectuarea reparațiilor sau întreținerii aeronavelor în RM folosind piese de schimb sau accesorii străine, ar fi recomandabil să se obțină o autorizație acordată prealabil pentru destinație finală, perfecționare activă și admitere temporară pentru a acoperi toate operațiunile posibile care urmează să fie efectuate, cu excepția cazului în care compania consideră că una sau două dintre aceste proceduri îi acoperă deja toate cazurile de afaceri posibile. Acest lucru i-ar permite companiei să aplice cel mai potrivită regim vamal pentru fiecare caz. Antrepozitarea vamală este posibilă nu pentru reparații, ci pentru antrepozitarea pieselor de schimb și a accesoriilor care urmează să fie utilizate pentru reparații într-o etapă ulterioară.

14.2. În conformitate cu cele de mai sus, acestea sunt regimurile vamale posibile care pot fi aplicate.

14.2.1 Admiterea temporară

Deși, în principiu, admiterea temporară este admisibilă numai atunci când mărfurile nu suferă nicio modificare, cu excepția uzurii lor normale datorate folosirii acestora (a se vedea Art. 318 alin. (2) din CV95), Art. 318¹ din CV95 care se referă la Art. 279 alin. (1) lit. (a) din CV95 și include posibilitatea aplicării regimului de admitere temporară pentru operațiunile de reparație și întreținere a aeronavei, precum și a pieselor și accesoriilor sale de schimb.

Regimul vamal dat ar putea fi utilizat pentru reparații urgente ale aeronavelor plasate sub admitere temporară. Depunerea unei declarații vamale standard nu ar fi singura opțiune posibilă pentru operatorii economici implicați. Aeronavele, piesele de schimb și accesoriile acestora pot fi declarate prin intermediul unei declarații verbale pentru admitere temporară și reexport sau prin orice alt act în conformitate cu pct. 279 subpct. 1), 285 și 287 din HG92.

Scutire totală de la plata drepturilor de import s-ar aplica aeronavei, precum și pieselor și accesoriilor sale de schimb, cu condiția să fie îndeplinite condițiile stabilite la pct. 495-499 din HG92, în funcție de caz.

14.2.2. Perfecționare activă

Regimul vamal dat poate fi aplicat pentru orice operațiune de perfecționare, inclusiv reparații sau întreținere, precum și pentru orice modernizare a aeronavei. El poate fi considerat, în mod implicit, regim vamal care trebuie aplicat pentru operațiunile de reparație sau întreținere. Facilitatea stabilită la pct. 556 din HG92 ar putea fi, de asemenea, aplicabilă dacă sunt îndeplinite condițiile relevante.

Formele uzuale de manipulare la care se face referire în Art. 289 din CV95 pot fi efectuate și în acest caz.

14.2.3. Destinația Finală

Regimul vamal dat poate fi aplicat numai atunci când mărfurile introduse pe teritoriul vamal al Republicii Moldova sunt eligibile pentru acest regim vamal în conformitate cu codul de marfă aplicabil mărfurilor specifice.

Deoarece mărfurile sunt puse în liberă circulație, acest regim poate fi utilizat pentru repararea sau întreținerea aeronavelor care au statutul de mărfuri autohtone, precum și pentru orice modernizare a aeronavelor.

Art. 323 alin. (6) din CV95 privind deșeurile și resturile poate fi aplicat oricăror piese defecte scoase din aeronavă.

14.2.4. Zonă liberă/Antrepozit vamal

Deși aceste regimuri nu pot fi aplicate atunci când piesele de schimb sau accesoriile pentru aeronave sunt utilizate direct pentru reparații sau întreținere, ele pot fi totuși utile pentru depozitarea aeronavelor care urmează să fie reparate sau întreținute, până la efectuarea operațiunilor respective, precum și pentru utilizarea lor în reparațiile sau întreținerea aeronavelor care vor fi realizate ulterior. În acest caz, pot fi efectuate și formele uzuale de manipulare menționate la articolul 289 din CV95.

14.2.5. Plasare în liberă circulație

Regimul vamal respectiv este întotdeauna aplicabil și poate implica plata drepturilor de import sau beneficierea de orice scutire de la drepturi de import.

Aeronavele, piesele de schimb sau accesoriile acestora care au fost exportate anterior pot beneficia de scutire totală de la plata drepturilor de import ca mărfuri reintroduse, conform Art. 194 din CV95. Potrivit pct. 284 și 287 din HG92, mărfurile date pot fi puse în liberă circulație prin intermediul unei declarații verbale sau al oricărui alt act/acțiune dacă beneficiază de scutire de la plata drepturilor de import ca mărfuri returnate în conformitate cu Art. 194 din CV95, la cererea declarantului.

Acordarea liberului de vamă la punere în circulație liberă poate fi, de asemenea, utilă pentru orice modernizare a aeronavei.

14.2.6. Piese străine defectate

Atunci când piesele străine defectate sunt scoase de pe aeronava străină care urmează să fie reparată sau întreținută, și fără a aduce atingere altor opțiuni posibile de închidere a regimului vamal (de exemplu, distrugere), acestea trebuie declarat pentru un regim vamal ulterior.

Art. 285 din CV95

Evidențele

15. Evidențele pentru admitere temporară trebuie păstrate numai la cererea Serviciului Vamal².

Se consideră că Operatorul Autorizat Economic (AEOC) îndeplinește automat obligația de a păstra evidențele în forma corespunzătoare, așa cum este cerut de Serviciul Vamal, dacă Serviciul Vamal a verificat că condițiile pe baza cărora sunt emise autorizațiile sunt suficiente pentru a îndeplini cerințele acestui articol (a se vedea Art. 285 din CV95).

Art. 286 din CV95

Încheierea unui regim special

16. Aspecte generale

² A se vedea punctul 380 HG92

Terminologia utilizată în Art. 286 alin. (1) din CV95 și în Art. 29 alin. (5) din CV1149 este diferită, dar regulile de încheiere a regimului special sunt aceleași, ceea ce înseamnă că nu există nicio modificare în fond. Cu toate acestea, încheierea regimului special este posibilă și prin distrugerea mărfurilor fără să rămână deșeuri.

Atunci când mărfurile sunt plasate sub un regim special, plasarea acestora sub un alt regim vamal sau reexportul trebuie efectuate de către titularul autorizației pentru regimul inițial sau titularului regimului (după caz).

17. Calculul sumei taxei vamale de import

17.1. Atunci când încheierea regimului vamal de admitere temporară cu scutire totală de la plata drepturilor de import are loc prin punere în liberă circulație, calculul sumei drepturilor de import trebuie efectuat conform articolului 95 alin. (1) din CV95. Valoarea mărfurilor în momentul în care acestea au fost plasate în regim de admitere temporară nu reprezintă baza pentru calculul drepturilor de import, așa cum era în cazul CV1149.

17.2. Atunci când încheierea regimului de perfecționare activă (PA) are loc prin punere în liberă circulație, se achită drepturile de import. În ceea ce privește calculul sumei drepturilor de import, cota care trebuie aplicată trebuie să fie cota valabilă la data apariției datoriei vamale. Această metodă de calcul se aplică atât pentru calculul pe baza Art. 95 alin. (1), cât și a Art. 96 alin. (4) CV95.

17.3. Atunci când calculul are loc în conformitate cu Art. 96 alin. (4) din CV95 pentru produsele prelucrate, așa cum sunt definite în Art. 5 pct. 57) din CV95, valoarea în vamă, inclusiv cursul de schimb și celelalte elemente menționate în acest articol, sunt cele care se aplică la data în care declarația vamală a fost acceptată pentru mărfurile care au fost plasate în regim de perfecționare activă și prelucrate.

17.4. Metoda de calcul specificată în autorizația de perfecționare activă trebuie aplicată și în cazurile în care datoria vamală apare după utilizarea unui regim special ulterior. Din acest motiv, orice declarație vamală ulterioară trebuie să conțină indicația menționată la pct. 551 din HG92.

17.5. În cazul unei datorii vamale aferente produselor prelucrate obținute din operațiuni succesive de prelucrate în regim de perfecționare activă, suma drepturilor de import trebuie calculată conform metodei de calcul stabilite în prima autorizație de perfecționare activă, cu condiția ca metoda stabilită în această autorizație să fie cea menționată în Art. 96 alin. (4) din CV95. Metoda de calcul stabilită în autorizațiile PA succesive este înlocuită de cea stabilită în prima autorizație, în conformitate cu scopul art. 96 alin. (4) din CV95, care constă în excluderea din calculul drepturilor de import a valorii mărfurilor autohtone și/sau valorii adăugate rezultate din operațiunile de prelucrare efectuate pe teritoriul vamal al Republicii Moldova din calculul drepturilor de import.

17.6. Regulile generale sunt explicate mai jos:

17.6.1. Autorizații PA succesive. În prima autorizație este prevăzută doar metoda de calcul conform art. 96 alineatul (4) din CV95. În cazul în care apare o datorie vamală după a doua autorizație sau după a două prelucrare succesivă, se aplică art. 96 alin. (4) din CV95, iar art. 95 din CV95 este exclus.

17.6.2. Autorizații PA succesive. În prima autorizație este prevăzută doar metoda de calcul conform art. 95 din CV95. În cazul în care apare o datorie vamală după a doua autorizație sau după

a două prelucrare succesivă, se aplică art. 95 din CV95, cu excepția cazului în care declarantul a solicitat aplicarea art. 96 alin. (4) din CV95.

17.6.3. Autorizații PA succesive. În prima autorizație au fost prevăzute ambele metode de calcul conform art. 95 și art. 96 alin. (4) din CV95. În cazul în care apare o datorie vamală după a doua autorizație sau după a două prelucrare succesivă, se va aplica Art. 95 din CV95, cu excepția cazului în care declarantul a solicitat aplicarea art. 96 alin. (4) din CV95.

17.7. Declarația vamală pentru regim vamal ulterior trebuie să conțină indicația „PA” (Perfecționare activă), așa cum este stipulat în pct. 551 din HG92.

Exemplul 1:

Mărfurile sunt plasate în regim de perfecționare activă în baza unei autorizații care stipulează că calculul drepturilor de import trebuie efectuat în conformitate cu Art. 96 alin. (4) din CV95. Aceste mărfuri sunt transformate în produse prelucrate. Ulterior, produsele sunt plasate în regim de tranzit extern către un antrepozit vamal. Atunci când mărfurile sunt puse în liberă circulație după regimul de antrepozit vamal, calculul drepturilor de import pentru produsele prelucrate trebuie încă să se facă pe baza Art. 96 alin. (4) din CV95, deoarece obligația de a aplica această metodă de calcul există încă, chiar dacă regimul de perfecționare activă a fost încheiat.

Încheierea regimului de perfecționare activă nu are niciun impact asupra metodei de calcul care trebuie aplicată dacă datoria vamală apare după această încheiere, deoarece perfecționarea activă a fost utilizată cu condiția ca metoda de calcul stipulată să fie aplicată în cazul unei datorii vamale.

Exemplul 2:

Perfecționarea activă poate fi încheiată și urmată de un alt regim vamal de perfecționare activă (cod 5151).

Exemplul 3:

Admiterea temporară poate fi încheiată și urmată de o admitere temporară ulterioară. Dacă există nevoia de circulație a mărfurilor, această circulație poate avea loc în temeiul Art. 288 alin. (1) din CV95. Este similar cu exemplele date la Art. 288 din CV95.

Exemplul 4:

Mărfuri din afara Republicii Moldova sunt plasate în regim de perfecționare activă. Autorizația stabilește că datoria vamală trebuie calculată aplicând prevederile Art. 96 alin.(4) din CV95. Ulterior, produsele prelucrate rezultate din aceste mărfuri sunt plasate în regim de antrepozitare vamală și suferă Forme Uzuale de Manipulare și sunt ambalate folosind ambalaje din Republica Moldova și din afara Republicii Moldova. În cazul punerii în liberă circulație, costul ambalajelor nu ar fi inclus în valoarea în vamă a declarației deoarece Art. 96 alin. (4) din CV95 se referă la mărfurile plasate în regim de perfecționare activă în momentul acceptării declarației vamale referitoare la acele mărfuri. Prin urmare, art. 96 alin.(1) din CV95 poate fi aplicat doar în coroborare cu Art. 95 din CV95, dar nu și cu Art. 96 alin. (3) din CV95.

NB: În ceea ce privește calculul drepturilor de import conform Art. 96 alin. (3) din CV95, pct. 109 din HG92 prevede că această metodă de calcul se aplică „produselor prelucrate” în anumite condiții. Conceptul de „produse prelucrate” menționat în pct.109 din HG92 include în domeniu său de aplicare „produsele prelucrate secundare”, așa cum sunt definite în pct. 1 subpct. 8) din HG92.

18. Exemple privind distrugerea

18.1. Mărfurile sunt plasate sub un regim special. În timpul utilizării regimului special apare necesitatea de a distruge fie mărfurile plasate sub regim, fie și produsele obținute în cadrul perfecționării active, la cererea titularului regimului. Distrugerea trebuie efectuată în cadrul regimului de perfecționare activă.

Opțiunea 1 – Operatorul economic deține deja o autorizație standard emisă anterior pentru perfecționarea activă. În acest caz, domeniul de aplicare al autorizației ar putea fi modificat prin adăugarea „Distrugerii” ca operațiune de prelucrare autorizată, cu excepția cazului în care distrugerea era deja autorizată la momentul emiterii autorizației pentru perfecționare activă.

Opțiunea 2 – Operatorul economic nu deține o autorizație standard emisă anterior pentru perfecționarea activă. În acest caz, operatorul economic ar putea depune o cerere pentru o autorizație pe baza declarației vamale, ca soluție cea mai simplă. Dacă acest lucru nu este posibil, operatorul economic poate solicita o autorizație standard pentru perfecționarea activă.

18.2. În ceea ce privește aplicarea măsurilor de politică comercială menționate la art. 193 alin. (3) din CV95, referirea la „respectivelor mărfuri” din art. 193 alin. (3) din CV95 se referă la „produse prelucrate”. Prin urmare, dacă mărfurile sunt plasate sub regimul vamal de perfecționare activă și aceste mărfuri sunt supuse unor operațiuni de prelucrare, atunci produsele prelucrate care sunt puse în liberă circulație vor fi supuse măsurilor de politică comercială aplicabile acelor produse prelucrate, dar numai dacă aceleași măsuri de politică comercială sunt aplicabile și mărfurilor plasate sub regimul de perfecționare activă.

19. Exemple în care nu are loc distrugerea

Exemplul 1:

Merele sunt plasate sub regimul de perfecționare activă. Produsele principale rezultate din prelucrare sunt merele decojite. Cojile sunt produse secundare prelucrate și nu sunt considerate deșeuri, deoarece valoarea lor economică nu este considerată scăzută (a se vedea art. 5 pct. 18) lit. b) din CV95). Aceste coji pot fi supuse unei alte autorizații de perfecționare activă (de exemplu, pentru fabricarea compostului). În acest caz, activitatea de prelucrare care duce la obținerea compostului nu constituie o distrugere.

Exemplul 2:

Peștii sunt plasați sub regimul de perfecționare activă. Produsele principale rezultate din prelucrare sunt fileurile de pește. Oasele de pește sunt produse prelucrate secundare și nu sunt considerate deșeuri, deoarece valoarea lor economică nu este considerată scăzută (a se vedea art. 5 pct. 18) lit. b) din CV95). Oasele de pește sunt arse, iar aburul rezultat din această operațiune este utilizat pentru producerea de energie electrică. Dacă aburul nu ar fi utilizat pentru producerea de energie electrică, ci ar fi eliberat pur și simplu în atmosferă, această operațiune ar fi considerată drept o distrugere a oaselor de pește fără a rămâne deșeuri.

20. Elemente comune de luat în considerare pentru a califica distrugerea mărfurilor ca operațiune de prelucrare

20.1. Scopul titularului autorizației de perfecționare activă (PA)

Dacă mărfurile plasate sub regimul de PA sunt sau devin improprii utilizării lor preconizate, titularul autorizației poate decide să distrugă aceste mărfuri pentru a minimiza costurile de depozitare sau prelucrare a mărfurilor care nu pot fi vândute.

În acest caz, cu excepția cazului în care scopul principal al plasării mărfurilor sub PA a fost distrugerea (de exemplu, un operator economic care plasează resturi străine sub PA pentru a le distruge fără a rămâne deșeuri), scopul principal al titularului autorizației de PA s-ar modifica. Acest scop nu mai este, de exemplu, prelucrarea mărfurilor pentru a obține produse prelucrate și a le comercializa, ci distrugerea lor pentru a reduce costurile. În acest caz, nu există produse prelucrate principale, deoarece scopul operațiunii de prelucrare este distrugerea mărfurilor, conform art. 5 pct. 47) lit. c) din CV95, adică prelucrarea lor pentru a obține „nimic”. Dacă procesul de distrugere generează produse secundare, regimul de PA trebuie încheiat pentru aceste produse prelucrate secundare.

Notă: Distrugerea poate fi inclusă în autorizația de PA ca operațiune de prelucrare în sensul art. 5 pct. 47) lit. c) din CV95 dacă scopul titularului autorizației este exclusiv distrugerea mărfurilor. Dacă scopul titularului autorizației de PA este de a distruge mărfurile și de a obține produse prelucrate din această procedură (de exemplu, energie electrică sau făină), atunci operațiunea de prelucrare care trebuie inclusă în autorizația de PA ar fi „prelucrarea mărfurilor” în sensul art. 5 pct. 7) lit. b) din CV95, cu excepția cazului în care distrugerea nu este o operațiune uzuală în modelul de afaceri al operatorului economic vizat. Prin urmare, dacă operațiunea de prelucrare nu este o operațiune uzuală conform modelului de afaceri al operatorului economic vizat, operațiunea de prelucrare care trebuie inclusă în autorizația de PA ar fi „distrugerea” în sensul art. 5 pct. 47) lit. c) din CV95. Acest lucru poate fi explicat prin următoarele trei exemple:

Exemplul 1:

Un operator economic plasează mărfuri sub regimul de PA și, după plasarea acestora, constată că mărfurile nu pot fi vândute, iar soluția mai puțin costisitoare este distrugerea lor. În acest caz, dacă singurul scop este distrugerea mărfurilor (de exemplu, odată distruse mărfurile, operatorul economic nu obține niciun avantaj economic din vânzarea produselor secundare rămase din distrugere), și ținând cont că distrugerea mărfurilor nu este o operațiune uzuală în modelul său de afaceri, atunci distrugerea poate fi inclusă în autorizația de PA ca operațiune de prelucrare în sensul art. 5 pct. 47) lit. c) din CV95.

Exemplul 2:

Titularul unei autorizații de perfecționare activă plasează mărfuri sub regimul de PA și, după plasarea acestora, constată că mărfurile sau produsele prelucrate obținute din acestea nu pot fi vândute, iar soluția mai puțin costisitoare este distrugerea lor. În acest caz, ia în considerare ideea de a le trimite la o uzină unde mărfurile sunt distruse și din această distrugere se obține un produs; acest produs este vândut, iar operatorul economic obține o parte din prețul de vânzare. Distrugerea poate fi inclusă în autorizația de PA ca operațiune de prelucrare în sensul art. 5 pct. 47) lit. c) din CV95, atâta timp cât scopul unic al operațiunii este distrugerea mărfurilor (indiferent dacă se obține sau nu o compensație economică din aceasta) și cu condiția ca distrugerea mărfurilor să nu fie o operațiune uzuală în modelul de afaceri al acestui operator economic.

Exemplul 3:

Un operator economic plasează mărfuri sub regimul de antrepozit vamal și, după plasarea acestora sub acest regim, constată că mărfurile sau produsele prelucrate obținute din acestea nu pot fi vândute, iar soluția mai puțin costisitoare este distrugerea lor. În acest caz, operatorul economic trimite mărfurile la o instalație unde acestea sunt distruse, iar în schimb poate obține un beneficiu: fie produsul rezultat din procesul de distrugere (de exemplu, energie electrică), fie plata unei sume de bani, fie o combinație între cele două. Operatorul economic poate solicita o autorizație de PA pentru a distruge mărfurile, iar distrugerea poate fi inclusă în autorizația de PA ca operațiune de prelucrare în sensul art. 5 pct. 47) lit. c) din CV95, cu condiția ca scopul

unic al operațiunii să fie distrugerea mărfurilor și ca distrugerea acestora să nu constituie o operațiune uzuală în modelul de afaceri al operatorului economic respectiv.

20.2. Rațiunea economică

După cum s-a menționat anterior, atunci când mărfurile străine se află în depozitare temporară sau sunt plasate sub regimul de PA ori sub orice alt regim special, dacă există un scop de a distruge mărfurile, trebuie să existe o rațiune economică. De exemplu, mărfurile nu pot fi vândute în RM deoarece nu este respectată o anumită reglementare, iar operatorul economic dorește să le distrugă pentru a minimiza costurile, întrucât reexportul lor ar fi mai costisitoare. Niciun operator economic nu are o rațiune economică de a introduce mărfuri cu scopul exclusiv de a le distruge, cu excepția cazului în care este plătit pentru a presta acest serviciu. Prin urmare, trebuie să existe o rațiune economică pentru a distruge mărfurile plasate sub regimul de PA.

20.3. Formalități vamale

Odată ce operatorul economic decide să distrugă mărfurile străine, există două posibilități:

20.3.1. Dacă operatorul economic nu este titularul autorizației de perfecționare activă (PA) (de exemplu, mărfurile străine au fost plasate anterior sub regimul de antrepozit vamal), acesta poate depune o cerere de autorizare, care poate include următoarele operațiuni de prelucrare:

20.3.1.1. Distrugerea, care ar fi singura operațiune de prelucrare dacă toate mărfurile străine trebuie distruse (cu condiția ca scopul unic al solicitantului autorizației de PA să fie distrugerea mărfurilor), și

20.3.1.2. Alte operațiuni de prelucrare, în cazul în care o parte din mărfuri poate fi prelucrată în continuare (de exemplu, acele mărfuri nu pot fi vândute ca atare în RM, dar pot fi prelucrate într-un produs prelucrat care poate fi comercializat în RM).

20.3.2. Dacă operatorul economic este deja titularul unei autorizații de PA, acesta poate solicita modificarea autorizației pentru a adăuga „distrugerea” ca operațiune de prelucrare.

În cazul distrugerii, întrucât scopul unic este distrugerea mărfurilor, nu pot exista produse prelucrate principale. Numai produse secundare pot rezulta din procesul de distrugere. Aceste produse secundare trebuie să facă obiectul formalităților vamale pentru a închide regimul de PA, de exemplu, prin plasarea lor sub un alt regim vamal sau prin reexport.

20.4 Produse prelucrate principale și secundare

Art. 5 pct. 7) din CV95 definește „produse prelucrate principale” drept „produsele prelucrate pentru care a fost acordată autorizația de perfecționare activă”.

Art. 5 pct. 7) din CV95 definește „produse secundare prelucrate” drept „produse prelucrate care sunt un produs secundar necesar al operațiunii de prelucrare, altul decât produsele prelucrate principale”.

În cazul distrugerii, așa cum s-a menționat mai sus, nu există produse prelucrate principale și pot exista numai produse prelucrate secundare. Deoarece produsele principale prelucrate sunt cele „pentru care a fost acordată autorizația de perfecționare activă”, iar produsele secundare prelucrate sunt „alte decât produsele principale”, nu putem considera că autorizația de PA a fost acordată pentru produsele secundare.

21. Criterii de aplicat privind distrugerea mărfurilor ca operațiune de prelucrare

21.1. Atunci când distrugerea mărfurilor este scopul exclusiv al titularului autorizației pentru că acesta are o rațiune economică (de exemplu, reducerea costurilor), cazurilor de distrugere a

mărfurilor plasate sub regimul de PA se aplică pct. 365 subpct. 9) din HG92. Prin urmare, în acest caz se aplică art. 95 alin. (1) din CV95

21.2. Dacă procesul de distrugere produce produse prelucrate secundare, regimul de PA trebuie încheiat pentru aceste produse, ceea ce se poate face, de exemplu, prin punerea lor în liberă circulație în conformitate cu art. 95 alin. (1) din CV95. Nu se aplică art. 96 alin. (4) din CV95, deoarece se aplică pct.365 subpct. 9) din HG92, cu excepția cazului în care solicitantul cere aplicarea art. 96 alin. (4) din CV95.

21.3. Dacă nu rămân deșeuri în urma procesului de distrugere, regimul de PA este încheiat (a se vedea art. 286 din CV95).

Dacă produsele prelucrate secundare nu pot fi distruse din motive de mediu, dispunerea acestor mărfuri presupune că acestea sunt considerate a fi reexportate, cu condiția ca cerințele stabilite în dispozițiile relevante să fie îndeplinite (a se vedea pct. 556 subpct. 3) din HG92).

22. Pierdere naturală

22.1. Dacă mărfurile plasate într-un regim specială sunt afectate de o pierdere naturală, această pierdere naturală nu trebuie considerată ca o nerespectare a obligațiilor prevăzute în legislația vamală, în sensul Art. 89 din CV95. Prin urmare, în acest caz nu apare o datorie vamală.

Exemplul 1:

100 de tone de boabe de cafea neprăjite sunt plasate în regim de antrepozit vamal. După câteva luni, întregul lot este declarat pentru punere în liberă circulație. Datorită pierderii naturale de apă din boabele de cafea, lotul are o greutate de doar 99,5 tone. Aceste 99,5 tone sunt acoperite de Art. 87 CV95, iar celelalte 0,5 tone nu pot fi acoperite nici de Art. 87 din CV95, nici de Art. 89 din CV95, deoarece nu a existat o nerespectare a obligațiilor.

Exemplul 2:

100 de litri de whisky în butoaie de stejar sunt plasați în regim de antrepozit vamal. Autorizația de antrepozitare vamală acordată de Serviciul Vamal permite o rată de toleranță de 1% pentru pierderi naturale. După câteva luni, întregul lot este declarat pentru punere în liberă circulație. Datorită pierderii naturale, lotul are o cantitate de doar 98,5 litri (adică pierderi de 1,5%). După consultarea comerciantului, autoritățile vamale se pot confrunța cu 2 scenarii:

22.1.1. Pierderile peste 1% se datorează unor motive tehnice care sunt explicate în mod corespunzător, la satisfacția Serviciului Vamal. Acești 98,5 litri sunt acoperiți de Art. 87 din CV95, iar ceilalți 1,5 litri nu pot fi acoperiți nici de Art. 87 din CV95, nici de Art. 89 din CV95, deoarece nu a existat o nerespectare a obligațiilor. Prin urmare, nu există o datorie vamală pentru cei 1,5 litri lipsă. Operatorul economic poate solicita modificarea autorizației de antrepozitare vamală pentru a adapta rata de toleranță a pierderii naturale, dacă este necesar.

22.1.2. Pierderile peste 1% se datorează unor motive care nu sunt explicate în mod corespunzător, la satisfacția Serviciului Vamal. Acești 98,5 litri sunt acoperiți de Art. 87 din CV95. 1 litru este acoperit de rata de toleranță de 1% stabilită în autorizație. Ceilalți 0,5 litri nu pot fi acoperiți de Art. 87 din CV95, dar sunt acoperiți de Art. 89 din CV95 deoarece a existat o nerespectare a obligațiilor stabilite în autorizația de antrepozitare vamală. Prin urmare, apare o datorie vamală pentru cei 0,5 litri lipsă.

23. Pierdere în cazul formelor uzuale de manipulare

În mai multe cazuri de forme uzuale de manipulare, cum ar fi cel menționate în Anexa 30 din HG92, pierderile de greutate datorate implementării formelor uzuale de manipulare (nu pierderi naturale) nu ar trebui să declanșeze apariția unei datorii vamale.

Exemplu:

100 de tone de fructe în regim de antrepozitare vamală sunt deshidratate (formă uzuală de manipulare). După deshidratare, lotul de fructe are o greutate de doar 95 de tone. Aceste 95 de tone sunt acoperite de Art. 87 CV95, iar celelalte 5 tone nu pot fi acoperite nici de Art. 87 din CV95, nici de Art. 89 din CV95, deoarece nu a existat o nerespectare a obligațiilor.

24. Deșeu în cazul formelor uzuale de manipulare

Mărfurile plasate în regim de antrepozitare vamală suferă forme uzuale de manipulare. O astfel de operațiune duce la un deșeu ca produs secundar care are o valoare comercială pentru orice persoană. Deșeul rămâne în regim de antrepozitare vamală. Prin urmare, ar apărea o datorie vamală dacă produsul secundar este declarat pentru punere în liberă circulație.

25. Exemplu de închidere a procedurii de perfecționare activă și aplicarea Art. 88 din CV95

25.1. O companie stabilită pe teritoriul vamal al RM importă 10 000 de kilograme de fire de bumbac (cod NC 5205, cota tarifară ad valorem 4%, origine China) la o valoare vamală totală de 20 000 lei. Această companie plasează mărfurile în regim de perfecționare activă, declarația vamală de import fiind acceptată pe 28 aprilie 2025.

Această companie are o autorizație de perfecționare activă pentru a prelucra acest bumbac și a obține, într-o primă transformare, 40 000 de metri pătrați de țesătură din bumbac (cod NC 5210, cota tarifară ad valorem 8%). În final, într-o transformare finală a țesăturii din bumbac, compania obține cămăși pentru bărbați și femei (cod NC 6205 și 6206, cota tarifară ad valorem 12%), obținând în medie 1 cămașă la fiecare 2 metri pătrați de țesătură din bumbac.

Prin urmare, se obțin 20 000 de cămăși la o valoare în vamă de 8 lei pe cămașă în medie (adică valoare vamală totală de 160 000 lei).

25.2. Scenariul 1:

Aceste 20 000 de cămăși sunt puse în liberă circulație pe 28 august 2025 și sunt exportate în Elveția pe 28 septembrie 2025.

Soluție:

- 25.2.1. În absența unei cereri contrarii, se aplică Art. 95 din CV95. Prin urmare, pe 28 august 2025 apare o datorie vamală. În acest caz, taxa vamală de import este de $160\,000 \cdot 12\% = 19\,200$ lei.
- 25.2.2. Dacă se solicită aplicarea Art. 96 alin. (4) din CV95 (și, prin urmare, se aplică pct. 96-103 din HG92), pe 28 august 2025 apare o datorie vamală. În acest caz, taxa vamală de import este de $20\,000 \cdot 4\% = 800$ lei.
- 25.2.3. În Cazul 1, regula non-drawback (nerestituire a taxei) este îndeplinită pur și simplu, deoarece mărfurile au fost puse în liberă circulație și nu există o declarație de reexport, așa cum este cerut de Art. 98 din CV95.
- 25.2.4. Operatorul economic poate beneficia de Acordul de Liber Schimb este eliberată o dovadă a originii și sunt îndeplinite celelalte cerințe aplicabile.

25.3. Scenariul 2:

25.3.1. Cele 20 000 de cămăși menționate mai sus sunt reexportate în Elveția. O dovadă a originii este eliberată în cadrul Acordului de Liber Schimb cu Elveția (Convenția PEM privind normele de origine cu o prevedere de non-drawback) și declarația de reexport este acceptată pe 28 septembrie 2025.

Soluție:

25.3.2. Dacă mărfurile străine ar fi fost puse în liberă circulație în momentul reexportului produselor prelucrate (adică pe 28 septembrie 2025), taxa vamală de import ar fi fost de $20\,000 \cdot 4\% = 800$ lei.

25.3.3. Prin urmare, conform Art. 88 alin. (2) din CV95 , pe 28 septembrie 2025 apare o datorie vamală în valoare de 800 lei. Acest articol se referă la cuantumul taxei vamale de import care trebuie stabilită în aceleași condiții ca și o datorie vamală rezultată din acceptarea, în aceeași dată, a declarației vamale pentru acordarea liberului de vamă la punerea în liberă circulație a mărfurilor neoriginare utilizate în fabricarea produselor prelucrate, în scopul închiderii regimului de perfecționare activă.

25.3.4. Dacă cuantumul taxei vamale de import de plătit pentru produsele prelucrate ar fi mai mic decât cel corespunzător mărfurilor neoriginare, nimic nu împiedică operatorul economic să elibereze produsele prelucrate pentru punere în liberă circulație înainte de a le exporta, așa cum s-a văzut în cazul 1.

25.3.5. Conform Art. 290 alin. (6) lit. b) din CV95, utilizarea unor mărfuri echivalente nu poate fi autorizată în acest caz.

26. Încheierea unui regim special, altul decât tranzit, de către o persoană stabilită în afara teritoriului vamal al Republicii Moldova

26.1. Pentru a încheia un regim special, persoana poate, printre altele, să depună o declarație vamală sau o declarație de reexport. Dacă declarantul este stabilit în afara teritoriului vamal al Republicii Moldova, acest operator economic poate depune o declarație vamală sau o declarație de reexport dacă se aplică una dintre derogările stabilite în Art. 169 alin. (4) din CV95 (a se vedea Art. 335 din CV95 pentru declarația de reexport).

26.2. Dacă niciuna dintre aceste derogări nu se aplică, în cazul încheierii prin reexportarea mărfurilor sau a produselor prelucrate, declarantul trebuie să fie un reprezentant vamal stabilit pe teritoriul vamal al Republicii Moldova și să acționeze în nume propriu și din numele persoanei (adică reprezentare indirectă). Acest lucru se aplică și în cazul încheierii prin punere în liberă circulație. Declarantul poate fi, de asemenea, o altă persoană care îndeplinește condițiile pentru a fi declarant, așa cum este prevăzut în Art. 169 din CV95. În cazul reexportului, declarantul nu trebuie să respecte definiția exportatorului (a se vedea Art. 5 pct. 24) din HG92). Dacă încheierea are loc prin plasarea mărfurilor sau a produselor prelucrate într-un regim special ulterior, atunci reprezentarea indirectă nu este posibilă.

27. Garanție în cazul stabilit în pct. 560 din HG92

Conform pct.560 din HG92, Serviciul Vamal poate autoriza Titularului unei autorizații pentru perfecționare activă (IM/EX) să lase termenul limită pentru încheiere să expire, fără ca acest lucru să fie considerat o nerespectare potrivit Art. 89 din CV95. În acest caz, produsele prelucrate sau mărfurile care nu au fost plasate într-un regim vamal ulterior sau reexportate la expirarea perioadei de închidere vor fi considerate a fi puse în liberă circulație, adică se va considera că a fost depusă și acceptată o declarație vamală și a fost acordat liberul de vamă.

În acest caz, datoria apare în baza art. 87 din CV95 și este acoperită de garanția pentru autorizația de perfecționare activă.

28. Încheierea regimului de antrepozitare vamală pentru mărfuri cu origine diferită

În cazurile în care mărfuri cu origine (ne)preferențială diferită sunt plasate în regim de antrepozitare vamală, utilizarea regimului nu schimbă originea fiecărei unități din astfel de mărfuri. Această regulă trebuie aplicată atunci când regimul de antrepozitare vamală este încheiat prin plasarea mărfurilor într-un regim vamal ulterior.

29. Încheierea regimului special cu referire la diferite declarații vamale anterioare

Mărfurile plasate într-un regim special prin diferite declarații vamale de plasare pot fi încheiate în același timp prin intermediul unei singure declarații vamale care se referă la toate acele declarații vamale anterioare de plasare.

Exemplu:

Mărfurile sunt plasate în regim de antrepozitare vamală prin 50 de declarații vamale diferite. Regimul de antrepozitare vamală este încheiat pentru toate aceste mărfuri prin intermediul unei declarații vamale care le plasează într-un regim vamal ulterior și care se referă la toate cele 50 de declarații vamale anterioare.

Art. 287 din CV95

Transferul drepturilor și obligațiilor

30. Condițiile în care transferul drepturilor și obligațiilor este permis trebuie să fie stabilite în autorizația relevantă.

30.1. TORO (Transfer of Rights and Obligations) nu necesită utilizarea unei autorizații vamale ulterioare pentru un regim special, deoarece drepturile și obligațiile care pot fi transferate unei alte persoane au fost stabilite în conformitate cu autorizația în baza căreia mărfurile au fost plasate într-un regim special. În plus, TORO nu necesită nicio declarație vamală ulterioară pentru același regim.

30.2. În ceea ce privește antrepozitul vamal public, TORO poate fi, în principiu, autorizat. Cu toate acestea, trebuie avut în vedere faptul că Titularul autorizației și Titularul regimului nu sunt neapărat aceeași persoană. Deoarece TORO vizează doar Titularul regimului și nu Titularul autorizației, este important ca condițiile în care poate avea loc TORO să asigure o supraveghere vamală adecvată. Ca alternativă eficientă la TORO, este posibilă încheierea regimului de depozitare în antrepozit vamal public prin plasarea din nou a mărfurilor respective în acest regim. Persoana care depune declarația vamală ulterioară este noul titular al regimului (codul procedurii 71-71).

30.3. Ca regulă generală, autorizația TORO trebuie să intre în vigoare începând cu data la care decizia a fost primită sau este considerată a fi fost primită de solicitant (a se vedea Art. 18 din CV95). Este posibil să se abată de la această regulă generală, cu condiția ca data la care autorizația TORO intră în vigoare să fie după data la care solicitantul primește decizia sau este considerat a fi primit-o (a se vedea Art. 18 din CV95). O autorizație TORO poate fi, de asemenea, acordată sau modificată cu efect retroactiv, cu condiția ca data retroactivă a valabilității să fie specificată în decizie (a se vedea Art. 18 din CV95).

30.4. Cesionarul devine Titularul regimului, ceea ce înseamnă că acesta poate solicita prelungirea perioadei de închidere pentru mărfurile supuse TORO, de la caz la caz, chiar și după expirarea perioadei de încheiere pentru astfel de mărfuri. Termenul limită pentru închidere stabilit în autorizația pentru regimurile speciale, altele decât tranzit, nu trebuie modificat.

Transferul drepturilor și obligațiilor pentru un regim de perfecționare activă (EX/IM) nu urmează regim standard TORO la care se face referire în Anexele II și IV la acest document.

30.5. Pentru exportul produselor prelucrate obținute din mărfuri echivalente, regimul utilizat este regimul de export (a se vedea Art. 334 din CV95). Mărfurile introduse pe teritoriul vamal al Republicii Moldova pot fi declarate de o persoană diferită de Titularul autorizației.

Art. 288 din CV95

Circulația mărfurilor

31. Art. 288 din CV95 permite circulația în cadrul unei singure autorizații pentru un regim special, precum și între doi titulari de autorizații. Informațiile despre circulația mărfurilor trebuie să fie înscrise în evidențele declarantului. Nu sunt necesare formalități vamale suplimentare privind circulația mărfurilor.

Exemple sunt disponibile în Anexele I, IV la acest Document.

31.1. Conform Art. 288 alin. (4)-(6) din CV95, termenele limită sunt prevăzute pentru circulația în regim de antrepozit vamal deoarece pentru regimul de antrepozit vamal nu există o perioadă de încheiere.

31.2. Potrivit cu Art. 288 alin. (5) din CV95, există un termen limită pentru circulația fizică a mărfurilor în regim de antrepozit vamal, și anume de 8 de zile după ce mărfurile au fost scoase din spațiile de depozitare pentru antrepozitatea vamală a mărfurilor.

31.3. Conform Art. 288 alin. (6) din CV95, există o obligație de a furniza informații despre ieșirea mărfurilor în termen de 30 de zile de la data la care mărfurile au fost scoase din spațiile de depozitare ale antrepozitului vamal.

"[...] să furnizeze informații despre ieșirea mărfurilor" înseamnă că informațiile trebuie să fie disponibile în evidențele care sunt păstrate de Titularul autorizației sau, după caz, de Titularul regimului. Nu înseamnă că aceste informații trebuie trimise birului vamal de supraveghere, cu excepția cazului în care acesta le solicită.

31.4. Mărfurile în regim de antrepozit vamal pot fi transportate între două antrepozite vamale.

Art. 289 din CV95

Forme uzuale de manipulare

32. Formele uzuale de manipulare nu trebuie să fie autorizate de Serviciu Vamal.

33. Denaturarea ca formă uzuală de manipulare

Anexa 30 la HG92 stabilește următoarea regulă generală:

Cu excepția cazului în care se specifică altfel, niciuna dintre următoarele forme de manipulare nu poate determina atribuirea unui cod tarifar diferit de codul mărfii stabilit potrivit Nomenclurii combinate a mărfurilor în vigoare.

Pct. 21 din Anexa 30 la HG92 stabilește o derogare de la această regulă generală. Prin urmare, acest punct trebuie interpretat într-un mod strict, în sensul că denaturarea este considerată o formă uzuală de manipulare dacă rezultatul conduce la un alt cod NC, atât timp cât mărfurile rămân aceleași și asupra lor a avut loc doar denaturarea.

Exemplu: alcool etilic

Denaturarea este un proces destinat să facă alcoolul toxic prin adăugarea anumitor substanțe, astfel încât să nu poată fi reconvertit pentru utilizare în produse alimentare.

Următoarele exemple ilustrează ceea ce este și ceea ce nu este considerat formă uzuală de manipulare:

Exemplul 1:

Denaturarea alcoolului etilic ar trebui acceptată ca formă uzuală de manipulare dacă schimbarea codului NC constă, de exemplu, în trecerea de la: 2207 10 000 Alcool etilic nedenaturat, cu titru

alcoolic volumetric de 80% vol. sau mai mare la 2207 20 000 Alcool etilic și alte băuturi spirtoase, denaturate, de orice titru

Exemplul 2:

Denaturarea alcoolului etilic nu ar trebui acceptată ca formă uzuală de manipulare, ci ca o operațiune de perfecționare în sensul Art. 5 pct.47) din CV95, dacă schimbarea codului NC constă, de exemplu, în trecerea de la:

2207 10 000 Alcool etilic nedenaturat, cu titru alcoolic volumetric de 80% vol. sau mai mare la 3820 00 000 Preparate antigel și lichide preparate pentru degivrare.

Diferența dintre cele două exemple este că, în cazul exemplului 1, mărfurile rămân alcool etilic după ce a avut loc denaturarea, în timp ce în cazul exemplului 2, mărfurile s-au schimbat după denaturare, ceea ce înseamnă că operațiunile efectuate asupra alcoolului etilic nedenaturat au depășit denaturarea și, prin urmare, nu ar trebui acceptate ca forme uzuale de manipulare.

Denaturarea, pentru a fi considerată o formă uzuală de manipulare, trebuie efectuată în conformitate cu legislația vamală relevantă.

Art. 290 din CV95

Mărfuri echivalente

34. Domeniul de aplicare

34.1. Scopurile utilizării mărfurilor echivalente au fost extinse. Utilizarea mărfurilor echivalente este acum permisă și pentru antrepozit vamal, destinația finală, admitere temporară și perfecționare pasivă. Cu toate acestea, există unele restricții privind utilizarea mărfurilor echivalente (a se vedea pct. 366-369 din HG92), de exemplu:

34.1.1. utilizarea mărfurilor echivalente nu este autorizată pentru mărfuri sau produse care au fost modificate genetic sau conțin elemente care au suferit modificări genetice (pct. 367 din HG92);

34.1.2. în cadrul antrepozitului vamal, perfecționare activă și pasivă, nu este permisă înlocuirea mărfurilor ecologice cu mărfuri produse convențional și a mărfurilor produse convențional cu mărfuri ecologice;

34.1.3. acolo unde ar conduce la un avantaj nejustificat privind drepturile import.

35. Perfecționare pasivă IM/EX la declararea mărfurilor echivalente

Următorul exemplu este prezentat cu privire la perfecționare pasivă IM/EX.

Exemplu:

Un autoturism a fost fabricată într-o țară terță în cadrul PP IM/EX și este declarată pentru punere în liberă circulație în RM. În procesul de fabricație a fost utilizat un motor ca mărfuri echivalente. Valoarea în vamă a autoturismului de pasageri este de 50.000 EUR. Valoarea statistică a motorului este de 10.000 EUR. Quantumul taxei vamale de import pentru mașină este de 5.000 EUR. Quantumul taxei vamale de import după PP IM/EX este de 4.000 EUR. Garanția care trebuie furnizată în conformitate cu pct. 553 din HG92 este de 1.000 EUR. Această garanție poate fi eliberată dacă un motor din RM a fost exportat în cadrul perfecționării pasive IM/EX. Pentru a permite calculul quantumului garanției, documentele comerciale care sunt furnizate împreună cu declarația vamală pentru acordarea liberului de vamă în liberă circulație ar trebui să ofere informații despre valoarea statistică a motorului.

36. Reguli generale

36.1. În cadrul oricărui tip de antrepozitare vamală, utilizarea mărfurilor echivalente este permisă.

36.2. Utilizarea mărfurilor echivalente nu trebuie autorizată în cazul interdicției restituirii taxei (drawback) (a se vedea Art. 290 alin. (6) lit. (b) din CV95). În ceea ce privește aceste restricții și conform Art. 290 alin. (6) lit. (b) și Art. 88 din CV95, operatorilor economici li se permite, totuși, să reexporte cu dovada de origine produsele prelucrate principale fabricate cu mărfuri străine dacă drepturile de import pentru acele mărfuri străine au fost plătite.

36.3. Atunci când un Acord de Comerț Liber nu conține o regulă de non-drawback, utilizarea mărfurilor echivalente este permisă și o dovadă de origine poate fi emisă sau întocmită pentru produsele prelucrate fără plata drepturilor import.

36.4. Conceptul de evidență contabilă separată a fost extins și poate fi utilizat și în contextul utilizării mărfurilor echivalente (a se vedea pct.398 din HG92). Totuși, există anumite restricții privind utilizarea mărfurilor echivalente (a se vedea art. 290 alin. (6) lit. b) din CV95 și pct. 366-369 din HG92).

36.5. Mărfurile echivalente pot fi depozitate împreună cu alte mărfuri din RM sau mărfuri din afara RM. Separarea contabilă este permisă pentru a identifica fiecare tip de mărfuri (a se vedea pct. 398 din HG92).

36.6. Utilizarea mărfurilor echivalente este permisă în cadrul antrepozitării vamale și poate fi combinată cu perfecționare activă sau destinația finală. În acest caz, este necesară separarea contabilă în ceea ce privește regimul de antrepozitare vamală, cu excepția cazului în care diferitele tipuri de mărfuri nu pot fi separate fizic.

36.7. Mărfurile echivalente pot fi într-un stadiu de perfecționare mai avansat decât mărfurile din afara RM pe care le înlocuiesc (pct. 368 subpct. 2) din HG92). Autorizația pentru perfecționare activă trebuie să indice că astfel de mărfuri echivalente pot fi utilizate.

Exemplul 1:

Compania A are o autorizație de perfecționare activă pentru prelucrarea barelor de oțel (mărfuri plasate în regim) în scaune din oțel (produse prelucrate principale). Există două etape intermediare de perfecționare. Barele de oțel sunt mai întâi laminate în plăci de oțel, apoi plăcile de oțel sunt tăiate în benzi și, în final, benzile sunt transformate în scaune. În fiecare dintre aceste etape, o parte din oțel se pierde sub formă de deșeuri.

100 kg bare à 90 kg oțel laminat à 80 kg benzi de oțel à 70 kg scaune de oțel.

Compania A deține o autorizație care permite utilizarea mărfurilor echivalente.

Întrebarea 1:

Care mărfuri pot fi considerate mărfuri într-un stadiu de perfecționare mai avansat?

Răspuns:

Oțelul laminat și benzile de oțel. Mărfurile echivalente sunt mărfuri care sunt prelucrate în locul mărfurilor din afara RM. Oțelul laminat și benzile de oțel sunt prelucrate. Scaunele din oțel nu sunt prelucrate în continuare și, prin urmare, nu pot fi considerate mărfuri echivalente.

Întrebarea 2:

Poate fi utilizat regimul de perfecționare activă EX/IM pentru scaunele din oțel obținute din mărfuri echivalente și, dacă da, cât oțel poate fi plasat în regim de perfecționare activă?

Răspuns:

Scaunele din oțel pot fi exportate în cadrul regimului de perfecționare activă EX/IM. Dacă s-ar exporta 70 kg de scaune, acest lucru dă dreptul de a plasa 100 kg de bare de oțel în regim (al căror statut vamal se schimbă imediat după plasare).

Exemplul 2: utilizarea mărfurilor echivalente în zona liberă (pct. 400-402 din HG92)

15 articole de mărfuri din afara RM sunt plasate în regim de zonă liberă. 15 articole de mărfuri echivalente au intrat în zona liberă. 15 articole de mărfuri din afara RM au fost aduse în altă parte a teritoriului vamal al RM. Pentru acele mărfuri din afara RM, statutul vamal de mărfuri din RM a fost dovedit în evidențe. Cantitatea de mărfuri din afara RM rămâne aceeași deoarece mărfurile sunt interschimbabile. Acest lucru a fost posibil datorită utilizării mărfurilor echivalente. Aceasta înseamnă că încă 15 articole de mărfuri din afara RM se află în regim de zonă liberă.

37. Repararea și mărfurile echivalente în cazul perfecționării active

Exemplul 1:

Titularul unei autorizații de perfecționare activă primește un motor din afara RM pentru reparații care este plasat în regim de perfecționare activă. Apoi, un motor nou din RM este reexportat în locul motorului defect din afara RM, care nu este reparat. Regim de perfecționare activă trebuie închis în ceea ce privește motorul avariat din afara RM rămas în teritoriul vamal al RM.

Exemplul 2:

Titularul unei autorizații de perfecționare activă declară pentru perfecționare activă un motor străin pentru reparație. În cursul reparației sunt înlăturate componente individuale deteriorate și înlocuite cu componente autohtone nedeteriorate. Motorul reparat este reexportat. Regim de perfecționare activă trebuie încheiat în ceea ce privește componentele individuale străine deteriorate care rămân pe teritoriul vamal al RM.

Concluzie:

Exemplele 1 și 2 nu pot fi tratate ca cazuri în care sunt utilizate mărfuri echivalente deoarece:

- a) În exemplul 1, motorul din afara RM este pur și simplu înlocuit cu un motor nou din RM.*
- b) În exemplul 2, mărfurile plasate în perfecționare activă nu au fost componentele defecte. Doar întregul motor a fost declarat pentru perfecționare activă. Prin urmare, componentele nedeteriorate din RM nu pot fi tratate ca mărfuri echivalente.*

Exemplul 3:

Titularul unei autorizații de perfecționare activă declară pentru perfecționare activă motoare din afara RM pentru reparație. Componentele individuale din afara RM ale motoarelor sunt, de asemenea, plasate în regim de perfecționare activă. Contractul dintre Titularul autorizației de perfecționare activă și proprietarul motoarelor prevede că, dacă componentele livrate nu pot fi utilizate pentru reparații, atunci Titularul autorizației de perfecționare activă poate utiliza componente din RM nedeteriorate în locul componentelor din afara RM livrate de proprietarul motoarelor. Titularul autorizației de perfecționare activă concluzionează că componentele din afara RM declarate pentru perfecționare activă nu sunt adecvate pentru repararea motorului. Prin urmare, acesta utilizează componente din RM nedeteriorate în timpul reparării motoarelor. Motoarele reparate sunt reexportate. Componentele din afara RM livrate obțin statut de mărfuri din RM.

Concluzie:

Exemplul 3 poate fi tratat ca un caz în care au fost utilizate mărfuri echivalente din RM conform pct. 368 subpct.2) din HG92.

CAPITOLUL III

DEPOZITAREA

Secțiunea 1 - Dispoziții comune

Art. 302 din CV95

Depozitarea în antrepozite vamale

38. Concept, tipuri și evidențe

38.1. În cadrul regimului de antrepozit vamal, mărfurile din afara RM pot fi depozitate în spații sau în orice altă locație. Astfel de spații sau locații pot fi aprobate ca mai multe tipuri de antrepozit vamal în același timp (de exemplu, antrepozit vamal public și privat, chiar dacă sunt operate de diferiți titulari ai autorizațiilor), cu condiția să fie asigurată supravegherea vamală. Art. 279 alin. (5) lit. (b) din CV95 și Art. 279 alin. (6) lit. (a) din CV95 trebuie respectate.

Notă: Astfel de spații sau locații pot fi utilizate simultan ca antrepozite vamale și ca spații de depozitare temporară sau ca locuri la care se face referire la 249-259 din HG92, cu condiția să fie asigurată supravegherea vamală. Articolele 152 alin. (4) lit. (b), 152 și 279 alin. (5) lit. (b) din CV95 trebuie respectate.

38.2. Denumirile celor două categorii de antrepozite vamale, publice și private, au fost redenumite (a se vedea pct.1 subpct. 12, 13, 14 din HG92), dar valoarea tranzacției poate fi determinată în conformitate cu pct. 60 din HG92.

38.3. Tipuri de antrepozite vamale

Antrepozite vamale **publice** sunt identificate după cum urmează:

37.3.1. tipul I, atunci când responsabilitatea revine titularului autorizației și titularului regimului;

37.3.2. tipul II, atunci când responsabilitatea revine titularului regimului (fostul tip B);

37.3.3. tipul III, atunci când depozitul este operat de Serviciul Vamal.

Antrepozite vamale **private**, în care responsabilitatea revine Titularului autorizației, care este și Titularul regimului, dar nu neapărat proprietarul mărfurilor, sunt identificate după cum urmează:

37.3.4. antrepozite vamale private (fostul tip C);

38.4. Evidențele ținute în antrepozite vamale

38.4.1. În antrepozite vamale menționate la pct. 37.3.1, evidențele trebuie să fie ținute fie de Titularul autorizației, fie de Titularul regimului. Acest lucru trebuie decis de Serviciul Vamal în comun cu persoanele vizate.

38.4.2. În antrepozit vamal menționate la litera 37.3.4, Titularul autorizației trebuie să țină evidențele.

Evidențele trebuie să reflecte în orice moment stocul curent de mărfuri care se află în regim de antrepozitare vamală. Informațiile privind scoaterea temporară a mărfurilor trebuie să apară și în evidențele. Mărfurile pot fi scoase temporar pentru o perioadă care trebuie stabilită în autorizația pentru scoatere.

Atunci când mărfurile sunt introduse în antrepozit vamal menționat la litera 37.3.4., introducerea în evidențe trebuie să aibă loc atunci când acestea ajung la spațiile de depozitare ale titularului sau în alte locuri aprobate sau desemnate unde mărfurile se pot afla în momentul depunerii declarației

(de exemplu, locația portului sau a aeroportului unde mărfurile au intrat în teritoriul vamal al Republicii Moldova).

Evidențele trebuie să conțină informații actualizate imediat cu privire la orice mișcare a mărfurilor (de exemplu, în contextul unei scoateri temporare, către biroul vamal de ieșire sau către biroul vamal de închidere a regimului), și cel târziu în momentul în care mărfurile au părăsit incinta antrepozitului vamal.

39. Autorizații acordate pentru antrepozit vamal

39.1. Autorizațiile nu trebuie acordate dacă incinta antrepozitului vamal sau spații de depozitare sunt utilizate în scopul vânzării cu amănuntul. Cu toate acestea, o autorizație poate fi acordată atunci când mărfurile sunt vândute cu amănuntul la distanță (a se vedea pct. 476 din HG92), inclusiv prin internet, poștă sau telefon și sunt livrate cumpărătorului sau destinatarului într-o locație diferită de antrepozit vamal.

39.2. Pentru utilizarea divizării contabile legate de regimurile speciale (pct. 479-482 din HG92) nu este necesară o autorizație separată, deoarece aceasta trebuie stabilită în autorizația pentru Regimul Special. Pentru utilizarea separării contabile (privind originea mărfurilor) este necesară o autorizație separată.

40. Costuri pentru identificarea mărfurilor conform pct. 479-482 din HG92

40.1. Acordarea unei autorizații pentru exploatarea spațiilor de depozitare în scopul antrepozitării vamale a mărfurilor implică neaplicarea drepturilor de import pentru mărfurile străine plasate sub acest regim, adică suspendarea măsurilor aplicabile mărfurilor puse în liberă circulație. Prin urmare, acest tip de autorizații implică aplicarea unor norme speciale, care trebuie interpretate strict în conformitate cu termenii lor.

40.2. Separarea contabilă pentru antrepozitarea vamală (pct. 479-482 din HG92) este permisă numai în următoarele cazuri:

40.2.1. pentru tipuri de mărfuri care sunt depozitate împreună și pentru care separarea fizică nu este ușor posibilă (sau este imposibilă); sau

40.2.2. pentru acele tipuri de mărfuri care se vor amesteca inevitabil atunci când sunt depozitate împreună (de exemplu, mărfuri vrac depozitate în rezervoare sau silozuri).

40.3. Evaluarea dacă costurile în exercitarea supravegherii vamale sunt disproporționat de mari, atât pentru solicitant, cât și pentru subdiviziunea competentă a Serviciului Vamal (a se vedea art. 279 alineatul (6) litera (a) din CV95), trebuie efectuată de la caz la caz, ținând cont de costurile strict necesare pentru identificarea fizică a mărfurilor.

Art. 303 din CV95

Perfecționarea

41. Perfecționarea poate avea loc în cadrul regimului de destinația finală într-un antrepozit vamal și nu doar în cadrul regimului de perfecționare activă.

Art. 304 din CV95

Responsabilitățile titularului autorizației sau regimului

42. Aspecte generale

42.1. Nu există modificări privind Responsabilitățile titularului autorizației sau regimului. Cu toate acestea, trebuie furnizate informații cu privire la tipul responsabilității (a se vedea Art. 304 alin. (2) din CV95).

Art. 304 alin. (2) din CV95 nu este legat de autorizația care a fost emisă în conformitate cu Art. 279 alin. (1) lit. (b) din CV95, ceea ce înseamnă că „responsabilitățile” nu sunt „obligatii” așa cum sunt prevăzute în autorizație. Responsabilitățile menționate aici sunt legate direct de depozitarea mărfurilor, însemnând utilizarea regimului de antrepozitare vamală publică, și anume:

- 42.1.1. Să nu modifice starea mărfurilor plasate în regim, în afara celor permise de Formele Uzuale de Manipulare;
- 42.1.2. Să nu scoată temporar mărfuri din antrepozit vamal fără permisiunea prealabilă a subdiviziunii competente a Serviciului Vamal, cu excepția cazului de „forță majoră”;
- 42.1.3. Să țină evidențe (inclusiv informații despre încheierea regimului vamal antrepozit vamal) (Art. 285 din CV95)
- 42.1.4. Să informeze subdiviziunea Serviciului Vamal competentă de supravegherea vamală cu privire la orice nereguli apărute;
- 42.1.5. Să respecte regulile privind circulația mărfurilor în cadrul regimului de antrepozit vamal;
- 42.1.6. Să respecte regulile privind depozitarea comună și utilizarea mărfurilor echivalente.

42.2. Art. 304 alin. (3) din CV95 acoperă toate obligațiile legate de declarația de plasare a mărfurilor în regim de antrepozit vamal.

42.3. Pentru antrepozit vamal de Tip II, forma evidentelor care trebuie ținute de Titularul regimului poate fi aprobată în autorizația pentru exploatarea spațiilor de depozitare temporară. Dacă o astfel de formă este aprobată, Titularul autorizației trebuie să se asigure că clientul său (Titularul regimului) ține evidențele în forma aprobată de Serviciul Vamal (a se vedea Art. 304 alin. (1) din CV95). Alternativ, sunt necesare verificări/aprobări individuale ale formelor de evidențe care trebuie ținute de fiecare titular al regimului.

42.4. În ceea ce privește elementele de date la care se face referire în pct. 377 HG92, în cadrul antrepozitului vamal de tip II, Titularul regimului este responsabil pentru astfel de elemente de date. Cu toate acestea, furnizarea combinată a unor astfel de elemente de date de către Titularul autorizației și Titularul regimului este posibilă prin intermediul unui acord comercial între ambii titulari.

43. Responsabilitățile și obligațiile ale titularului autorizației sau regimului

43.1. General

Distincția între Titularul autorizației și Titularul regimului este relevantă în principal pentru antrepozite vamale publice, întrucât legislația permite în mod clar o situație în care Titularul autorizației este altă persoană decât Titularul regimului. Pentru antrepozite vamale private, numai Titularul autorizației poate depozita mărfuri și este, prin urmare, Titularul regimului (Art. 302 din CV95).

43.2. Regim de antrepozit vamal

43.2.1. Pentru majoritatea regimurilor speciale, altele decât tranzitul, Responsabilitățile nu sunt menționate în CV95. Doar pentru antrepozitarea vamală există un articol care descrie în mod specific Responsabilitățile atât pentru Titularul regimului, cât și pentru Titularul autorizației (Art. 304 alin. (1) din CV95). Prima întrebare care trebuie răspunsă este „care sunt Responsabilitățile titularului autorizației sau ale titularului regimului?”

43.2.2. Ambii titulari au doar două responsabilități:

43.2.2.1. să se asigure că mărfurile aflate în regim de antrepozit vamal nu sunt scoase (fără aprobare) din supravegherea vamală și

43.2.2.2. să îndeplinească obligațiile care decurg din depozitarea mărfurilor plasate sub regim vamal antrepozit vamal.

43.2.3. A doua responsabilitate conduce la a doua întrebare care trebuie răspunsă, și anume „care sunt obligațiile care decurg din depozitarea mărfurilor plasate sub regim de antrepozit vamal?”. Nu există niciun articol în CV95 sau HG92 care să enumere pur și simplu toate obligațiile. Obligațiile pot fi găsite în articole diferite care reglementează aspectele ce țin de antrepozitarea mărfurilor. Aceste obligații sunt, de exemplu:

43.2.3.1. ținerea/păstrarea evidențelor;

43.2.2.2. respectarea regulilor pentru depozitarea comună;

43.2.2.3. respectarea regulilor pentru utilizarea mărfurilor echivalente;

43.2.2.4. respectarea regulilor pentru circulația mărfurilor;

43.2.2.5. respectarea regulilor pentru transferul drepturilor și obligațiilor (așa cum sunt prevăzute în autorizație);

43.2.2.6. efectuarea numai a acelor tipuri de forme uzuale de manipulare care sunt menționate în autorizație.

43.2.4. Lista menționată mai sus nu este o listă exhaustivă a obligațiilor sau condițiilor care trebuie îndeplinite. Unele obligații/condiții, cum ar fi furnizarea unei garanții, trebuie îndeplinite numai de Titularul autorizației (Art. 279 alin. (5) lit. (c) din CV95). Altele, cum ar fi obligațiile care decurg din plasarea mărfurilor în regim de antrepozit vamal, trebuie îndeplinite numai de Titularul regimului (Art. 304 alin. (3) din CV95). Dacă obligațiile stabilite în legislația vamală nu sunt îndeplinite de Titularul regimului, va apărea o datorie vamală și Titularul regimului va fi debitorul (a se vedea Art. 89 alin. (3) lit. (a) din CV95). Dacă acesta nu plătește cuantumul drepturilor de import, garanția menționată mai sus va fi executată.

43.2.5. Serviciul Vamal trebuie să solicite o garanție care să fie furnizată de Titularul autorizației pentru exploatarea spațiilor de depozitare în scopul antrepozitării vamale a mărfurilor. Cu toate acestea, dacă o persoană altă decât Titularul autorizației (de exemplu, Titularul regimului) este dispusă să furnizeze o garanție, Serviciul Vamal poate permite ca această garanție să fie furnizată (a se vedea Art. 98 alin. (2) din CV95).

43.2.6. Titularul autorizației și Titularul regimului întotdeauna sunt responsabili pentru Responsabilitățile (inclusiv obligațiile) menționate în Art. 304 alin. (1) din CV95? Răspunsul la această întrebare poate fi găsit în Art. 304 alin. (2) CV95. În cadrul antrepozitului vamal public este posibil ca Responsabilitățile care decurg din Art. 304 alin. (1) din CV95 să revină în exclusivitate titularului regimului. Acest lucru ar putea însemna, de exemplu, că numai Titularul regimului trebuie să țină evidențele.

43.3. Alte regimuri speciale

Pentru celelalte regimuri speciale (altele decât tranzit) legislația nu face distincție între responsabilități și obligații. Chiar dacă Titularul autorizației și Titularul regimului sunt aceeași persoană, este totuși necesar să se facă distincție între obligațiile care decurg din rolul de titularul al autorizației și cele care decurg din rolul de titularului al regimului. Din motivul că TORO este posibil numai pentru ultimele obligații.

Secțiunea 3 – Zonele libere

Art. 313 din CV95

Prezentarea mărfurilor și plasarea acestora în regim

44. Noțiunea „formalitățile vamale prevăzute” stabilit la art. 313 alin. (1) din CV95

Termenul „formalitățile vamale prevăzute” menționat la art. 313 alin. (1) din CV95 se referă la formalitățile aplicabile regimului vamal în care sunt plasate mărfurile înainte ca acestea să intre într-o zonă liberă. Prin urmare, astfel de formalități variază în funcție de regimul vamal în care mărfurile sunt plasate înainte de a intra în zona liberă.

Exemplul 1:

Mărfurile sunt plasate în regimul de tranzit extern, iar operatorul economic dorește să încheie regimul de tranzit atunci când mărfurile intră într-o zonă liberă. Mărfurile sunt prezentate biroului vamal în conformitate cu art. 5 pct. 56) din CV95 pentru a încheia regimul de tranzit (a se vedea art. 313 alin. (1) lit. (b) din CV95). Deoarece mărfurile se află sub supraveghere vamală pe durata regimului de tranzit extern (a se vedea art. 142 din CV95), Serviciul vamal poate examina mărfurile, poate preleva probe sau poate verifica documentele relevante. Astfel de mărfuri sunt considerate plasate în regimul vamal zonă liberă din momentul în care au intrat în zona liberă (a se vedea art. 313 alin. (3) lit. (b) din CV95).

Exemplul 2:

Mărfurile sunt plasate sub regimul de tranzit extern, iar operatorul economic nu dorește să încheie acest regim atunci când mărfurile intră pe teritoriul unei zone libere. În acest caz, mărfurile nu trebuie prezentate biroului vamal (a se vedea art. 313 alin. (2) din CV95). Astfel de mărfuri rămân sub regimul de tranzit extern chiar și după ce au intrat în zona liberă (a se vedea art. 313 alin. (3) lit. (a) din CV95).

Exemplul 3:

Mărfurile sunt plasate sub regimul de perfecționare activă, iar operatorul economic dorește să încheie acest regim atunci când mărfurile intră într-o zonă liberă. Această încheiere are loc prin plasarea mărfurilor sub un regim vamal ulterior (a se vedea art. 286 din CV95).

Mărfurile sunt prezentate biroului vamal în conformitate cu art. 5 pct. 56) din CV95 pentru încheierea regimului de perfecționare activă (a se vedea art. 313 alin. (1) lit. (b) din CV95). Deoarece mărfurile se află sub supraveghere vamală pe durata regimului de perfecționare activă (a se vedea articolul 142 din CV95), Serviciul Vamal poate examina mărfurile, poate preleva probe sau poate verifica documentele. Astfel de mărfuri sunt considerate plasate sub regimul zonei libere din momentul în care au intrat în zona liberă (a se vedea art. 313 alin. (3) lit. (b) din CV95).

Exemplul 4:

Mărfurile sunt plasate sub regimul de perfecționare activă, iar operatorul economic nu dorește să încheie acest regim atunci când mărfurile intră într-o zonă liberă. În acest caz, mărfurile nu trebuie prezentate biroului vamal (a se vedea art. 313 alin. (2) din CV95).

Astfel de mărfuri rămân sub regimul de perfecționare activă chiar și după ce au intrat în zona liberă (a se vedea art. 313 alin. (3) lit. (a) din CV95).

45. Mărfuri abandonate statului, sechestrate sau confiscate

45.1. Conform art. 189 alin. (2) din CV95, mărfurile abandonate statului, sechestrate sau confiscate sunt considerate ca fiind plasate sub regimul de antrepozit vamal. Aceste mărfuri trebuie înscrise în evidențele operatorului economic vizat sau ale Serviciului Vamal.

45.2. Întrucât nu există o declarație vamală de plasare a mărfurilor sub regimul de antrepozit vamal, evidențele locului unde se află mărfurile (acest loc nefiind neapărat un spațiu de antrepozit vamal) sau evidențele Serviciului Vamal trebuie să indice faptul că mărfurile se află sub acest regim.

45.3. Odată ce regimul este încheiat (de exemplu, atunci când mărfurile sunt vândute la licitație și declarate pentru punerea în liberă circulație de către noul proprietar), evidențele trebuie să indice modul în care regimul a fost încheiat, în conformitate cu art. 286 din CV95.

45.4. Dacă încheierea implică depunerea unei declarații vamale sau a unei declarații de reexport, această declarație trebuie inclusă în evidențe. Declarația trebuie să conțină codul 71 ca regim vamal anterior (de exemplu, dacă mărfurile sunt puse în liberă circulație, codurile care pot fi indicate sunt 40 71).

CAPITOLUL IV UTILIZĂRI SPECIFICE

Secțiunea 1 – Admiterea temporară

Art. 318 CV95

Domeniul de aplicare

46. Aspecte generale

46.1. Dacă Titularul autorizației pentru admiterea temporară nu respectă normele din domeniul transporturilor, o datorie vamală nu se naște în conformitate cu Art. 89 CV95.

46.2. În conformitate cu pct. 489-574 din HG92, anumite mărfuri pot beneficia de scutire totală de la plata drepturilor de import atunci când sunt plasate sub regimul de admitere temporară.

46.3. Documentul justificativ prezentat în Anexa 28 la HG92 trebuie prezentat atunci când declarația vamală este făcută verbal (a se vedea pct. 361 din HG92).

47. Mijloacele de transport plasate în regim vamal de admitere temporară

47.1. Mijloacele de transport pot fi plasate în regimul vamal de admitere temporară prin oricare dintre actele considerate a fi o declarație vamală, stabilite în pct. 287-289 din HG92 (a se vedea pct. 285 și 279 din HG92). Prin urmare, în conformitate cu pct. 291 din HG92, formalitățile stabilite în art. 143 din CV95 și art. 145 din CV95 (și anume, transportul și prezentarea mărfurilor) sunt considerate împlinite în cazul mijloacelor de transport.

47.2. Elementele relevante ale termenului „mijloc de transport” sunt următoarele:

47.2.1. Definiția termenului „mijloc de transport” din Convenția de la Istanbul: termenul „mijloc de transport” înseamnă orice navă (inclusiv șleपुरi și barje, transportate sau netransportate la bordul unei nave, și hidroglisoare), aeroglisor, aeronavă, vehicul rutier cu motor (inclusiv ciclurile cu motor, remorcile, semiremorcile și combinațiile de vehicule) și materialul feroviar rulant, precum și piesele lor de schimb, accesorii și echipamente normale care se află la bordul mijlocului de transport, (inclusiv materialul special ce servește la încărcarea, descărcarea, manipularea și protecția mărfurilor).

47.2.2. Momentul relevant pentru a decide dacă mărfurile sunt sau nu mijloace de transport este momentul prezentării mărfurilor în vamă (Art. 145 din CV95).

47.2.3. Scopul principal al mijlocului de transport este transportul de persoane și/sau de mărfuri. Dacă o anumită marfă este efectiv utilizată, sau este destinată să fie utilizată, în acest scop în momentul prezentării la subdiviziunii competente a Serviciului Vamal, atunci este considerat un mijloc de transport.

47.2.4. Înregistrarea poate fi utilizată ca element relevant dacă există o obligație de a înregistra mijlocul de transport.

48. Stabilirea titularului regimului pentru admiterea temporară

Ca regulă generală, Art. 279 alin. (5) lit. a) din CV95 stabilește că Titularul autorizației trebuie să fie stabilit pe teritoriul vamal al RM. Cu toate acestea, în conformitate cu Art. 318 alin. (2) lit. (c) din CV95, Titularul regimului de admitere temporară trebuie să fie stabilit în afara teritoriului vamal al RM, iar derogările de la această prevedere sunt menționate explicit. În cazul admiterii temporare, Titularul autorizației și al regimului este aceeași persoană. În consecință, Titularul autorizației de admitere temporară poate fi stabilit în afara teritoriului vamal al RM.

49. Regimul de admitere temporară este permis dacă se poate aplica unul dintre articolele din Secțiunea 1, Capitolul IV, Titlul VII din CV95.

Exemplu:

Pct. 497 din HG92: un mijloc de transport înregistrat în afara teritoriului vamal al Republicii Moldova este plasat sub regimul vamal de admitere temporară. Odată ce mijlocul de transport a fost plasat sub regim de admitere temporară, următoarele operațiuni sunt permise în conformitate cu Art. 318¹ alin. (2) din CV95: repararea și întreținerea, inclusiv revizii și reglaje, sau măsurile de conservare a mărfurilor sau de asigurare a conformității acestora cu cerințele tehnice pentru utilizarea lor în cadrul regimului sunt admisibile. Următoarele operațiuni, de exemplu, sunt considerate a intra în domeniul de aplicare al Art. 318¹ alin. (2) din CV95:

49.1. Repararea și/sau întreținerea mijlocului de transport prin înlocuirea bateriilor, a frânelor, a uleiului, a ștergătoarelor de parbriz sau a anvelopelor sau a sistemului de eșapament sport al unei mașini.

49.2. Servicii, lucrări de garanție sau curtoazie, întreținerea sistemului de aer condiționat.

49.3. Repararea și/sau întreținerea mijlocului de transport prin înlocuirea turbinelor unei aeronave sau a unei bărci.

Cu toate acestea, dacă operațiunile menționate mai sus conduc la o modificare permanentă a mijlocului de transport (de ex., instalarea unui sistem de aer condiționat care nu a fost instalat anterior), o creștere permanentă a performanței sau o valoare adăugată considerabilă (de ex., vopsirea completă a mijlocului de transport), atunci operațiunile nu pot fi efectuate în baza normelor regimului de admitere temporară. Cu toate acestea, aceste operațiuni pot fi efectuate în cadrul regimului de perfecționare activă.

50. Admiterea temporară sau perfecționare activă pentru mijloacele de transport în cazul de reparare

50.1. Art. 318¹ din CV95 permite admiterea temporară cu condiția ca starea mărfurilor plasate în regimul de admitere temporară să rămână neschimbată. În cazul plasării unor astfel de mărfurilor în regimul de admitere temporară, reparațiile și întreținerea sunt permise.

50.2. În cazul mijloacelor de transport, o astfel de reparații sunt admisibile dacă mijlocul de transport poate fi utilizat pentru scopul său principal (adică transportul de mărfuri sau persoane) atunci când sunt plasate sub regimul de admitere temporară, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute în Art. 318¹ din CV95.

Exemplul 1:

Un automobil care este introdusă pe teritoriul vamal al Republicii Moldova pentru a fi reparat poate fi plasat în regim de admitere temporară deoarece poate fi utilizat ca mijloc de transport.

Exemplul 2:

Un automobil defect care nu poate fi utilizată pentru a transporta nici mărfuri, nici persoane, introdus cu o remorcă pe teritoriul vamal al Republicii Moldova pentru a fi reparat, nu poate fi plasat sub regimul de admitere temporară deoarece nu poate fi utilizat ca mijloc de transport în momentul în care este plasat în regimul vamal de admitere temporară. Un astfel de automobil poate fi plasată în schimb în regimul vamal de perfecționare activă.

Exemplul 3:

Mijlocul de transport A, care nu prezintă defecte și, prin urmare, poate fi utilizat ca mijloc de transport, este transportat de mijlocul de transport B (de ex., un automobil transportat cu un feribot sau o motocicletă/barcă transportată pe o remorcă) și este introdusă pe teritoriul vamal al RM. Mijlocul de transport A poate fi plasat în regimul vamal de admitere temporară ca mijloc de transport deoarece este destinat să fie utilizat ca atare, chiar dacă urmează să fie reparat în conformitate cu Art. 318¹ din CV95. Aceasta înseamnă că mijlocul de transport plasat în regimul vamal de admitere temporară nu trebuie neapărat să fie un mijloc de transport activ în momentul în care trece frontiera.

51. Mijloace de transport menționate la pct. 495-509, 512-547 din HG92

51.1. Mijloacele de transport pot beneficia de scutire totală de la plata drepturilor de import dacă îndeplinesc condițiile stabilite în pct. 495-507 din HG92. Termenul „mijloc de transport” intră în domeniul de aplicare al admiterii temporare dacă sunt utilizate sau destinate să fie utilizate în scopul transportului de mărfuri sau persoane. În caz contrar, aceste mărfuri pot intra în domeniul de aplicare al pct. 512-523, 527-530, 532, 534 din HG92

Exemplul 1:

O aeronavă care este utilizată sau destinată să fie utilizată pentru a face fotografii aeriene și care nu este utilizată sau destinată să transporte mărfuri sau persoane nu poate fi plasată în regimul vamal de admitere temporară ca mijloc de transport conform pct. 495 din HG92. Este posibil ca această aeronavă să fie plasată în regimul vamal de admitere temporară pe baza pct. 534 din HG92.

Exemplul 2:

O aeronavă utilizată sau destinată să fie utilizată în scopuri de stingere a incendiilor nu poate fi declarată pentru admitere temporară ca mijloc de transport conform pct.534 din HG92. Este posibil ca această aeronavă să fie plasată în regimul vamal de admitere temporară dacă este utilizată pentru ajutor în caz de dezastru (pct.514 din HG92), astfel încât pct. 279 din HG92 să se poată aplica în acest caz.

Exemplul 3:

O aeronavă este declarată pentru regimul vamal de admitere temporară. În timp ce zboară în interiorul teritoriului vamal al RM, unul dintre motoarele aeronavei se defectează și un motor nou trebuie adus dintr-o țară terță pentru a repara aeronava. În acest caz, sunt posibile două scenarii:

- a) Aeronava a fost plasată în regimul vamal de admitere temporară ca mijloc de transport: în acest caz, pct.499 din HG92 poate fi aplicat motorului și, prin urmare, motorul este considerat o parte a mijlocului de transport.*
- b) Aeronava a fost plasată în regimul vamal de admitere temporară, dar nu ca mijloc de transport: în acest caz, pct.533 din HG92 poate fi aplicat motorului și, prin urmare, motorul nu este considerat o parte a mijlocului de transport, ci o parte a mărfurilor plasate în regimul vamal de admitere temporară.*

Exemplul 4:

Dronele pot fi considerate mijloace de transport dacă sunt utilizate sau destinate să fie utilizate pentru transportul de mărfuri sau persoane.

Exemplul 5:

Vehiculele care sunt transportate pe o navă și care sunt destinate să fie utilizate de proprietarii lor în teritoriul vamal al Republicii Moldova pentru propriul transport sunt considerate mijloace de transport.

Exemplul 6:

Vehicule transportate cu o navă sunt introduse pe teritoriul vamal al Republicii Moldova. Aceste vehicule vor fi expuse și/sau vândute la un eveniment. Aceste vehicule pot fi plasate în regim vamal de admitere temporară conform pct.530-532 din HG92, dar nu ca mijloc de transport deoarece nu sunt destinate să fie utilizate ca mijloace de transport. Prin urmare, aceste vehicule nu pot fi declarate „prin orice altă acțiune” conform pct.287 din HG92.

Exemplul 7:

Mijlocul de transport A este transportat de mijlocul de transport B (de ex., un vehicul transportat cu un feribot sau o motocicletă/barcă transportată pe o remorcă) și este introdus pe teritoriul vamal al Republicii Moldova. Mijlocul de transport A va fi supus unor teste. Prin urmare, mijlocul de transport A poate fi plasat în regimul vamal de admitere temporară conform pct.527 din HG92, dar nu ca mijloc de transport deoarece nu este destinat să fie utilizat ca mijloc de transport. Prin urmare, mijlocul de transport A nu poate fi declarat „prin orice altă acțiune” conform pct. 287 din HG92. Mijlocul de transport B poate fi plasat în regimul vamal de admitere temporară „prin orice altă acțiune” deoarece este utilizat ca mijloc de transport.

51.2. Mijloacele de transport care sunt utilizate temporar ca atare pot fi considerate mijloace de transport în conformitate cu pct.495-509 din HG92. Aceste mijloace de transport intră în domeniul de aplicare al pct.495-509 din HG92 chiar dacă sunt temporar neutilizate ca atare (de ex., bărci situate într-un șantier navală în perioada de iarnă).

52. Interpretarea termenilor „utilizat” la care se face referire în pct. 497 din HG92 și „utilizare” la care se face referire în pct.501-504 din HG92

52.1. În primul rând, este relevant să se evalueze dacă sunt îndeplinite condițiile pentru a beneficia de scutire totală de la plata drepturilor de import, stabilite la pct. 497 din HG92.

52.2. În al doilea rând, Titularul autorizației trebuie determinat conform pct. 496 din HG92 (adică persoana care are controlul fizic asupra mijlocului de transport atunci când mijlocul de transport este plasat în regim vamal de admitere temporară, cu excepția cazului în care acea persoană acționează în numele altei persoane).

Exemplul 1:

Proprietarul unui iaht, stabilit în afara teritoriului vamal al Republicii Moldova, angajează un echipaj și un căpitan, care sunt, de asemenea, stabiliți în afara aceluia teritoriu. Proprietarul iahtului se află la bord atunci când iahtul intră temporar pe teritoriul vamal al RM. Căpitanul are controlul fizic asupra iahtului în momentul intrării acestuia pe acel teritoriu. Scopul este transportul de persoane fără remunerație (a se vedea pct. 489 din HG92). Prin urmare, acesta este un caz de utilizare privată a unui mijloc de transport. Autorizația ar trebui acordată proprietarului iahtului, deoarece căpitanul acționează în numele proprietarului (a se vedea pct. 496, 356-360 din HG92).

În acest caz, utilizatorul iahtului este proprietarul (pct. 497 din HG92), în pofida faptului că căpitanul are controlul fizic asupra iahtului în momentul în care acesta intră pe teritoriul vamal al Republicii Moldova.

Exemplul 2:

Proprietarul unui iaht, stabilit în afara teritoriului vamal al Republicii Moldova, pune la dispoziție nava sa unui echipaj și unui căpitan, care sunt, de asemenea, stabiliți în afara teritoriului vamal al Republicii Moldova. Proprietarul le ordonă echipajului și căpitanului să aducă iahtul dintr-o țară terță pe teritoriul vamal al Republicii Moldova pentru sezonul estival. Proprietarul nu se află la bord în timpul călătoriei din țara terță pe teritoriul vamal al RM, deoarece va călători cu avionul către locul din teritoriul vamal al RM unde iahtul este utilizat temporar în timpul sezonului estiv.

Scopul este transportul de persoane fără remunerație (a se vedea pct.489 din HG92). Prin urmare, acesta este un caz de utilizare privată a unui mijloc de transport. Autorizația ar trebui acordată proprietarului iahtului, deoarece căpitanul acționează în numele proprietarului (a se vedea pct. 496 din HG92 și pct.356-360 din HG92).

În acest caz, utilizatorul iahtului este proprietarul (pct. 497 subpct. 2) HG92), în pofida faptului că căpitanul are controlul fizic asupra iahtului în momentul în care acesta intră pe teritoriul vamal al Republicii Moldova.

Exemplul 3:

Proprietarul unui iaht, stabilit în afara teritoriului vamal al Republicii Moldova, închiriază nava sa cu un echipaj și un căpitan, care sunt, de asemenea, stabiliți în afara aceluși teritoriu. Iahtul se introduce temporar pe teritoriul vamal al Republicii Moldova.

Scopul este transportul de persoane contra remunerație (a se vedea pct. 489 din HG92). Prin urmare, acesta este un caz de utilizare comercială a unui mijloc de transport. Autorizația ar trebui acordată căpitanului, deoarece acesta are controlul fizic asupra iahtului în momentul în care acesta intră pe teritoriul vamal al Republicii Moldova și nu acționează în numele proprietarului (a se vedea pct. 496 din HG92 și pct.356-360 din HG92).

În acest caz, utilizatorul iahtului este căpitanul (pct. 497 subpct. 2) din HG92).

53. Instrumente muzicale transportate de călători

53.1. Instrumentele muzicale transportate de călători, fie pentru uz profesional, fie personal, pot fi declarate pentru admitere temporară simplu trecând prin culoarul verde sau „nimic de declarat” odată ce ajung pe teritoriul vamal al Republicii Moldova dintr-o țară/teritoriu terț. În cazul accesoriilor, cum ar fi un amplificator sau un microfon, întrucât aceste articole ar fi necesare pentru ca instrumentul să producă un sunet, acestea ar fi eligibile pentru admitere temporară ca „instrumente muzicale”, cu condiția ca astfel de accesorii să fie transportate de călător împreună cu instrumentul muzical.

53.2. Nu există o definiție în CV95 sau HG92 a ceea ce reprezintă „scopuri profesionale” sau „echipament profesional”. În orice caz, muzicienii pot declara instrumentele muzicale, considerate sau nu echipament profesional, transportate în bagajul lor pentru admitere temporară trecând prin culoarul verde sau „nimic de declarat” odată ce ajung în RM (pct. 287 din HG92). Pot face același lucru pentru reexportul instrumentelor înapoi către o țară/teritoriu terț, adică nu trebuie să depună o declarație vamală standard (nici măcar o declarație verbală). În cazul echipamentului neprofesional, se aplică Art. 143 din CV95, în coroborare cu pct. 279, pct. 285, pct. 287 subpct.3 lit. b) și c) din HG92, deoarece aceste instrumente sunt bunuri personale transportate de călători. În cazul instrumentelor muzicale considerate echipament profesional, prevederile relevante aplicabile în RM sunt pct.279 subpct. 9), pct. 285, pct. 287 din HG92.

Notă: în cazul muzicienilor stabiliți pe teritoriul vamal al Republicii Moldova care călătoresc în țări terț cu instrumentele lor muzicale, CV95 se aplică doar atunci când pleacă și se întorc pe

teritoriul vamal al Republicii Moldova cu instrumentele lor muzicale. Aceste instrumente muzicale pot fi, de asemenea, declarate prin orice altă acțiune pentru export (a se vedea pct. 282, pct. 286 subpct. 1) și pct. 287 subpct. 3) lit. c) din HG92 și atunci când sunt readuse pe teritoriul vamal al RM (a se vedea pct. 284 subpct. 3) pct. 287 subpct. 3) lit. a) din HG92 și art. 143 alin. (4) din CV95).

Art. 319 din CV95

Perioada în care mărfurile pot rămâne sub regimul de admitere temporară

54. Art. 319 alin. (1) din CV95

54.1. Serviciul vamal stabilește perioada în care mărfurile plasate în regim de admitere temporară pot rămâne în acest regim vamal.

54.2. Pentru animalele la care se face referire în pct. 516 din HG92, termenul limită pentru încheiere nu trebuie să fie mai scurt de 12 luni de la momentul în care animalele sunt plasate în regim de admitere temporară (a se vedea pct.537 din HG92). În acest caz, încheierea poate avea loc după o perioadă mai scurtă de 12 luni de la momentul în care animalele au fost plasate în regimul vamal de admitere temporară.

55. Art. 319 alin. (2) CV95

Cu excepția cazurilor în care se prevede altfel, perioada maximă în care mărfurile pot rămâne în regim vamal de admitere temporară în același scop și sub responsabilitatea aceluiași titular de autorizație este de 24 de luni, chiar dacă regimul a fost încheiat prin plasarea mărfurilor în alt regim special și ulterior plasarea lor din nou în regim de admitere temporară. Perioada maximă în care mărfurile pot rămâne în regim vamal de admitere temporară pentru același titular de autorizație și în același scop nu poate depăși 24 de luni în total. Dacă titularii autorizațiilor pentru admitere temporară sunt persoane diferite, atunci alin. (2) al Art. 319 din CV95 nu se aplică (în acest caz s-ar aplica, în schimb, alineatul (4)). Aceasta înseamnă că atunci când mărfurile sunt plasate în regim vamal de admitere temporară, regimul vamal este încheiat prin plasarea mărfurilor, de exemplu, în antrepozit vamal și după aceea mărfurile sunt plasate din nou în admitere temporară, doar perioada de admitere temporară (atât prima, cât și a doua perioadă) este luat în cadrul termenului limită de 24 de luni.

Exemplu:

Opere de artă sunt plasate în antrepozit vamal și, cu scopul de a fi vândute la o expoziție, aceste mărfuri sunt plasate sub regim vamal de admitere temporară și rămân în acest regim timp de 1 lună. Mărfurile nu sunt vândute și, prin urmare, sunt plasate din nou în regim vamal de antrepozit vamal. Trei luni mai târziu, sunt plasate din nou în regim vamal de admitere temporară și rămân în acest regim timp de două luni pentru a fi vândute la o altă expoziție. Mărfurile nu sunt din nou vândute și sunt plasate în regim de antrepozit vamal. Autorizațiile pentru admitere temporară au fost acordate aceleiași persoane.

În acest caz, perioada totală de timp în care mărfurile au rămas în admitere temporară este de trei luni. Perioada în care mărfurile au fost plasate în regim de antrepozit vamal nu se ia în considerare pentru termenul limită de 24 de luni stabilit în Art. 319 alin.(2) din CV95.

56. Art. 319 alin. (4) din CV95

56.1. Mărfurile pot rămâne în regim vamal de admitere temporară în Republica Moldova până la 10 ani.

56.2. Perioada de încheiere este de 24 de luni, dar poate fi în mod rezonabil prelungită în caz de circumstanțe excepționale. Perioada totală de încheiere nu poate depăși 10 ani.

56.3. Perioada totală pentru încheiere trebuie stabilită în conformitate cu CV1149 dacă regimul s-a început înainte de 1 ianuarie 2024.

Exemplu:

Opere de artă sunt plasate în regim vamal de antrepozit vamal și, cu scopul de a fi vândute la o expoziție, aceste mărfuri sunt plasate în regim vamal de admitere temporară și rămân în acest regim timp de 1 lună. Mărfurile nu sunt vândute și, prin urmare, sunt plasate din nou în regim vamal de antrepozit vamal. Trei luni mai târziu, sunt plasate din nou în regim vamal de admitere temporară și rămân în acest regim timp de două luni pentru a fi vândute la o altă expoziție. Mărfurile nu sunt din nou vândute și sunt plasate sub regim vamal de antrepozit vamal. Autorizațiile pentru admitere temporară au fost acordate unor persoane diferite.

În acest caz, Art. 319 alin. (2) din CV95 nu se aplică. Cu toate acestea, perioada totală de timp în care mărfurile pot rămâne în regim vamal de admitere temporară este de 10 ani (a se vedea Art. 319 alin. (4) din CV95). În acest caz, mărfurile au rămas în regim vamal de admitere temporară timp de trei luni. Această perioadă de 3 luni contează în ceea ce privește termenul limită de 10 ani. Timpul în care mărfurile au fost plasate în regim vamal de antrepozit vamal nu contează pentru termenul limită de 10 ani stabilit în Art. 319 alin. (4) din CV95.

CAPITOLUL 5 PERFECTIONAREA

Secțiunea 1 – Dispoziții generale

Art. 325 din CV95

Randamentul

57. Ratele de randament standard nu mai sunt prevăzute de legislația vamală. Cu toate acestea, atunci când ratele de randament standard sunt prevăzute, de exemplu, în legislația agricolă, aceste rate trebuie aplicate și nu pot fi ajustate în conformitate cu art. 29 din CV95. Alte rate de randament pot fi ajustate în conformitate cu acest articol.

57.1. Caz practic: rata de randament stabilită într-o autorizație pentru un regim de perfecționare diferit de randamentul real

Este posibil ca randamentul stabilit într-o autorizație pentru un regim de perfecționare să fie diferit de randamentul real.

În acest caz, Art. 23 alin. (2) din CV95 stabilește că Titularul autorizației de perfecționare activă (PA) trebuie să informeze imediat Serviciul Vamal despre acest fapt (adică rata de randament din autorizația PA nu este corectă). Art. 23 alin. (3) din CV95 permite Serviciului Vamal să anuleze, să modifice sau să revoce o autorizație atunci când aceasta nu este conformă cu legislația vamală. În cazul randamentului, Art. 325 din CV95 stabilește că rata de randament poate fi ajustat în conformitate cu Art. 29 din CV95.

57.2 În principiu, modificarea ratei de randament va intra în vigoare de la data la care Titularul autorizației primește notificarea corespunzătoare de la Serviciul Vamal sau este considerat a fi primit-o (a se vedea articolele 29 alin. (4) și 18 din CV95).

57.3. Cu toate acestea, Art. 325 din CV95 prevede că rata de randament trebuie determinată pe baza circumstanțelor reale în care se desfășoară operațiunea de perfecționare. Prin urmare, o ajustare a unui astfel de randament poate avea efect retroactiv.

Exemplu:

Titularul unei autorizații PA acordate la 20 ianuarie 2025 introduce mărfuri A începând cu acea dată pentru a obține produsul prelucrat B. Rata de randament stabilită în autorizație este de 97%. După un audit, Serviciul Vamal a stabilit la 6 septembrie 2026 că randamentul este de fapt de 99%. Serviciul Vamal notifică acest fapt titularului autorizației la 8 septembrie 2026, iar Titularul autorizației primește notificarea în aceeași zi.

Ca urmare a celor menționate, încheierea regimului care are loc începând cu 8 septembrie 2026 trebuie să respecte randamentul de 99% și, de asemenea, pentru produsul prelucrat obținut din mărfurile plasate sub PA înainte de această dată. Dacă auditul efectuat de Serviciul Vamal demonstrează că rata de randament de 99% ar fi trebuit aplicată începând de la o anumită dată anterioară datei de 8 septembrie 2026, de exemplu, 1 martie 2025, atunci această rată de randament ar trebui aplicat începând cu această dată.

Secțiunea 2 – Perfecționare activă

Art. 326 din CV95

Domeniul de aplicare

58. Titularul autorizației pentru utilizarea regimului de perfecționare activă nu trebuie să aibă intenția de a reexporta produsele prelucrate.

58.1. Perfecționare activă în caz de distrugere (Art. 326 alin. (2) din CV95)

În cazurile de reparare și distrugere, mărfurile plasate în regim vamal de perfecționare activă nu trebuie să fie identificate în produsul prelucrat. Distrugerea în contextul eliminării mărfurilor (articolele 188 alin. (1) și 189 din CV95) nu este o operațiune de perfecționare așa cum este definită în Art. 5 pct.47) lit. c) din CV95. Astfel, Serviciul Vamal nu poate cere ca operatorul economic să solicite o autorizație PA.

58.2. Titularul mărfurilor poate informa Serviciul Vamal că în opinia sa mărfurile în cauză ar trebui distruse – de exemplu, din motive de mediu. În acest caz, dacă Serviciul Vamal este de acord, el poate cere ca mărfurile să fie distruse în conformitate cu Art. 188 alin. (1) din CV95. Această prevedere nu permite titularului mărfurilor să solicite Serviciului Vamal să ia o decizie cu privire la distrugerea mărfurilor.

58.3. Distrugerea în cadrul PA este efectuată numai atunci când există o necesitate economică din partea unui operator economic.

Exemplu de distrugere

Stafide aflate în depozitare temporară urmează să fie puse în liberă circulație. Pe baza unei mostre prelevate în timpul verificării, devine clar că stafidele pot fi puse în liberă circulație numai după ce au suferit un tratament special. Operatorul economic are trei opțiuni:

- 1. Reexportul;*
- 2. Tratarea mărfurilor;*
- 3. Distrugerea acestora.*

Opțiunile 1 și 2 sunt prea scumpe. Din punct de vedere economic, singura opțiune viabilă este distrugerea mărfurilor. În acest caz, operatorul economic poate solicita o autorizație PA și să distrugă mărfurile în cadrul PA. Mărfurile în acest caz vor fi distruse nu în baza deciziei Serviciul Vamal.

Exemplu de distrugere potrivit Art. 189 din CV95 (nu în cadrul PA):

Medicamentele aflate în depozitare temporară au fost sechestrate de Serviciul Vamal. Mărfurile date sunt considerate a fi plasate în regim vamal de antrepozit vamal (a se vedea Art. 189 alin (2) CV95). Compania A este specializată în distrugerea mărfurilor sensibile și toxice. Compania A distruge mărfurile la cererea Serviciului Vamal. Mărfurile sunt transportate la Compania A în scopul distrugerii. Costurile distrugerii sunt suportate de importator sau de orice persoană interesată (a se vedea Art. 189 alin. (4) alin. (a) din CV95).

59. Regimul de perfecționare activă utilizată pentru mărfurile care trebuie să fie conforme cu cerințele tehnice (Art. 326 alin. (4) lit. a) din CV95)

Regimul de perfecționare activă poate fi utilizat și pentru mărfurile care trebuie să fie conforme cu cerințele tehnice pentru acordarea liberului de vamă lor la punerea acestora în liberă circulație. Cu toate acestea, astfel de mărfuri pot fi, de asemenea, reexportate.

Art. 327 din CV95 **Perioada de încheiere**

60. Aspecte generale

Subdiviziunea competentă a Serviciului Vamal trebuie să stabilească cu precizie în autorizație, în strânsă cooperare cu solicitantul, în ce moment mărfurile străine au fost utilizate pentru prima dată, deoarece în acest moment regimul de perfecționare activă se consideră încheiat (a se vedea pct. 558 din HG92).

61. Perioada de încheiere a regimului de perfecționare activă EX-IM

Perioada în care mărfurile străine trebuie declarate pentru regimul de perfecționare activă EX-IM nu este „perioada de încheiere” așa cum este definită în pct. 1 subpct. 27) din HG92. Acest lucru indică faptul că perfecționarea activă EX-IM este un caz special care are următoarele consecințe:

- În ceea ce privește perioada de valabilitate a autorizației, autorizația pentru perfecționare activă EX-IM trebuie să fie valabilă la data acceptării declarației de export referitoare la produsele prelucrate obținute din mărfurile echivalente corespunzătoare.
- Dacă mărfurile străine sunt declarate pentru regim în perioada specificată la care se face referire în Art. 327 alin. (5) din CV95, autorizația pentru perfecționare activă nu mai trebuie să fie valabilă.

62. Prelungirea perioadei în care mărfurile străine trebuie declarate pentru regimul vamal de perfecționare activă (Art. 327 alin. (6) din CV95)

62.1. Perioada de șase luni la care se face referire în Art. 327 alin. (6) din CV95 poate fi prelungită la cererea titularului autorizației. Spre deosebire de cazul menționat în alin. (1)-(4) ale Art. 327 din CV95, o astfel de cerere nu trebuie justificată.

62.2. Serviciul Vamal nu va acorda prelungirea menționată în paragraful anterior dacă una dintre condițiile stabilite în legislația vamală nu este îndeplinită.

Art. 328 din CV95 **Reexportul temporar pentru prelucrare complementară**

63. Art. 328 din CV95 a fost elaborat pentru a oferi mai multă flexibilitate pentru efectuarea operațiunilor de prelucrare complementară în afara Republicii Moldova asupra mărfurilor plasate sub regimul vamal de perfecționare activă (PA). Dacă sunt îndeplinite toate condițiile stabilite pentru perfecționare pasivă (PP), acele mărfuri pot fi scoase în afara teritoriului vamal al Republicii Moldova, în conformitate cu condițiile stabilite pentru regimul vamal de perfecționare

pasivă. Această autorizație poate fi acordată ca o autorizație pentru perfecționare activă unică sau sub forma a două decizii: autorizația PA și o decizie separată care autorizează aplicarea Art. 328 din CV95.

Într-o primă etapă, mărfurile care sunt plasate sub PA sunt reexportate pentru a suferi operațiuni de perfecționare în străinătate, în timp ce regimul PA este „suspendat” temporar și nu este încă încheiat. Mărfurile care sunt reexportate temporar pentru prelucrare complementară nu sunt plasate sub PP. Termenul limită pentru încheiere nu va fi afectat în timp ce mărfurile respective sunt supuse operațiunilor de prelucrare în afara teritoriului vamal al RM.

63.1. Exemplul 1:

Un operator economic solicită o autorizație PA cerând aplicarea Art. 328 din CV95. Termenul limită pentru încheiere este de 3 luni de la plasarea mărfurilor (adică termenul limită pentru încheierea procedurii PA). Autorizația este acordată la 1 mai 2025. Titularul autorizației plasează mărfurile sub PA la 2 mai 2025 și, după perfecționarea acestora, reexportă temporar produsele intermediare/prelucrate către o țară terță pentru prelucrare complementară. Titularul autorizației poate reimporta produsele intermediare/prelucrate și poate încheia regimul plasându-le sub un regimul vamal ulterior sau reexportându-le. De asemenea, poate încheia regimul PA modificând declarația de reexportare temporară într-o declarație de reexport permanentă a produselor intermediare/prelucrate în timp ce acestea se află în țara terță. Regim PA trebuie încheiat înainte de 2 august 2025 (adică termenul limită pentru încheierea procedurii PA). În cazul unei datorii vamale rezultate din perfecționarea efectuată în țara terță, aceasta trebuie calculată conform Art. 96 alin. (5) din CV95.

Art. 330¹ și 332 din CV95 nu pot fi aplicate în cazul menționat în Art. 328 din CV95. Mărfurile plasate sub regimul PA trebuie să sufere operațiuni de perfecționare pe teritoriul vamal al RM fie înainte și/sau după ce sunt aduse într-o țară/teritoriu terț conform Art. 328 din CV95.

Dacă produsele finale revin pe teritoriul vamal al RM și sunt puse în liberă circulație, drepturile de import se percep conform Art. 96 alin. (4) pentru PA și conform Art. 96 alin. (5) din CV95 pentru PP.

Pentru a beneficia de Art. 328 din CV95, operatorul economic trebuie să depună o cerere care să se refere la autorizația PA acordată în conformitate cu Art. 279 din CV95.

63.2. Exemplul 2:

Biroul vamal X acordă o autorizație PA unui operator economic care efectuează următoarele operațiuni:

- 1) Operatorul economic aduce o tonă metrică de table de oțel laminat cu o valoare vamală de 600 EUR dintr-o țară terță A în Republica Moldova unde mărfurile sunt plasate sub regim PA.*
- 2) După perfecționare în Republica Moldova, tablele de oțel laminat cu o valoare de 720 EUR (o creștere de 20% sau 120 EUR) sunt reexportate temporar într-o țară terță B pentru prelucrare complementară. Dacă se aplică Art. 328 din CV95, regimul PA nu este încă încheiat, ci este suspendat temporar.*
- 3) La finalizarea operațiunilor de prelucrare efectuate în țara terță B, produsele prelucrate sunt readuse în Republica Moldova cu o valoare nouă de 1.080 EUR (o creștere de 50% sau 360 EUR), unde toate sunt puse în liberă circulație.*

Iată scenariile posibile:

Scenariul 2a: Operatorul economic este autorizat să beneficieze de Art. 328 din CV95 și Art. 96 alin. (4) din CV95 se aplică pentru calculul cuantumului drepturilor de import pentru PA. Trebuie subliniat că, în timp ce mărfurile se află în afara teritoriului vamal al Republicii Moldova, acestea nu sunt plasate sub PP, în pofida faptului că o parte a datoriei vamale totale este calculată conform Art. 96 alin.(5) din CV95.

În acest caz, cuantumul total al drepturilor de import va fi calculat prin adăugarea cuantumului drepturilor de import pe baza Art. 96 alin. (4) din CV95 și a celui pe baza Art. 96 alin. (5) din CV95, după cum urmează:

- Baza de impozitare PA: 600 (valoarea mărfurilor plasate sub PA) * 25% = **150 EUR**
- Baza de impozitare PP: 360 (valoarea adăugată a prelucrării complementare efectuate în condițiile PP, așa cum este stabilit în Art. 328 din CV95) * 25% = **90 EUR**
- Cuantumul total al drepturilor de import datorate: **240 EUR**

Scenariul 2b: Operatorul economic NU este autorizat să beneficieze de Art. 328 din CV95 și Art. 96 alin. (4) din CV95 se aplică pentru calculul drepturilor de import pentru PA.

În acest caz, nu există o datorie vamală rezultată din PA, deoarece PA este încheiată prin reexportul produselor prelucrate. Aceasta înseamnă că astfel de produse nu sunt plasate sub PP (adică nu există o datorie vamală rezultată din Art. 96 alin. (5) din CV95). Dacă produsele prelucrate finale sunt readuse în RM și toate sunt puse în liberă circulație, cuantumul drepturilor de import va fi calculat pe baza Art. 95 alin. (1) din CV95:

- Baza de impozitare: **1 080** (valoarea produselor prelucrate finale aduse din țara terță B și puse în liberă circulație) * 25% = **270 EUR**
- Cuantumul drepturilor de import datorate în scenariul 1a: **240 EUR**
- Avantajul drepturilor de import dacă se aplică Art. 328 CV95: **30 EUR**

Trebuie subliniat faptul că, dacă autorizația PA stabilește aplicarea Art. 95 alin. (1) CV95 pentru calculul drepturilor de import, calculul drepturilor de import în ambele scenarii se va face după cum urmează:

a) Cu aplicarea Art. 328 din CV95:

- Baza de impozitare PA: 1 080 (valoarea mărfurilor plasate sub PA) * 25% = **270 EUR**
- Baza de impozitare PP: 360 (valoarea adăugată a prelucrării complementare în condițiile PP, așa cum este stabilit în Art. 328 CV95) * 25% = **90 EUR**
- Cuantumul total al drepturilor de import datorate: **360 EUR**
- Cu toate acestea, deoarece cuantumul total al drepturilor de import fără aplicarea Art. 328 din CV95 este de **270 EUR** (a se vedea exemplul b) de mai jos), atunci cuantumul total al drepturilor de import datorate în acest caz va fi: 270 EUR. Dacă nu există un avantaj în ceea ce privește drepturile de import, Serviciul Vamal nu ar trebui să autorizeze aplicarea Art. 328 din CV95. Cu toate acestea, dacă Serviciul Vamal a autorizat aplicarea Art. 328 din CV95, atunci cuantumul drepturilor de import de plătit este de 360 EUR.

b) Fără aplicarea Art. 328 CV95:

- Baza de impozitare: 1 080 (valoarea produselor prelucrate finale aduse din țara terță B și puse în liberă circulație în RM) * 25% = **270 EUR**
- Drepturi de import datorate în scenariul a): **270 EUR**
- Cuantumul drepturilor de import datorate în scenariul a: **270 EUR**
- Avantajul drepturilor de import dacă se aplică Art. 328 din CV95: **0 EUR**

63.3. Exemplul 3:

Să considerăm exemplul 2 cu următoarea variație:

- La finalizarea operațiunilor de perfecționare efectuate în țara terță B, produsele prelucrate sunt readuse în Republica Moldova cu o valoare nouă de 1 080 EUR (o creștere de 50% sau 360 EUR), unde acestea suferă operațiuni de perfecționare ulterioară în cadrul regimului PA (pe care o vom numi PA2).
- După perfecționare în Republica Moldova, produsele prelucrate ulterior, cu o valoare în vamală de 1620 EUR (o creștere de 50% sau 540 EUR), sunt în final puse în liberă circulație.

Iată scenariile posibile:

Scenariul 3a: Operatorul economic este autorizat să beneficieze de Art. 328 din CV95 și Art. 96 alin. (4) din CV95 se aplică pentru calculul drepturilor de import pentru regimului PA.

În acest caz, drepturile de import vor fi calculate adăugând drepturile de import conform Art. 96 alin. (4) din CV95 și cele conform Art. 96 alin. (5) din CV95, după cum urmează:

- Baza de impozitare PA + PA2: **600 EUR** (valoarea mărfurilor plasate sub PA) * 25% = **150 EUR**

- Baza de impozitare PP: **360 EUR** (valoarea adăugată a prelucrării complementare efectuate în condițiile PP, așa cum este stabilit în Art. din 328 CV95) * 25% = **90 EUR**

Cuantumul total al drepturilor de import datorate: **240 EUR**

Scenariul 3b: Operatorul economic NU este autorizat să beneficieze de Art. 328 din CV95 și Art. 96 alin. (4) din CV95 se aplică pentru calculul drepturilor de import pentru PA.

În acest caz, nu există o datorie vamală rezultată din PA, deoarece PA este încheiată prin reexportul produselor prelucrate în Republica Moldova. Aceasta înseamnă că astfel de produse nu sunt plasate sub în regimul PP (adică nu există o datorie vamală rezultată din Art. 96 alin. (5) din CV95). Prin urmare, drepturile de import vor fi calculate pe baza drepturilor de import pentru PA2 referitoare la mărfurile plasate în regimul PA2:

- Baza de impozitare PA2: **1 080 EUR** (valoarea produsului prelucrat final pus în liberă circulație sub PA) * 25% = **270 EUR**

Cuantumul total al drepturilor de import datorate în scenariul 2a: **240 EUR**

Avantajul drepturilor de import dacă se aplică Art. 328 CV95 = 30 EUR

63.4. Exemplul 4:

Să considerăm exemplul 2 adăugând o diferență: în acest caz, autorizația PA stabilește aplicarea Art. 95 alin. (1) din CV95.

Iată scenariile posibile:

Scenariul 4a: Operatorul economic este autorizat să beneficieze de Art. 328 și Art. 95 alin. (1) din CV95 se aplică pentru calculul drepturilor de import pentru PA.

În acest caz, drepturile de import vor fi calculate adăugând drepturile de import conform Art. 95 alin. (1) din CV95 și cele conform Art. 96 alin. (5) din CV95, după cum urmează:

- Baza de impozitare PA1 + PA2: **1 620 EUR** (valoarea produsului prelucrat final pus în liberă circulație sub PA) * 25% = **405 EUR**

- Baza de impozitare PP: **360** (valoarea adăugată a prelucrării ulterioare efectuate în condițiile PP, așa cum este stabilit în Art. 328 din CV95) * 25% = **90 EUR**
Cuantumul total al drepturilor de import datorate: **495 EUR**

Cu toate acestea, deoarece cuantumul total al drepturilor de import fără aplicarea Art. 328 din CV95 este de **405 EUR** (a se vedea exemplul b) de mai jos), atunci cuantumul total al drepturilor de import datorate în acest caz va fi: **405 EUR**. Dacă nu există un avantaj în ceea ce privește drepturile de import, Serviciul Vamal nu ar trebui să autorizeze aplicarea Art. 328 din CV95. Cu toate acestea, dacă Serviciul Vamal a autorizat aplicarea Art. 328 din CV95, atunci cuantumul drepturilor de import de plătit este de 495 EUR.

Scenariul 4b: Operatorul economic NU este autorizat să beneficieze de Art. 328 din CV95 și Art. 95 alin. (1) din CV95 se aplică pentru calculul drepturilor de import pentru PA.

În acest caz, nu există o datorie vamală rezultată din PA, deoarece PA este încheiată prin reexportarea produselor prelucrate în Republica Moldova. Aceasta înseamnă că mărfurile nu sunt plasate sub PP (adică nu există o datorie vamală rezultată din Art. 96 alin. (5) din CV95). Drepturile de import vor fi calculate pe baza drepturilor de import pentru PA2 referitoare la produsul prelucrat final:

- Baza de impozitare PA2: **1 620 EUR** (valoarea produsului prelucrat final pus în liberă circulație sub IP) * 25% = **405 EUR**
Cuantumul total al drepturilor de import datorate în scenariul 3a: **405 EUR**
Avantajul drepturilor de import dacă se aplică Art. 328 CV95 = **0 EUR**

Secțiunea 3 – Perfecționarea pasivă

Art. 329 din CV95 Domeniul de aplicare

64. Mărfurile reimportate de o terță persoană care a obținut consimțământul titularului autorizației

Indiferent dacă Titularul autorizației pentru perfecționarea pasivă a organizat sau nu efectuarea operațiunilor de perfecționare, mărfurile pot fi reimportate de o terță persoană care a obținut consimțământul titularului autorizației.

Exemplu:

Anvelope autohtone sunt exportate sub regimul de perfecționare pasivă de către compania A, care este Titularul autorizației de perfecționare pasivă (PP). Anvelopele și software-ul dezvoltat pe teritoriul vamal al Republicii Moldova (valoarea acestui software nu este inclusă în baza de calcul a drepturilor de import deoarece nu este inclusă în costul operațiunii de perfecționare menționat în Art. 96 alin. (5) CV95) sunt utilizate de un producător auto din străinătate, iar anvelopele sunt ulterior importate în RM de către compania B. Compania B face referire la autorizația de perfecționare pasivă în declarația vamală de punere în liberă circulație. Compania B poate beneficia de perfecționare pasivă deoarece a obținut consimțământul companiei A. Această informație ar trebui să fie indicată, de exemplu, în autorizația relevantă.

65. Calculul drepturilor de import pe baza costului operațiunilor de perfecționare

65.1. Titularul autorizației pentru perfecționare pasivă nu trebuie să organizeze operațiunile de perfecționare care urmează să fie întreprinse în afara Republicii Moldova.

65.2. Calculul cuantumului drepturilor de import se bazează pe costul operațiunilor de perfecționare, efectuate întreprinse în afara teritoriului vamal al Republicii Moldova.

65.3. Atunci când un drept de import specific trebuie aplicat în legătură cu produsele prelucrate rezultate din regimul de perfecționare pasivă sau cu produsele de înlocuire, costul operațiunilor de perfecționare efectuate întreprinse în afara teritoriului vamal al Republicii Moldova la care se face referire în Art. 96 alin. (5) din CV95 trebuie calculat după cum urmează:

Costul operațiunilor de perfecționare = valoarea în vamă a produselor prelucrate la momentul acceptării declarației vamale de plasare în liberă circulație minus valoarea statistică a mărfurilor exportate temporar corespunzătoare la momentul în care acestea au fost plasate sub perfecționare pasivă (a se vedea pct. 108 din HG92).

65.4. În cazuri altele decât cele menționate în paragraful anterior, costul operațiunilor de perfecționare poate fi calculat și prin metoda la care se face referire în pct. 108 din HG92.

65.5. Pentru detalii suplimentare privind aplicarea Art. 96 alin. (5) din CV95, se sugerează să fie consultate Ghidurile privind Valoarea în Vamă și Datoria Vamală. În orice caz, se aplică următoarele principii:

65.5.1. Atunci când se aplică un drept de import specific în legătură cu produsele rezultate din procedura de perfecționare pasivă sau cu produsele de înlocuire, valoarea în vamă a produselor prelucrate importate pe teritoriul vamal al RM trebuie să constituie punctul de plecare pentru calcularea costului operațiunilor de prelucrare, care se obține prin deducerea din această valoare în vamă a valorii statistice a mărfurilor exportate temporar pentru a fi supuse operațiunilor de prelucrare.

65.5.2. Pentru calcularea valorii în vamă a produselor prelucrate introduse pe teritoriul vamal al Republicii Moldova, se aplică regulile stabilite în art. 72 din CV95 (și dispozițiile corespunzătoare din HG92). Faptul că mărfurile nu sunt vândute pentru export din țara terță, ci sunt duse în această țară pentru prelucrare și apoi readuse în RM ca produse prelucrate, nu constituie un impediment pentru aplicarea metodei tranzacției menționate la art. 72 din CV95.

65.5.3. Punctul precedent implică faptul că valoarea mărfurilor sau serviciilor menționate la art. 74 alin. (1) pct. 2) din CV95 (valoarea mărfurilor sau serviciilor furnizate gratuit sau la preț redus de către importator (așa-numitele *assists*)) este de asemenea inclusă în valoarea în vamă a produselor prelucrate, atunci când sunt îndeplinite toate condițiile definite în acel articol. În ceea ce privește luarea în considerare a valorii acestor asistențe în costul operațiunilor de prelucrare ale produselor prelucrate, valoarea lor este de asemenea inclusă în acest cost, în măsura în care:

- 65.5.3.1. aceste asistențe sunt încorporate în produsele prelucrate sau sunt utilizate pentru efectuarea operațiunilor de prelucrare în afara teritoriului vamal al Republicii Moldova; și
- 65.5.3.2. valoarea acestor asistențe nu este inclusă în valoarea statistică a mărfurilor exportate temporar.

65.5.4. Costurile de transport și de asigurare ale produselor prelucrate de la țara terță până la locul în care mărfurile sunt introduse pe teritoriul vamal al Republicii Moldova sunt incluse în costul operațiunilor de prelucrare (a se vedea art. 74 alin. (1) pct. 5) din CV95).

65.5.5. În ceea ce privește costurile de transport ale mărfurilor exportate temporar pentru a fi supuse operațiunilor de prelucrare, întrucât acestea nu sunt incluse în art. 74 din CV95, ele nu trebuie incluse în costul operațiunilor de prelucrare (a se vedea art. 74 alin. (3) din CV95).

Exemplu privind aplicarea Art. 96 alin. (5) din CV95:

- Valoarea în vamă a produsului prelucrat (mașini) - 50.000 €
- Valoarea statistică a mărfurilor exportate temporar (anvelope) + valoarea comercială a software-ului - 5.000€
- Costul operațiunii de perfecționare efectuată în afara teritoriului vamale ale Republicii Moldova - 45.000 €
- Cuantumul drepturilor de import (rata drepturilor de import 10%) - 4.500 €

65.6. Totuși, pentru mărfurile supuse unor drepturi de import specifice asupra produselor prelucrate, se va aplica următoarea procedură (pct.108 HG92):

Exemplul 1 privind aplicarea pct. 108 HG92:

- Valoarea în vamă a zahărului (produs prelucrat) - 400 euro pe tonă
 - Valoarea statistică a mărfurilor exportate temporar corespunzătoare - 200 euro
 - cuantumul drepturilor de import aplicabil produselor prelucrate - 420 euro/tonă
- Cuantumul drepturilor de import se calculează: $(400\text{euro} - 200\text{euro}) \times 420\text{euro} / 400\text{euro} = 210$ euro pe tonă.

Exemplul 2:

1 tonă de mărfuri autohtone (amidon sub codul NC 3505 10 900) cu o valoare statistică de 100€ este exportată sub regimul de perfecționare pasivă (PP) din Republica Moldova către SUA. Se adaugă 50 € pe tonă în servicii și produsul prelucrat (greutate netă 1 tonă) este importat în Republica Moldova.

La importul după PP, valoarea în vamă a produsului prelucrat ar fi de 150€.

Rata drepturilor de import este de 9% (drept ad valorem) plus 17,7€ la 100kg (drept specific).

Calculul cuantumului drepturilor de import după PP este următorul:

150 € minus 100€ = 50€ (valoarea în vamă a produselor prelucrate minus valoarea statistică a mărfurilor exportate temporar)

înmulțit cu 190,50€ (cuantumul drepturilor de import aplicabil produsului prelucrat $[(150 \text{ €} \text{ înmulțit cu } 9\% = 13,50\text{€}) \text{ plus } (17,7\text{€} \times (1000\text{kg}/100\text{kg}) = 177\text{€}) = 190,50\text{€}] = 9525\text{€}$

împărțit la 150€ (valoarea vamală a produselor prelucrate) = 63,50€

66. Caz practic privind perfecționarea pasivă

66.1. Iepele sunt transportate de pe teritoriul vamal al Republicii Moldova într-o țară terță pentru a fi împerecheate cu un armăsar, cu scopul de a obține un mânz în scopuri economice. Iepele se întorc însărcinate pe teritoriul vamal al Republicii Moldova. Caii pot fi animale de reproducție de rasă pură (NC 01 01 21 000) sau cai obișnuiți (NC 01 01 29 900). Plata pentru împerechere se efectuează atunci când mânzul se naște și este viabil.

66.2. În acest caz, iepele pot fi declarate în baza a două opțiuni posibile:

66.2.1. Iepele sunt declarate pentru perfecționare pasivă, iar costul serviciilor, adică al operațiunii de perfecționare, constituie baza pentru calcularea drepturilor la import (a se vedea art. 96 alin. (5) din CV95);

66.2.2. Iepele sunt declarate pentru export temporar atunci când sunt duse în țara terță, iar apoi sunt puse în liberă circulație la întoarcerea pe teritoriul vamal al RM.

66.3. Referitor la opțiunea a), din punct de vedere legal, cazul practic descrie o operațiune de perfecționare deoarece scopul serviciului prestat în țara terță este de a obține un mânz în scop economic, adică de a crește valoarea mărfurilor ca în orice altă operațiune de perfecționare. Prin urmare, mărfurile sunt prelucrate în sensul Art. 5 pct. 47) din CV95. Deoarece sunt prelucrate într-o țară terță, se poate aplica Art. 329 CV95, ceea ce înseamnă că mărfurile pot fi declarate pentru

perfecționare pasivă. Aceasta este doar o opțiune, deoarece perfecționarea pasivă nu este un regim obligatoriu pentru mărfurile autohtone exportate, chiar dacă acestea sunt exportate pentru a fi prelucrate într-o țară terță și chiar dacă produsele prelucrate obținute din acestea sunt readuse pe teritoriul vamal al Republicii Moldova.

66.4. În cazul opțiunii b), iepele pot fi pur și simplu declarate pentru export temporar atunci când sunt duse într-o țară terță, iar apoi sunt puse în liberă circulație la întoarcerea pe teritoriul vamal al Republicii Moldova. Apare întrebarea dacă astfel de iepe pot beneficia de scutire de la plata drepturilor import în calitate de mărfuri reimportate.

66.5. Deoarece iepele se întorc în Republica Moldova gestante, nu se poate considera că ele revin în aceeași stare în care au fost exportate. Prin urmare, acest caz comercial nu îndeplinește condiția prevăzută la art. 194 alin. (5) din CV95 și, în consecință, iepele nu pot fi considerate mărfuri reimportate.

Astfel, ambele opțiuni, a) și b), sunt posibile, iar operatorii economici vizați sunt liberi să aleagă oricare dintre ele, în funcție de nevoile lor și de alți factori (de exemplu, posibilitatea originii preferențiale sau faptul că animalele de reproducție de rasă pură cu codul NC 01 01 21 00 sunt scutite de taxa la import).

Art. 330¹ din CV95

Mărfuri reparate sau modificate în contextul acordurilor internaționale

67. Acest articol a fost introdus pentru a stabili în legislația vamală a Republicii Moldova o dispoziție care să permită o scutire reciprocă de drepturi de import asupra produselor prelucrate introduse pe teritoriul vamal al Republicii Moldova rezultate din mărfurile exportate temporar în cealaltă țară/teritoriu cu care Republica Moldova a încheiat un acord internațional pentru reparare sau modificare.

67.1. Atunci când aceste mărfuri sunt introduse temporar într-o țară/teritoriu din cealaltă țară/teritoriu pentru reparare sau modificare, mărfurile trebuie să beneficieze de scutire totală de la plata drepturilor de import. Nu a fost adăugat un articol nou pentru perfecționarea activă deoarece prevederile stabilesc deja că mărfurile plasate sub perfecționare activă nu sunt supuse drepturilor de import (a se vedea Art. 326 alin. (1) din CV95).

67.2. Condițiile menționate în Art. 330 din CV95 (de ex., obligație contractuală sau obligația contractuală sau legală care decurge dintr-o garanție) nu se aplică art. 330¹ din CV95. Articolul dat se aplică numai mărfurilor care au fost reparate sau modificate într-o țară terță sau într-un teritoriu cu care Republica Moldova a încheiat un acord internațional ce prevede o scutire pentru mărfurile prelucrate care au fost declarate după o astfel de reparație sau modificare.

67.3. În acest caz, aspectul esențial este ca operațiunea de prelucrare să îndeplinească condițiile prevăzute în Acordul de Liber Schimb aplicabil fiecărui caz, și nu dacă aceasta este considerată o reparație sau o modificare.

Exemplu:

Un vehicul din Republica Moldova care respectă standardul de mediu EURO 5 este exportată într-o țară/teritoriu terță pentru a o face să respecte standardul de mediu EURO 6.

După operațiunile din țara/teritoriul terț, cu care Republica Moldova a încheiat un acord internațional care prevede o scutire pentru produsele prelucrate care au fost declarate după o astfel de reparație/modificare, declarantul poate solicita aplicarea Art. 330¹ CV. Motivul pentru

care Art. 330¹ din CV95 se poate aplica este pentru că vehicolul este adus din această țară/teritoriu, indiferent de originea sa (non-)preferențială.

Art. 332 din CV95

Importul anticipat al produselor de înlocuire

68. Perioada în care mărfurile autohtone defectuoase trebuie exportate nu este o „perioadă de încheiere” așa cum este definită în pct. 1 subpct. 27) din HG92. Acest lucru indică faptul că importul anticipat al produselor de înlocuire este un caz special care are următoarele consecințe:

68.1. În ceea ce privește perioada de valabilitate a autorizației, autorizația pentru perfecționare pasivă trebuie să fie valabilă la data acceptării declarației vamale de punere în liberă circulație a produselor de înlocuire.

68.2. Dacă mărfurile autohtone defectuoase sunt declarate pentru export conform Art. 262 alin.(3) din CV95, autorizația pentru perfecționare pasivă nu mai trebuie să fie valabilă.

ANEXA I

Exemple

Art. 279 din CV95

Dispoziții generale privind autorizarea

1.

1.1 Un exemplu privind perfecționarea activă, referitor la modul de calculare a sumei de referință pentru garanție, este următorul:

1.1.1. Valoarea totală a mărfurilor care pot fi plasate sub regimul de perfecționare activă pe o perioadă de 5 ani: 600.000 €

1.1.2. Rata taxei vamale: 10%

1.1.3. Rata TVA: 20%³

1.1.4. Perioada de încheiere: 6 luni

1.1.5. Valoarea maximă a mărfurilor care pot fi în perfecționare activă la un moment dat, conform activităților comerciale: 50.000 €

1.1.6. Calculul sumei de referință pentru drepturile de import:

$50.000 \text{ €} \times 10\% = 5.000 \text{ €}$

Alte taxe se calculează astfel:

$55.000 \text{ €} \times 20\% = 11.000 \text{ €}$

1.1.7. Suma de referință pentru garanție este stabilită la 16.000 €.

Exemplul de mai sus ilustrează faptul că garanția trebuie constituită doar pentru acele mărfuri care pot fi efectiv sub regimul de perfecționare activă și nu pentru cele care ar putea fi plasate teoretic sub acest regim.

Aceasta înseamnă că trebuie luată în considerare situația de facto, adică valoarea estimată a mărfurilor corespunzătoare declarațiilor vamale pentru perfecționarea activă și valoarea estimată corespunzătoare tranzacțiilor prin care regimul de perfecționare activă este încheiat (a se vedea art. 286 alin. (1) din CV95), precum și evoluția acestora pe parcursul perioadei de referință. Aceste elemente de date corespund estimării volumului operațiunilor preconizate, așa cum este indicat în acte comerciale și în evidențele contabile ale persoanei obligate să furnizeze o garanție (pct. 132 din HG92).

Valoarea maximă a mărfurilor aflate sub regimul de perfecționare activă (adică valoarea corespunzătoare sumei de referință, care reprezintă valoarea maximă aflată în stoc) trebuie, de asemenea, să țină cont de datele istorice privind operațiunile de perfecționare activă desfășurate în ultimele 12 luni.

Rata taxei vamale de 10% poate reflecta rata medie a taxei vamale, în cazul în care sunt implicate mai multe tipuri de mărfuri. În acest caz, calculul sumei de referință nu se bazează pe perioada de valabilitate a autorizației sau pe perioada de încheiere.

1.2. Un exemplu privind antrepozitul vamal, care ilustrează modul de calcul al sumei de referință pentru garanție, este următorul:

1.2.1. Valoarea totală a mărfurilor care pot fi plasate sub regimul de antrepozit vamal este estimată la 5.000.000 € pe an

1.2.2. Valoarea mărfurilor care pot fi plasate sub regimul de antrepozit vamal la un moment dat, în funcție de capacitatea de depozitare a titularului autorizației: 1.000.000 €

³ Cea mai mare cotă de TVA

1.2.3. Rata taxei vamale: 10%⁴

1.2.4. Durata medie de timp în care mărfurile rămân sub regimul de antrepozit vamal: 6 luni

1.2.5. Rata TVA: 20%

1.2.6. Calculul sumei de referință pentru drepturile de import:

$1.000.000 \text{ €} \times 10\% = 100.000 \text{ €}$

Celelalte taxe se calculează astfel:

$1.100.000 \text{ €} \times 20\%^5 = 220.000 \text{ €}$

1.2.7. Suma de referință pentru garanție este stabilită la 320.000 €.

Art. 286 și 288 din CV95

Încheierea unui regim special și circulația mărfurilor

2.

2.1. Compania **A**, situată la biroul vamal **X**, importă lingouri de aluminiu în baza autorizației sale de perfecționare activă și le prelucreează în foi de aluminiu. Aceste foi de aluminiu sunt trimise către compania **B**, deținătoare a propriei autorizații de perfecționare activă și situată la biroul vamal **Y**, care le transformă în doze.

2.2. Compania **A** este titulara unei autorizații de perfecționare activă care implică mai mult de un birou vamal. Biroul vamal de plasare și biroul vamal de încheiere nu sunt aceleași, prin urmare este necesară o consultare prealabilă între birourile vamale. Subdiviziunea competentă a biroului vamal **X** trebuie să trimită o copie a autorizației de perfecționare activă a Companiei **A** către subdiviziunea competentă a biroului vamal **Y**, care la rândul său va transmite copia biroului vamal de încheiere. Biroul vamal de încheiere al autorizației Companiei **A** trebuie să fie biroul vamal de plasare al autorizației Companiei **B**.

2.3. Mărfurile circulă sub regimul de perfecționare activă fără formalități vamale (art. 288 din CV95), însă Compania **A** trebuie să înscrie informațiile referitoare la această circulație în evidențele sale.

2.4. Încheierea primului regim de perfecționare activă se va realiza prin plasarea mărfurilor sub cel de-al doilea regim de perfecționare activă (art. 286 din CV95). Dacă al doilea titular:

2.4.1. utilizează procedura simplificată, acesta trimite o confirmare de primire primului titular, indicând data la care a plasat mărfurile sub propriu său regim. Compania **A** păstrează confirmarea de primire în evidențele sale, iar obligația este încheiată – fiind menționat **numărul de referință principal (MRN)**;

2.4.2. utilizează o declarație vamală standard, el transmite informații privind MRN și data plasării mărfurilor sub regim vamal ulterior către Compania **A**, care trebuie să înscrie aceste informații în evidențele sale.

2.5. Practica descrisă mai sus nu poate fi aplicată pentru regimul de **destinație finală**.

Deoarece mărfurile puse în liberă circulație în cadrul regimului de destinație finală au obținut statutul de marfă autohtonă, astfel de mărfuri nu pot fi declarate pentru un alt regim vamal ulterior. De exemplu, mărfurile destinate unei destinații finale nu pot fi declarate din nou pentru punere în liberă circulație sau pentru regim de export.

2.6. O soluție practică constă în **transportarea mărfurilor către un loc unde acestea sunt atribuite unei destinații finale prescise de către o persoană care nu este titularul autorizației de destinație finală**. În acest caz, titularul autorizației de destinație finală rămâne responsabil până la încheierea regimului de destinație finală.

⁴ Cota de taxă vamală de 10% stabilită conform pct.131 HG92.

⁵ Cea mai mare cotă de TVA.

Exemplu: Compania A importă piese auto pentru asamblare industrială. În autorizația Companiei A, Compania B este menționată ca locul unde piesele sunt asamblate și atribuite destinații finale prescrise. Compania A rămâne responsabilă. Mărfurile sunt transportate către Compania B (art. 288 din CV95). În acest exemplu **nu există un TORO (Transfer of Rights and Obligations)**.

ANEXA II

TORO – Transferul de drepturi și obligații

3. Reflecție asupra domeniului juridic al art. 287 din CV95 – Transferul de drepturi și obligații (TORO)

3.1. Pentru o înțelegere completă a procedurii, trebuie făcută o distincție clară între „titularul regimului” și „titularul autorizației”.

Regimul	Titularul autorizației	Titularul regimului	Subdiviziunea Serviciului Vamal competență pentru Cererea TORO	Comentarii/exemple
Perfecționarea activă	Trader A	Trader A	Subdiviziunea emitentă	Subdiviziunea emitentă înseamnă biroul vamal care a emis autorizația.
Perfecționarea pasivă	Trader A	Trader A	Subdiviziunea emitentă	Persoana care reimportă mărfurile devine titularul procedurii în conformitate cu art. 287 și 329 CV95.
Antrepozit vamal Public Tip I (exemplu nr.1)	Trader A	Trader B	Birou vamal de plasare	
Antrepozit vamal Public Tip I (exemplu nr.2)	Trader A	Trader A	Subdiviziunea emitentă	
Antrepozit vamal Public Tip II (exemplu nr.1)	Trader A	Trader B	Birou vamal de plasare	
Antrepozit vamal Public Tip II (exemplu nr.2)	Trader A	Trader A	Subdiviziunea emitentă	
Antrepozit vamal Public Tip III	Stabilit de legislația secundară	Trader A	Birou vamal de plasare	

Antrepozit vamal privat	Trader A	Trader A	Subdiviziunea emitentă	
Destinația finală	Trader A	Trader A	Subdiviziunea emitentă	

3.2. Un operator poate îndeplini ambele funcții; uneori, în lanțul respectiv pot fi implicați doi sau mai mulți operatori, însă **nu poate exista mai mult de un titular al autorizației sau mai mult de un titular al regimului într-un moment dat.**

3.3. Informații generale

TORO nu necesită ca beneficiarul să dețină o autorizație RS. În principiu, pot fi utilizate două tipuri diferite de proceduri pentru TORO:

3.3.1. TORO de la titularul unei autorizații pentru utilizarea regimului special (care deține și o autorizație TORO) către un beneficiar care **nu are nicio autorizație**; sau

3.3.2. TORO de la titularul unei autorizații pentru utilizarea regimului special (care deține și o autorizație TORO) către un beneficiar care **deține o autorizație TORO.**

3.4. TORO de la titularul unei autorizații pentru utilizarea regimului special către un beneficiar care nu are nicio autorizație

Beneficiarul nu deține nicio autorizație legată de TORO. În acest caz, titularul autorizației pentru utilizarea regimului special trebuie să furnizeze informații privind încheierea regimului în baza decontului de încheiere. Aceasta presupune, în multe cazuri, schimbul de informații comerciale sensibile între beneficiarul(ii) ulterior(i) și titularul autorizației pentru utilizarea regimului special. Beneficiarul nu are obligația de a furniza informații privind încheierea regimului către Serviciul Vamal.

Acest tip de TORO poate fi utilizat atât pentru TORO parțial, cât și pentru TORO complet.

3.5. TORO de la titularul unei autorizații SPE către un beneficiar care deține o autorizație TORO

Beneficiarul trebuie să primească o autorizație TORO înainte de a avea loc transferul drepturilor și obligațiilor.

În acest caz, titularul autorizației pentru utilizarea regimului special trebuie să furnizeze informații despre TORO în decontul de încheiere, dacă este necesar, și/sau în evidențele sale. El nu trebuie să furnizeze informații privind încheierea efectivă către Serviciul Vamal. Nu este necesar schimbul de informații (sensibile) între beneficiar(i) și titularul autorizației pentru utilizarea regimului special. Beneficiarul trebuie să transmită informații privind încheierea sau un TORO ulterior către biroul vamal de supraveghere. Beneficiarul trebuie să transmită aceste informații în termen de 30 de zile de la expirarea termenului pentru încheierea regimului sau, în cazul antrepozitului vamal, în termen de 30 de zile de la data efectuării TORO.

3.5.1. Răspunderea cedentului pentru mărfurile supuse TORO poate înceta complet la momentul transferului, în funcție de condițiile transferului. Astfel, un titular al unei autorizații de perfecționare activă trebuie să furnizeze informații privind un TORO complet în baza decontului de încheiere, ceea ce înseamnă că beneficiarul a devenit titularul regimului. Drept urmare, titularul autorizației de perfecționare activă nu mai are drepturi și obligații

după transfer cu privire la mărfurile în privința cărora regimul de perfecționare activă s-a încheiat, acoperită de autorizația sa.

- 3.5.2. Obligațiile care sunt transferate includ obligația de a încheia regimul în perioada prevăzută pentru încheiere (nu este relevant pentru antrepozitul vamal). Informațiile privind încheierea sau un alt TORO trebuie să fie transmise de cesionar biroului vamal de supraveghere.
- 3.5.3 Dacă o autorizație de perfecționare activă include o rată de randament, aceasta poate fi ajustată (a se vedea al doilea paragraf al art. 325 din CV95).

Acest tip de TORO poate fi utilizat doar pentru un TORO complet.

Aspecte suplimentare privind Transferul de drepturi și obligații (TORO)

3.6. Este necesar ca ambele părți implicate în TORO să dețină o autorizație pentru utilizarea RS?

Nu, un TORO complet sau parțial nu necesită ca cesionarul (beneficiarul) mărfurilor să dețină o autorizație pentru utilizarea regimului special. Cesionarul trebuie să respecte drepturile și obligațiile transferate (inclusiv necesitatea de a furniza o garanție în cazul unui TORO complet). Având în vedere că cesionarul nu deține sau nu utilizează o autorizație pentru utilizarea regimului special pentru mărfurile pentru care se efectuează TORO, autoritățile vamale trebuie să stabilească explicit care drepturi și obligații sunt transferate de la cedent către cesionar. Drepturile și obligațiile se referă întotdeauna la mărfurile plasate sub regimul special. Unele drepturi și obligații „personale” nu pot fi transferate, cum ar fi statutul AEO sau furnizarea garanțiilor necesare pentru buna desfășurare a operațiunilor (a se vedea art. 279 alin. (5) lit. (b) din CV95). După cum s-a menționat, nu este necesară o autorizație pentru utilizarea regimului special, dar în cazul în care se utilizează a doua procedură TORO, cesionarul trebuie să dețină o autorizație TORO înainte ca transferul să aibă loc.

3.7 Dacă a doua parte nu deține nicio autorizație, cum poate Serviciul Vamal să aprobe transferul?

Atunci când se recepționează o cerere pentru TORO, este responsabilitatea Serviciului Vamal să confirme că cesionar (beneficiarul) poate să îndeplinească și să mențină drepturile și obligațiile care îi sunt transferate.

3.8. Serviciul Vamal are dreptul să decidă unde poate fi aplicat TORO și unde trebuie să aibă loc o circulație/încheiere mai formală?

Serviciul Vamal nu poate decide, ca o chestiune de politică instituțională, că nu vor permite aplicarea TORO în mod general. Trebuie să existe o necesitate economică, dar, dincolo de aceasta, fiecare cerere trebuie tratată individual.

3.9. Se poate permite un TORO în sens invers?

Da. De exemplu, dacă un operator economic-prelucrător solicită și este autorizat să efectueze un TORO către o a treia parte, odată ce prelucrarea este finalizată, se poate efectua un TORO înapoi către titularul autorizației inițiale pentru ca acesta să dispună de produsele prelucrate.

3.10. Poate un TORO să fie obiectul unui alt TORO ulterior?

Da. Dacă titularul autorizației nu poate prelucra mărfurile și le transmite unei a treia părți printr-un TORO, iar acea persoană (din orice motiv) nu poate prelucra mărfurile, este posibil un TORO ulterior.

3.11. Cum funcționează garanțiile în cadrul TORO?

3.11.1. Garanția care urmează să fie utilizată după aplicare TORO trebuie să acopere eventualele datorii vamale care pot apărea odată ce autorizația TORO este acordată. Dacă această condiție nu este îndeplinită, Serviciul Vamal nu trebuie să acorde autorizația TORO.

3.11.2. Atunci când se intenționează un TORO complet sau parțial și cesionarul nu deține o autorizație TORO, acesta poate furniza o garanție conform art. 287 din CV95, pct. 391 din HG92. Aceasta trebuie convenită între cedent și cesionar și depinde de aprobarea de către birou vamal. Dacă cesionarul a furnizat o garanție conform art.287 din CV95, pct.391 din HG92, aceasta poate fi executată în cazul apariției unei datorii vamale. Dacă cesionarul nu furnizează o garanție, garanția furnizată de titularul autorizației trebuie să rămână valabilă în cazul unui TORO parțial, atât timp cât acoperă eventualele datorii vamale care pot apărea din TORO. Decizia pentru TORO (art. 287 din CV95, pct.391 din HG92) trebuie să indice **care garanție este utilizată** (a se vedea art. 92 alin. (2) din CV95).

3.11.3. Trebuie menționat că, pentru utilizarea unui regim de antrepozit vamal public, cesionarul nu poate furniza o garanție, deoarece titularul autorizației a furnizat deja o garanție pentru exploatarea spațiilor de depozitare în scopul antrepozitării vamale al mărfurilor (tip public).

3.11.4. Având în vedere că decontul de încheiere trebuie depus de titularul autorizației pentru perfecționarea activă, și nu de către cesionarul, se recomandă ca garanția furnizată de titularul autorizației să rămână valabilă. Totuși, cesionarul trebuie să furnizeze o garanție dacă se utilizează a doua procedură TORO.

3.11.5. Practica descrisă mai sus trebuie aplicată și în cazul TORO-urilor succesive.

3.12. Care subdiviziune a Serviciului Vamal este competentă pentru o cerere de TORO? (a se vedea coloana 4 din tabelul de mai sus)

3.12.1. În cazul antrepozitelor vamale private, perfecționării active, perfecționării pasive, destinației finale, titularul regimului și titularul autorizației sunt aceeași persoană. Prin urmare, o cerere de TORO trebuie depusă la subdiviziunea Serviciului Vamal care a emis autorizația pentru antrepozitul vamal privat sau pentru utilizarea perfecționării active, perfecționării pasive, destinației finale.

3.12.2. În cazul antrepozitelor vamale publice, operatorii sunt, de obicei, mai puțin conectați, astfel că titularul regimului nu va ști neapărat unde se află biroul vamal de supraveghere. În aceste cazuri, subdiviziunea competentă a Serviciului Vamal va fi biroul vamal de plasare.

3.12.3. Dacă un cesionar dorește să utilizeze o autorizație TORO, **biroul vamal la care se realizează activități economice** trebuie să fie subdiviziunea competentă a Serviciului Vamal.

Cum ar funcționa TORO în cazul perfecționării active EX/IM?

3.12.4. S-a recunoscut în general, că acest concept poate prezenta anumite dificultăți din cauza momentului desfășurării operațiunii.

3.12.5. Titularul regimului este de asemenea și titularul autorizației (Operatorul **A**). Astfel, Operatorul **A** are dreptul să declare mărfurile pentru perfecționare activă (PA), dar nu are obligații de plată a drepturilor de import datorită schimbării statutului vamal. Dreptul de a importa mărfuri fără plata drepturilor de import poate fi transferat către Operatorul **B**. Operatorul **B** poate apoi să declare mărfurile pentru perfecționare activă și să le plaseze pe piața RM fără plata drepturilor de import. Faptul că transferul are loc înainte ca mărfurile să fie declarate pentru perfecționare activă nu afectează principiul TORO. S-a convenit că titularul autorizației (Operatorul **A**) trebuie să aplice pentru TORO înainte ca produsele prelucrate să fie exportate în cadrul IP EX/IM.

3.12.6. Este destul de frecvent ca importatorul mărfurilor înlocuite să se schimbe. Dacă acest lucru apare, este necesar un TORO ulterior. Operatorul **B** ar solicita un TORO către Operatorul **C** de la biroul vamal emitent. Autorizația Operatorului **A** ar trebui modificată pentru a reflecta schimbările (inclusiv orice schimbare a biroului vamal de plasare).

3.13. Este posibil un TORO între (de exemplu) antrepozitul vamal și perfecționarea activă?

Un astfel de transfer nu este posibil.

3.14. Cine trebuie să depună decontul de încheiere după TORO?

3.14.1. Titularul autorizației de destinație finală sau de perfecționare activă. În funcție de caz, titularul acestei autorizații trebuie să furnizeze informații în decontul de încheiere privind închiderea regimului sau TORO-ul efectuat.

3.14.2. Dacă cesionarul deține o autorizație TORO, acesta trebuie să transmită informații privind încheierea regimului sau un TORO ulterior către biroul său de supraveghere.

3.15. Este necesară includerea informațiilor privind încheierea simplificată în decontul de încheiere dacă produsele prelucrate sau mărfurile sunt considerate eliberate pentru punere în liberă circulație?

Informațiile privind încheierea simplificată conform pct. 374 din HG92 **nu sunt necesare** în cazul TORO dacă subdiviziunea competentă a Serviciului Vamal consideră că cesionarul poate să beneficieze și el de această simplificare. Autorizația TORO trebuie să furnizeze informații privind aplicabilitatea pct. 370 din HG92.

3.16. Există un formular/model care poate fi utilizat pentru TORO?

Da, pentru scopurile TORO poate fi utilizat următorul model:

Transferul de drepturi și obligații (TORO) conform Art. 287 din CV95 (Formular de utilizat)

4.

4.1. Note:

4.1.1. Structura modelului **nu este obligatorie**, dar dacă se utilizează modelul, **numerele de ordine și textul corespunzător nu trebuie modificate**.

4.1.2. Modelul poate fi întocmit **electronic**.

- 4.1.3. Modelul poate fi utilizat **doar dacă subdiviziunea competentă a Serviciului Vamal a autorizat TORO** conform art. 287 din CV95, pct. 391 din HG92.
- 4.1.4. Modelul se utilizează **în trei exemplare**. Cesionarul remite **copie 1** către cedent și **copie 2** biroului său vamal de supraveghere după completarea rub. 20. **Copie 3** se păstrează de cesionarul pentru o perioadă de **cel puțin trei ani** începând de la data efectuării TORO.
- 4.1.5. Dacă biroul vamal de supraveghere nu consideră necesar să primească o copie a formularului pentru supravegherea vamală, **sunt necesare doar două copii**.

TORO completat în conformitate cu art. 287 din CV95
(Formular de utilizat pentru transferul complet TORO)

- 5. Rubricile 14, 16–18 între [] nu trebuie completate dacă se utilizează a doua procedură TORO (a se vedea informațiile generale de mai sus)**

1	Biroul vamal care a autorizat TORO la data de Se indică numărul (numerele) deciziei relevante	
Persoanele și birourile vamale de supraveghere		
2	Numărul EORI sau numele și adresa cedentului	
3	Numărul EORI sau numele și adresa cesionarului	
4	Biroul vamal de supraveghere al cedentului	
5	Biroul vamal de supraveghere al cesionarului	
Detalii privind mărfurile care fac obiectul TORO		
6	Numărul MRN al declarației vamale prin care mărfurile au fost plasate sub regimul special	
7	Codul mărfii (NC)	
8	Ambalaje și descrierea mărfurilor	
9	Mărcile și numere ale mărfurilor	
10	Masa brută	
11	Masa netă	
12	Unități suplimentare, dacă este cazul	
13	Data până la care regimul special trebuie încheiat	
[14]	Perioada în care cesionarul trebuie să furnizeze cedentului informații privind încheierea regimului special]	
15	Data și ora efectuării TORO	
[16]	Data la care regimul special a fost încheiat]	
[17]	Data la care cedentul a fost informat despre încheierea regimului special]	

[18]	Confirmarea cesionarului că cedentul a fost informat despre încheierea regimului special	Locul și data	Semnătura sau autentificarea electronică a cesionarului
19	După caz, informații suplimentare (de ex. garanție, rată de randament)		
20	Confirmarea că informațiile furnizate sunt corecte	Locul și data Locul și data	Semnătura sau autentificarea electronică a cedentului Semnătura sau autentificarea electronică a cesionarului

ANEXA III

Circulația mărfurilor

Art. 288 din CV95 – Circulația mărfurilor

6. Conform art. 288 din CV95, trebuie să existe o mișcare fizică a mărfurilor, adică o mișcare a mărfurilor între diferite locuri din teritoriul vamal al RM. Acest lucru nu este neapărat valabil atunci când este permis un transfer de drepturi și obligații. Scopul general al art. 288 din CV95 este de a reduce, pe cât posibil, utilizarea regimului vamal de tranzit extern.

Domeniul de aplicare al art. 288 din CV95

7. Referirea la pct. 377 subpct. 5) din HG92 a fost esențială pentru orice mișcare a mărfurilor. Fără evidențe exacte, în special detalii privind „localizarea mărfurilor și informații despre orice mișcări a acestora”, procedura de circulație nu ar putea funcționa. Referirea la „fără formalități vamale” a fost, de asemenea, importantă, deoarece aceasta definea efectiv procedura.

7.1. Circulația mărfurilor sub regim de Admitere Temporară

Circulația mărfurilor aflate sub regim de admitere temporară pot fi efectuate în baza art. 288 din CV95.

7.2. Domeniul de aplicare al art. 288 alin. (2) din CV95

Mărfurile urmează a fi declarate pentru regimul vamal de perfecționare pasivă (PP) pentru ca o circulație (în cadrul acestui articol) să poată avea loc. Pentru produsele prelucrate și mărfurile reimportate în starea în care au fost exportate în regim de perfecționare pasivă, circulația nu ar trebui să fie posibilă conform art. 288 din CV95, dar poate fi utilizată regimul vamal de tranzit extern.

7.3. Mărfurile sub regim vamal de perfecționare pasivă care circulă de la birou vamal de plasare până la birou vamal de ieșire

Art. 334 alin. (2) lit. (a) din CV95 prevede în mod specific că mărfurile plasate sub regim de perfecționare pasivă nu se află sub regim de export. Mărfurile pot circula sub PP respectând formalitățile de export, dar nu sub regim de export.

7.4. Circulație mărfurilor, altor decât mărfurile sub destinație finală și PP, de la birou vamal de plasare până la biroul vamal de ieșire

Articolele 160–187 din CV95 se aplică (conform art. 288 alin. (2) din CV95). Perfecționarea pasivă conform art. 329 alin. (1) din CV95 **nu este posibilă pentru mărfurile străine**, dar în cazul

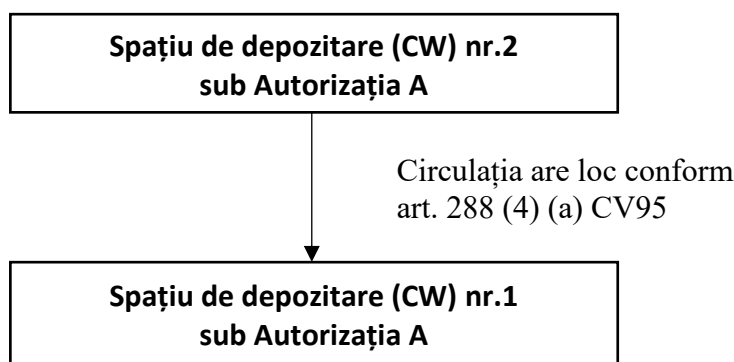
reexportului temporar prevăzut la art. 328 din CV95, acest lucru poate fi realizat. Reexportul temporar pentru procesare ulterioară este posibil conform **codului procedurii vamale 2151**, iar autorizația pentru perfecționare pasivă **nu este necesară**.

Domeniul de aplicare al art. 288 (4), (5) din CV95

8. Pentru a facilita înțelegerea textului, au fost pregătite următoarele exemple care demonstrează **procedura de mișcare**.

8.1. Exemplul 1 – Art. 288 (4) lit. a) din CV95

Circulația între diferite **spații de depozitare specificate în aceeași autorizație** (antrepozit vamal)

S-a introdus un **termen de 8 zile pentru finalizarea circulației** pentru a asigura certitudinea. Dacă mișcarea nu este finalizată în acest termen, se va înregistra o **datorie vamală conform art. 89 din CV95**. Evidențele urmează să reflecte **clar locația exactă a mărfurilor** (pct. 377 subpct. 5) din HG92).

8.2. Exemplul 2 – Art. 288 (4) lit. c) din CV95

De la spațiile de depozitare până la postul vamal de ieșire sau la orice post vamal indicat în autorizația pentru un regim special menționat la art.279 alin.(1) din CV95, care este împuternicit să acorde mărfurilor liberul de vamă pentru un alt regim vamal sau să primească declarația de reexport pentru încheierea regimului special.

Atunci când circulația are ca scop încheierea regimului vamal, biroul vamal de încheiere urmează să fie indicat în autorizație. Biroul vamal de încheiere urmează a fi de asemenea post vamal de plasare indicat în autorizația Trader B. Trader B poate utiliza EIDR ca formă declarației vamale pentru ulterioară perfecționare activă sau regim de antrepozit vamal. În acest caz, mărfurile pot fi transportate direct către locurile menționate în autorizația EIDR a Trader B, unde acestea pot fi prezentate postului vamal într-un loc desemnat sau aprobat.

Considerații suplimentare privind circulația mărfurilor

8.3.

8.3.1. Evidențele ale circulației

Circulația către **CW Tip II** de la un **CW Tip I** ar fi posibile deoarece **art. 285 alin. (1) din CV95** permite ca evidențele să fie solicitate de la orice persoană implicată în activități vamale – aceasta include **titularul regimului**, dacă acesta efectuează circulația. În plus, **art. 304 din CV95** stabilește clar responsabilitățile **titularului autorizației** și **titularului regimului**.

8.3.2. Circulația mărfurilor în cadrul vămuirii centralizate

În mod normal, mărfurile sunt **prezentate fizic**, iar toate documentele sunt depuse în același loc. În cadrul vămuirii centralizate, o declarație poate fi făcută la Chișinău, în timp ce mărfurile sunt prezentate fizic la Bălți, unde sunt vămuite (de exemplu) pentru perfecționare activă. În astfel de circumstanțe, mărfurile pot fi transportate către **locul de procesare** fără formalități vamale, dar **circulația trebuie reflectată în evidențele operatorului economic**. A se vedea art. 288 alin. (2) din CV95.

8.3.3. Circulația mărfurilor după obținerea unei autorizații pe baza unei declarații vamale (a se vedea pct. 356 din HG92 și pct. 360¹ din HG92)

S-a confirmat că, atunci când o astfel de autorizație este obținută, mărfurile pot fi transportate către locul de procesare sau utilizare **conform art. 288 (2) din CV95**, fără formalități vamale, dar cu **reflectarea în evidențe**.

ANEXA IV TORO și circulația mărfurilor

Transferul drepturilor și obligațiilor (TORO) conform Art. 287 din CV95 (Formular de utilizat)

9.

9.1. Note:

9.1.1. Structura modelului nu este obligatoriu, însă dacă modelul este utilizat, numerele de ordine și textul corespunzător nu trebuie modificate.

Modelul poate fi întocmit electronic.

9.1.2. Modelul poate fi utilizat numai dacă autoritățile vamale competente au autorizat TORO conform pct. 391 din HG92.

9.1.3. Modelul trebuie utilizat în trei exemplare. Cesionar trebuie să trimită copie 1 cedentului și copie 2 biroului vamal de supraveghere după completarea rub. 20.

9.1.4. Copie 3 trebuie păstrată de cesionar pentru cel puțin trei ani începând de la data la care a avut loc TORO.

9.1.5. Dacă biroul vamal de supraveghere nu consideră necesar pentru supraveghere să primească o copie a formularului, doar două copii trebuie utilizate.

10. TORO complet în conformitate cu art. 287 din CV95:

1	Biroul vamal care a autorizat TORO la data de	11 aprilie 2024 (cedentului)
		10 aprilie 2024 (cesionar)
	Se indică numărul (numerele) deciziei relevante	Xyz biroului vamal A decizia Xyz biroului vamal B decizia
Persoanele și birourile vamale de supraveghere		

2	Numărul EORI sau numele și adresa cedentului	<i>Detalii despre importator au fost furnizate</i>
3	Numărul EORI sau numele și adresa cesionarului	<i>Detalii despre procesator au fost furnizate</i>
4	Biroul vamal de supraveghere al cedentului	<i>Detalii privind biroul vamal A au fost furnizate</i>
5	Biroul vamal de supraveghere al cesionarului	<i>Detalii privind biroul vamal B au fost furnizate</i>
Detalii privind mărfurile care fac obiectul TORO		
6	Numărul MRN al declarației vamale prin care mărfurile au fost plasate sub regimul special	<i>Declarația vamală depusă de importator la 1 septembrie 2024</i>
7	Codul mărfii (NC)	<i>Detalii au fost furnizate</i>
8	Ambalaje și descrierea mărfurilor	<i>Detalii au fost furnizate (pește proaspăt)</i>
9	Mărcile și numere ale mărfurilor	<i>Detalii au fost furnizate</i>
10	Masa brută	11 tone
11	Masa netă	10 tone
12	Unități suplimentare, dacă este cazul	
13	Data până la care regimul special trebuie încheiat	15 aprilie 2024
[14]	Perioada în care cesionarul trebuie să furnizeze cedentului informații privind încheierea regimului special]	
15	Data și ora efectuării TORO	2 septembrie 2024, ora 14:00
[16]	Data la care regimul special a fost încheiat]	
[17]	Data la care cedentul a fost informat despre încheierea regimului special]	
[18]	Confirmarea cesionarului că cedentul a fost informat despre încheierea regimului speciale	Locul și data Semnătura sau autentificarea electronică a cesionarului
19	După caz, informații suplimentare (de ex. garanție, rată de randament)	<i>Cesionarul a furnizat o garanție care acoperă valoarea potențială a drepturilor de import referitor la mărfurile care fac obiectul prezentului TORO Rata de randament se determină în conformitate cu art. 325 alin. (2) din CV95</i>
20	Confirmarea că informațiile furnizate sunt corecte	Locul și data Semnătura sau autentificarea electronică a cedentului Locul și data Semnătura sau autentificarea electronică a cesionarului

11. TORO autorizația completă în conformitate cu pct.391 din HG92 (MODEL)

Autorizație TORO completă conform pct. 391 din HG92

IE – Xyz nr. deciziei biroului vamal B
(Număr autorizație)

1. **Deținătorul autorizației TORO complete:** nume/adresă, **număr EORI** al procesatorului de pește

Autoritatea emitentă: *Detalii au fost furnizate*

2. **Prezenta decizie se referă la cererea dvs.**

Data cererii: 10 aprilie 2024

Nr. referință: *Detalii au fost furnizate*

3. **Procedura vamală vizată:** *perfecționarea activă*

4. **Locul și tipul registrelor/înregistrărilor care trebuie păstrate:** *Detalii furnizate*

5. **Perioada de valabilitate a autorizației TORO complete:**

Început: 10 aprilie 2024

Sfârșit: 10 aprilie 2027

6. **Mărfuri care pot fi supuse TORO:**

Cod NC: *Orice cod NC din capitolul 0302*

Descriere: *Pește proaspăt sau refrigerat*

Cantitate și valoare: Cantitatea și valoarea peștelui primit trebuie să fie acoperite de garanția globală, respectiv 60.000 Lei

7. **Produse procesate:** Orice produs conform condițiilor în care peștele a fost plasat sub procedura de utilizare finală

Cod NC: Orice cod NC suficient pentru atribuirea mărfurilor la utilizarea lor finală prescrisă

Descriere: *nerelevant*

8. **Rata de randament:** *Rata de randament se determină conform Art. 325 alin. (2) din CV95*

9. **Biroul de supraveghere:** *Detalii furnizate*

10. **Perioada pentru încheiere:** *Data până la care peștele trebuie plasat sub regim vamal de perfecționare activă indicat în rub. 13 a formularului TORO*

11. **Informații/condiții suplimentare (de ex. cerințe privind garanția):**

Este obligația titularului autorizației TORO complete ca peștele primit să fie acoperit de garanția globală, respectiv 60.000 lei. În cazul livrării către un cesionat, perioada pentru încheiere trebuie respectată. Deținătorul autorizației TORO complete poate solicita prelungirea acestei perioade înainte de expirarea acesteia.

Deținătorul autorizației TORO complete trebuie să furnizeze informații privind încheierea regimului sau un TORO ulterior către biroul vamal de **supraveghere în termen de 30 de zile de la expirarea termenului pentru încheiere.**

Formularul TORO trebuie utilizat pentru **fiecare expediție care urmează să fie primită sau transferată** (vezi anexă). Titularul autorizației TORO trebuie să trimită **copie 1 către cedent și copie 2 către biroul vamal de supraveghere** așa cum este indicat mai sus, după completarea rub. 20.

Copie 3 trebuie păstrată de titularul autorizației TORO **pentru o perioadă de cel puțin trei ani** începând cu data la care a avut loc TORO.

Notă: Dacă biroul vamal de supraveghere nu consideră necesar să primească o copie a formularului TORO pentru supravegherea vamală, trebuie utilizate doar **două copii.**

12.

Data Semnătura Ștampila 10 aprilie 2024

Nume

(Anexă: exemplu de formular TORO)

ANEXA V PERFECTIONAREA ACTIVĂ

Utilizarea mărfurilor echivalente în temeiul CV95

Autorizația pentru utilizarea mărfurilor echivalente
(Art. 290 din CV95)

13. Pct. 401-402 din HG92

401. În cazul perfecționării active, mărfurile echivalente și produsele prelucrate obținute din acestea devin mărfuri străine, iar mărfurile pe care le înlocuiesc devin mărfuri autohtone în momentul acordării liberului de vamă pentru regimul vamal ulterior care încheie regimul sau în momentul când produsele prelucrate au părăsit teritoriul vamal.

Cu toate acestea, atunci când mărfurile plasate sub regimul de perfecționare activă sunt introduse pe piață înainte de încheierea regimului, statutul acestora se modifică în momentul introducerii pe piață. În cazul în care se stabilește că mărfurile echivalente nu vor fi disponibile în momentul introducerii mărfurilor pe piață, Serviciul Vamal permite, la cererea titularului regimului, ca mărfurile echivalente să fie disponibile la un moment ulterior, într-un termen rezonabil care urmează să fie stabilit de acesta.

402. În cazul exportului anticipat al produselor prelucrate sub regim de perfecționare activă, mărfurile echivalente și produsele prelucrate obținute din acestea devin mărfuri străine cu efect retroactiv în momentul în care li se acordă liberul de vamă pentru regimul de export, dacă mărfurile care urmează să fie importate sunt plasate sub regimul vamal suspensiv. Dacă mărfurile care urmează să fie importate sunt plasate sub regim de perfecționare activă, acestea devin în același timp mărfuri autohtone.

13.1. Atunci când mărfurile care urmează a fi importate sunt plasate sub regimul de perfecționare activă, acestea devin, în același timp, mărfuri autohtone.

Exemplu:

O tonă de mărfuri autohtone A (mărfuri echivalente) este prelucrată în două tone de produs prelucrat B, care este exportat în cadrul perfecționării active EX/IM.

Ulterior, o tonă de mărfuri autohtone străine A este importată și plasată sub perfecționare activă. În momentul plasării acestor mărfuri sub perfecționare activă, ele devin mărfuri autohtone (pct. 402 din HG92). Prin urmare, mărfurile A se află în liberă circulație și nu mai sunt supuse supravegherii vamale. Mărfurile autohtone străine A au fost introduse pe piața fără plata drepturilor de import.

În ceea ce privește drepturile de import erga omnes, „neplata” acestora nu reprezintă o problemă, deoarece utilizarea regimului de perfecționare activă are ca scop stimularea activităților de export din RM, astfel încât produsele prelucrate să poată fi vândute la un preț mai competitiv pe piața mondială.

13.2. Art. 96 alin. (4) din CV95 – Originea mărfurilor

În cazul în care apare o datorie vamală pentru produsele prelucrate rezultate dintr-un regim de perfecționare activă, cuantumul drepturilor de import corespunzător acestei datorii se determină, la cererea declarantului, pe baza clasificării tarifare, a valorii în vamă, a cantității, a naturii și a originii mărfurilor plasate sub regimul de perfecționare activă la momentul acceptării declarației vamale privind aceste mărfuri.

13.3. Exemple privind desfășurarea activităților fără utilizarea mărfurilor echivalente:

30 de tone de materii prime **A** străine, care ar fi supuse doar unei taxe erga omnes la import (dacă ar fi declarate pentru punerea în liberă circulație), și 70 de tone de materii prime **A** autohtone sunt depozitate în vrac. Cele două tipuri de materii prime (autohtone și străine supuse taxei erga omnes) sunt depozitate într-un siloz utilizat ca spațiu de depozitare pentru antrepozitare vamală.

13.4. Separarea contabilă se realizează în conformitate cu articolul 479-482 din HG92 în ceea ce privește cele două tipuri de materii prime **A**.

479. În cazul în care mărfurile autohtone sunt depozitate împreună cu mărfuri străine într-un spațiu de depozitare pentru antrepozitare vamală și este imposibilă sau ar fi posibilă doar cu costuri disproporționate identificarea în permanență a fiecărui tip de mărfuri (depozitare comună), autorizația menționată la art.279 alin.(1) lit.b) din Cod stabilește că separarea contabilă se efectuează cu privire la fiecare tip de mărfuri, la statutul vamal și, atunci când este cazul, la originea mărfurilor.

480. Mărfurile autohtone depozitate împreună cu mărfuri străine într-un spațiu de depozitare menționat la pct.479 din HG92 au același cod de opt cifre din Nomenclatura combinată, aceeași calitate comercială și aceleași caracteristici tehnice.

481. În sensul pct.480 din HG92, mărfurile străine care ar face obiectul, în momentul depozitării lor împreună cu mărfuri autohtone, unei taxe antidumping provizorii sau definitive, al unei taxe compensatorii, al unei măsuri de salvagardare sau al unei taxe suplimentare care rezultă dintr-o suspendare a concesiilor, în cazul în care acestea ar fi declarate în vederea punerii în liberă circulație, nu sunt considerate ca având aceeași calitate comercială ca mărfurile autohtone.

482. Pct.481 din HG92 nu se aplică în cazul în care mărfurile străine sunt depozitate împreună cu mărfuri autohtone care au fost declarate anterior drept mărfuri străine pentru punerea în liberă circulație și pentru care s-au plătit taxele menționate la punctul respectiv.

Exemple practice privind aplicarea regimului de perfecționare activă

13.5. Prelucrarea a 100 de tone de materii prime **A**

Cantitatea totală de 100 de tone de materii prime **A** este prelucrată, în cadrul regimului de perfecționare activă, în 200 de tone de produse prelucrate **B**. Randamentul este de 100%.

100 de tone de produse prelucrate **B** sunt reexportate, iar celelalte 100 de tone de produse prelucrate sunt declarate pentru punerea în liberă circulație (adică 50% din totalul produselor prelucrate). Declarantul solicită calcularea cuantumului drepturilor de import în conformitate cu art. 96 alin. (4) din CV95.

Aceasta înseamnă că taxa vamală erga omnes este datorată pentru 15 tone de materii prime **A** (adică 50% din cele 30 de tone de materii prime neunionale).

Autoritatea vamală competentă poate permite titularului autorizației să considere, în acest caz, că cele 100 de tone puse în liberă circulație corespund în totalitate sau parțial materiilor prime ale Uniunii (în cazul în care nu există suficientă materie primă a Uniunii).

În acest caz, titularul autorizației va trebui să plătească drepturile de import aferente părții din cele 100 de tone care corespunde materiei prime neunionale.

13.6. 30 de tone de materii prime **A** care ar fi supuse doar unei taxe erga omnes (dacă ar fi declarate pentru punerea în liberă circulație) și 70 de tone de materii prime **A** autohtone sunt depozitate în vrac. Cele două tipuri de materii prime (autohtone și străine supuse taxei erga omnes) sunt depozitate într-un siloz utilizat ca spațiu de depozitare pentru antrepozitare vamală.

Separarea contabilă se efectuează în conformitate cu articolul 479-482 HG92, în ceea ce privește cele două tipuri de materii prime **A**.

30 de tone de materii prime **A**, care ar fi supuse doar unei taxe erga omnes (dacă ar fi declarate pentru punerea în liberă circulație), sunt plasate sub regimul de perfecționare activă și prelucrate în 60 de tone de produse prelucrate **B**.

Produsele prelucrate sunt declarate pentru punerea în liberă circulație. Declarantul solicită calcularea cuantumului drepturilor de import în conformitate cu art. 96 alin. (4) din CV95.

Aceasta înseamnă că taxa vamală erga omnes trebuie plătită pentru 30 de tone de materii prime **A**, deoarece acestea corespund în totalitate celor 30 de tone de materie primă **A** care ar fi fost supuse taxei erga omnes dacă ar fi fost declarate pentru punerea în liberă circulație.

Cele 70 de tone de materii prime **A** autohtone sunt prelucrate în 140 de tone de produse prelucrate, care sunt introduse pe piața Republicii Moldova fără o declarație vamală, deoarece produsele au statut de mărfuri autohtone și, prin urmare, se află în liberă circulație.

13.7. Următoarele două exemple ilustrează modul în care ar putea fi desfășurate activități comerciale în cadrul perfecționării active fără utilizarea mărfurilor echivalente:

30 de tone de materii prime **A** care ar fi supuse doar unei taxe erga omnes (dacă ar fi declarate pentru punerea în liberă circulație), 30 de tone de mărfuri echivalente și 40 de tone de materii prime **A** autohtone sunt depozitate în vrac.

Cele trei tipuri de materii prime (mărfuri echivalente, mărfuri autohtone și mărfuri străine supuse taxei erga omnes) sunt depozitate într-un siloz care nu este utilizat ca spațiu de depozitare în scopul antrepozitării vamale.

Separarea contabilă, în conformitate cu pct. 398 din HG92, se efectuează pentru cele trei tipuri de materii prime **A**.

397. Utilizarea mărfurilor echivalente nu face obiectul formalităților pentru plasarea mărfurilor sub regim special.

398. Mărfurile echivalente pot fi depozitate împreună cu alte mărfuri autohtone sau mărfuri străine. În astfel de cazuri, Serviciul Vamal poate stabili metode specifice de identificare a mărfurilor echivalente în scopul de a le deosebi de celelalte mărfuri autohtone sau străine.

Dacă este imposibil sau ar fi posibil doar la un cost disproporționat să se identifice în orice moment fiecare tip de mărfuri, se efectuează separarea contabilă cu privire la fiecare tip de mărfuri, statutul vamal și după caz, originea mărfurilor.

13.8. Cele 30 de tone de mărfuri echivalente sunt prelucrate în locul celor 30 de tone de materii prime **A** care ar fi fost supuse doar taxei erga omnes (dacă ar fi fost declarate pentru punerea în liberă circulație), iar cele 40 de tone de materii prime **A** autohtone sunt prelucrate în total 140 de tone de produse prelucrate **B**. Randamentul este de 100%. 70 de tone de produse prelucrate **B** sunt reexportate, iar celelalte 70 de tone de produse prelucrate sunt declarate pentru punerea în liberă circulație (adică 50% din totalul produselor prelucrate). Declarantul solicită calcularea cuantumului drepturilor de import în conformitate cu art. 96 alin. (4) din CV95.

Aceasta înseamnă că taxa vamală erga omnes trebuie plătită pentru 15 tone de materii prime **A** care au fost utilizate ca mărfuri echivalente și al căror statut vamal s-a modificat (adică 50% din cele 30 de tone utilizate ca mărfuri echivalente).

Subdiviziunea vamală competentă poate permite titularului autorizației să considere, în acest caz, că cele 70 de tone puse în liberă circulație corespund în totalitate sau parțial materiilor prime autohtone (în cazul în care nu există suficientă materie primă autohtonă).

În acest caz, titularul autorizației va trebui să plătească drepturile de import aferente părții din cele 70 de tone care corespunde materiilor prime echivalente.

Cele 30 de tone de materii prime A care ar fi fost supuse doar unei taxe erga omnes (dacă ar fi fost declarate pentru punerea în liberă circulație) și-au schimbat statutul vamal și se află în liberă circulație (a se vedea pct. 400-402 din HG92).

13.9. Depozitare comună în rezervoare diferite conectate între ele:

Un solicitant dorește să obțină o autorizație pentru exploatarea spațiilor de depozitare în scopul antrepozitării vamale a mărfurilor.

Cererea prevede aplicarea depozitării comune unui grup de rezervoare care sunt conectate între ele, denumite în mod obișnuit „rezervor subteran”. Scopul este depozitarea produselor cu statut vamal diferit în întregul „rezervor subteran”. Dacă produsele au caracteristici diferite, aceasta nu ar constitui depozitare comună.

Serviciul vamal poate acorda o astfel de autorizație în temeiul pct.479-482 HG92 numai dacă toate rezervoarele din „rezervor subteran” conțin exact același produs autohton și străine (adică același cod NC, aceleași caracteristici tehnice și aceeași calitate comercială). Numai în acest caz autorizația pentru depozitare comună poate fi acordată.